

Az Európai Unió

Hivatalos Lapja

C 76 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam
2010. március 25.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
	I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	ÁLLÁSFOGLALÁSOK	
	Európai Parlament	
	ÜLÉSSZAK: 2008–2009	
	2009. február 18–19-i ülés	
	Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 202 E, 2009.8.27.	
	ELFOGADOTT SZÖVEGEK	
	2009. február 18., szerda	
2010/C 76 E/01	A humanitárius segítségnyújtás a gázai övezetben Az Európai Parlament 2009. február 18-i állásfoglalása a humanitárius segítségnyújtásról a gázai övezetben	1
	2009. február 19., csütörtök	
2010/C 76 E/02	A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a gyermekek különleges helyzetének figyelembevételéről az Európai Unió külső fellépéseiben (2008/2203(INI))	3
2010/C 76 E/03	Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelv alkalmazásáról (2008/2246(INI))	11
2010/C 76 E/04	Szociális gazdaság Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a szociális gazdaságról (2008/2250(INI))	16

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 76 E/05	Mentális egészség Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a mentális egészségről (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követése Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követéséről (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Alkalmazott kutatás a közös halászati politika területén Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a közös halászati politika területén alkalmazott kutatásról (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Európai szakmai kártya a szolgáltatók számára Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai szakmai kártya létrehozásáról a szolgáltatók számára (2008/2172 (INI))	42
2010/C 76 E/09	A bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépés Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépésről (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	A Közösség részvétele az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a Közösség részvételéről az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet munkájában (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használata Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról	51
2010/C 76 E/12	2007-es éves jelentés a KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről (szavazás)2007-es éves jelentés a közös kül- és biztonságpolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján az Európai Parlamenthez intézett 2007-es éves tanácsi jelentésről (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Európai biztonsági stratégia és EBVP Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai biztonsági stratégiáról és az EBVP-ről (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	A NATO szerepe az EU biztonsági struktúrájában Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a NATO szerepéről az Európai Unió biztonsági szerkezetében (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Az Európai Unió és a földközi-tengeri térség országai közötti kapcsolatok Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az Európai Unió és a földközi-tengeri térség országai közötti kapcsolatokról (2008/2231(INI))	76

2009. február 18., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A humanitárius segítségnyújtás a gázai övezetben

P6_TA(2009)0057

Az Európai Parlament 2009. február 18-i állásfoglalása a humanitárius segítségnyújtásról a gázai övezetben

(2010/C 76 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira Gázáról, különösen a gázai övezetbeli helyzetről szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a gázai humanitárius helyzetről szóló, 2007. október 11-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint a gázai övezetbeli helyzetről szóló, 2008. február 21-i ⁽³⁾ és 2009. január 15-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
  - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1967. november 22-i 242. (S/RES/242), 1973. október 22-i 338. (S/RES/338) és 2009. január 8-i 1860. (S/RES/1860) számú határozataira,
  - tekintettel a polgári lakosság háború idején való védelméről szóló 1949. augusztus 12-i IV. genfi egyezményre,
  - tekintettel a Palesztin Menekültek Segélyező és Munkaközvetítő Hivatala a Közel-Keleten (UNWRA) gyorsreagálású tervére, melynek célja az alapvető szolgáltatások helyreállítása a gázai menekültek számára (2009. január–szeptember),
  - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a gázai övezetbeli konfliktus tovább súlyosbította a humanitárius válságot, amely már embertelen szintet ért el, és mivel a Gázai övezet lakosságának 88 %-a élelmiszersegélyektől függ,
- B. mivel a Gázai övezetbe vezető határátkelőket 18 hónapja lezárták, és mivel az emberek és áruk mozgására vonatkozó embargó akadályozza a humanitárius segítség eljuttatását az lakossághoz, továbbá mivel a Gázai övezetbe beengedett áruk mennyisége nem elegendő még az alapvető humanitárius szükségletek fedezésére sem,
- C. mivel az alapvető közszolgáltatások a Gázai övezetben komoly gondokkal néznek szembe, mivel nem állnak rendelkezésre a működésükhöz szükséges alapanyagok, és mivel a gyógyszerek és az üzemanyag hiánya a kórházakban palesztinok életét veszélyezteti,

⁽¹⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 324. o.

⁽²⁾ HL C 227. E, 2008.9.4., 138. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0064.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0025.

2009. február 18., szerda

- D. mivel a nemzetközi közösség támogatásával az UNWRA és a Világ Élelmezési Hivatal (WFP) kulcs-szerepet játszanak a lakosság alapvető árukkal való ellátásában a Gázai övezetben; mivel a területen élő életminőségének javítását célzó humanitárius élelmezési segítség egy része a szállítási lánc akadályai miatt eltűnt, és mivel 2009. február 3-án és 5-én a Hamasz több száz, a gázai polgári lakosságnak szánt élelmiszercsomagot és több ezer takarót elkobzott, amelyeket később visszavittek, miután az UNWRA a Gázai övezetbe irányuló minden segélyimporthoz felfüggesztett,
- E. mivel az Európai Unió által a palesztinoknak nyújtott jelentős pénzügyi támogatás fontos szerepet játszott abban, hogy a Gázai övezetben megelőzzék a humanitárius katasztrófát, és mivel az Unió az akadályok ellenére továbbra is nyújt humanitárius segítséget,
- F. mivel 2009. március 2-án Sharm el Sheikhben a palesztin gazdaság Gaza újjáépítése érdekében történő támogatásáról szóló nemzetközi konferenciát rendeznek,
1. elismeri a palesztin nép szenvedését a Gázai övezetben, és azonnali és akadálytalan humanitárius segítségnyújtásra szólít fel, amely erkölcsi kötelesség, ezért nem szabad semmiféle feltételhez vagy megszorításhoz kötni; felhívja az izraeli hatóságokat, hogy tegyék lehetővé a humanitárius segítség akadálytalan és megfelelő bejutását, beleértve az UNWRA és más ENSZ és nemzetközi ügynökségek a lakosság érdekében végzett tevékenysége ellátásához szükséges felszereléseit is;
  2. a 2005. november 15-i határforgalmi és határátlépési megállapodással összhangban ismét felszólít a Gázai övezet blokádjának megszüntetésére, az átkelőhelyek személyek és áruk részére történő azonnali és tartós megnyitására, valamint a csempészet és az illegális fegyver- és lőszer-kereskedelem megakadályozására;
  3. részletes kárfelmérésre szólít fel a Gázai övezetben, valamint a gázai lakosság igényeinek alapos felmérésére, amely az újjáépítési tervek alapjául szolgálhat;
  4. a Gázai övezet pénzügyi, gazdasági és társadalmi újjáépítésére szólít fel, amely alapvető tényezője a régió biztonságának; emlékeztet, hogy a nemzetközi közösség és az Unió kötelezettségvállalásainak megfelelően a támogatás a legsebezhetőbb személyek és családok esetében kiterjed a fizetések, a nyugdíjak és járandóságok készpénzben történő kifizetésére is, továbbá felkéri az izraeli hatóságokat, hogy ne akadályozzák a banki átutalásokat;
  5. úgy véli, hogy – tekintettel a Sharm el Sheikhben 2009. március 2-án rendezendő, a palesztin gazdaság Gaza újjáépítése érdekében történő támogatásáról szóló nemzetközi konferenciára is – a Gázai övezetben minden hosszú távú újjáépítési és fejlesztési politika feltétele az izraeliek és palesztinok komoly békétárgyalásait betetőző tartós tűzszünet és a palesztin nemzeti megbékélési folyamat;
  6. ismét hangsúlyozza, hogy az Unió által a palesztinoknak nyújtott pénzügyi támogatást nem aknázhathatja alá a folyamatos rombolás, ami csökkenti az újjáépítési projektek támogatásának népszerűségét az európai közvéleményben;
  7. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen átfogó összefoglalót és értékelést a Gázai övezet – a Palesztin-európai mechanizmus a társadalmi-gazdasági segélyek kezelésére (PEGASE) és az Európai Bizottság Humanitárius Segélyek Főigazgatósága (ECHO) keretében az unió által finanszírozott – újjáépítési terveinek közép és hosszú távú kilátásairól, és költségvetési kihatásairól; sürgeti a többi adományozót, hogy tegyenek ígéretet támogatásra a fent említett nemzetközi konferencián, valamint kötelezzék el magukat a legutóbbi, 2007 december 17-i párizsi adományozói konferencián még tett ígéreteik mellett;
  8. ismét hangsúlyozza, hogy az EU költségvetés 4. fejezete tartósan alulfinanszírozott, és hogy a további gázai segítségnyújtásra nem szabad a többi szakpolitika terhére ígéretet tenni; további összegek csak a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ előírt eszközök révén mobilizálhatók;

(1) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, a Palesztin Hatóság elnökének, a Palesztin Törvényhozó Tanácsnak, az izraeli kormánynak és a Knesszetnek.

A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben

P6_TA(2009)0060

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a gyermekek különleges helyzetének figyelembevételéről az Európai Unió külső fellépéseiben (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” című, 2008. február 5-i bizottsági közleményre (COM(2008)0055),
- tekintettel a „Gyermekek szükség- és válsághelyzetekben” című, 2008. február 5-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)0135),
- tekintettel az „Európai Unió cselekvési terve a gyermekek jogainak a külső fellépésekben való érvényesítésére” című, 2008. február 5-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)0136),
- tekintettel az „Az EU mint világszintű partner a fejlesztésért - A millenniumi fejlesztési célok elérése felé vezető fejlődés felgyorsítása” című, 2008. április 9-i bizottsági közleményre (COM (2008)0177),
- tekintettel a „Gyermek jogainak előmozdítása és védelme az Európai Unió külső fellépéseiben – fejlesztés és humanitárius dimenziók” című, 2008. május 26-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. június 19-i és 20-i következtetéseire,
- tekintettel a gyermekek jogainak előmozdítására és védelmére vonatkozó, a Tanács által 2007. decemberében elfogadott uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kapcsolatáról szóló, a Tanács által 2003. decemberében elfogadott uniós iránymutatásokra és ezek 2008 júniusában frissített változatára,
- tekintettel a fegyveres konfliktusokkal érintett gyermekek védelmének az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) műveleteibe való integrálására szolgáló, a tanács által 2006. májusában elfogadott ellenőrző listára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1989. november 20-án elfogadott gyermekjogi egyezményre és annak fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó, a Tanács által 2008. június 18-án elfogadott uniós cselekvési programra,
- tekintettel a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló, az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2005. július 26-i, 5235. ülésén elfogadott, 1612 (2005) sz. ENSZ-határozatra,

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) az alkalmazhatóság alsó korhatáráról szóló 1973. június 26-án Genfben elfogadott, 138. számú, és a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és a felszámolásukra irányuló azonnali lépésekről szóló, 1999. június 17-én Genfben elfogadott, 182. számú egyezményeire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2000. szeptember 8-án elfogadott millenniumi nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ székhelyén 2002 májusában tartott, a gyermekekkel foglalkozó különleges ülés eredményeit tartalmazó, „A gyermekekhez igazított világ” című dokumentumra,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának az Egyesült Nemzetek Közgyűlése előtt 2006. október 11-én ismertetett, a gyermekek elleni erőszakról szóló tanulmányára,
- tekintettel az UNICEF-nek az ENSZ számára „A gyermekek és a millenniumi fejlesztési célok” címmel 2007 decemberében készített jelentésére,
- tekintettel az UNICEF-nek a „Világ gyermekeinek helyzete 2008” című, 2007 decemberében közzétett jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának 2008 augusztusában közzétett, a millenniumi fejlesztési célok eléréséről szóló 2008-as jelentésére,
- tekintettel a gyermekek törvénytelen toborzással és fegyveres erőben/csoportokban való felhasználásával szembeni védelméről szóló, a miniszterek és képviselők által a 2007. február 5–6-i párizsi találkozón elfogadott párizsi kötelezettségvállalásokra és a fegyveres erőkkkel vagy fegyveres csoportokkal kapcsolatba kerülő gyermekekről szóló párizsi elvekre és iránymutatásokra,
- tekintettel az Afrikai Egységsszervezet (OUA) által 1990-ben elfogadott és 1999. november 29-én hatályba lépett, a gyermek jogairól és jólétéről szóló afrikai chartára,
- tekintettel a cotonoui megállapodás ⁽¹⁾ módosított változatára ⁽²⁾, különösen annak az emberi jogok, a demokratikus elvek, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás tekintetében alapvető fontosságú elemekről szóló 9. cikkére és az ifjúságot érintő kérdésekről szóló 26. cikkére,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének a gyermekek jogairól és a gyermekkatonákról szóló, 2004. február 19-én Addisz Abebában elfogadott állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének a gyermekmunka társadalmi következményeiről és a gyermekmunka elleni küzdelem stratégiáiról szóló 2008. november 28-án, Port Moresbyben elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Unióról, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződéseket módosító, 2007. december 13-án Lisszabonban aláírt Lisszaboni Szerződésre, és az Európai Unióról, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződések egységes szerkezetbe foglalt változataira, különösen az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, amely kimondja, hogy az Európai Unió „küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást és a gyermekek jogainak védelmét”, a világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban pedig „hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez”,

⁽¹⁾ Egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban, 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodás (HL L 317., 2000.12.15., 3. o.).

⁽²⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽³⁾ HL C 26., 2004.1.29., 17. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság „Európai konszenzus” című, az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló együttes nyilatkozatára ⁽¹⁾, különösen arra a követelményre, hogy a közösségi fejlesztési politika végrehajtása során biztosítani kell a gyermekek jogainak érvényesülését,
  - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzusról szóló együttes nyilatkozatára ⁽²⁾, különösen arra a követelményre, hogy a gyermekekre és sajátos szükségleteik kielégítésére külön figyelmet kell fordítani,
  - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak a gyermekek jogairól szóló 24. cikkére,
  - tekintettel a gyermekekkel, a fiatalokkal és a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelmet szolgáló megelőző intézkedésekre vonatkozó közösségi cselekvési program (Daphne program) (2000–2003) elfogadásáról szóló, 2000. január 24-i 293/2000/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
  - tekintettel a 2007. június 4-én, Berlinben tartott európai gyermekjogi fórumon elfogadott politikai nyilatkozatra, amely ismételten kinyilvánítja az arra irányuló szándékot, hogy az Európai Unió külső és belső politikáiban következetesen vegyék figyelembe a gyermekek jogait,
  - tekintettel a globális partnerek fóruma által 2004 júliusában közzétett, a HIV és az AIDS által sújtott világban élő árvák és kiszolgáltatott gyermekek védelméről, gondozásáról és támogatásáról szóló keretprogramra,
  - tekintettel a gyermekkereskedelemről és a gyermekkatonákról szóló 2003. július 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a „Gyermekek fejlődő országokban történő kizsákmányolásáról, különös tekintettel a gyermekmunkára” című 2005. július 5-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel az EU gyermekjogi stratégiájának kidolgozásáról szóló 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0039/2009),
- A. mivel a gyermekek jogainak érvényesítése kulcsfontosságú egyéni életlehetőségeik és a szegénység felszámolása irányába tett előrehaladás szempontjából egyaránt,
- B. mivel a társadalom által a gyermekekre osztott nemi szerepek meghatározóak a gyermekek jövőjére nézve: az élelmiszerhez és oktatáshoz való hozzáférésükre, munkaerő-piaci részvételükre, az emberi kapcsolatokban elfoglalt helyzetükre, valamint fizikai és mentális egészségükre,
- C. mivel a gyermekjogi egyezményben meghatározott célok jórészt teljesítetlenül maradnak,

⁽¹⁾ HL C 46, 2006.2.24., 1.o.

⁽²⁾ HL C 25., 2008.1.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 34., 2000.2.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2004.3.24., 854. o.

⁽⁵⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 84. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0012.

2009. február 19., csütörtök

- D. mivel a világon élő 2,2 milliárd gyermek közül 1,9 milliárd (86 %) és a rendkívüli szegénységben élő gyermekek 98 %-a fejlődő országokban él,
- E. mivel naponta több mint 26 000 öt évesnél fiatalabb gyermek hal meg világszerte, legtöbbször olyan okok miatt, amelyek megelőzhetőek lennének, és a jelenlegi tendenciák szerint a gyermekhalálozás kétharmaddal való csökkentéséről szóló millenniumi fejlesztési célkitűzés 2045-ig nem érhető el,
- F. tekintettel a nők 1995. szeptember 4–15-én Pekingben tartott 4. világkonferenciáján elfogadott cselekvési program 9. pontjára, amely a megelőző évtized valamennyi nemzetközi gyermekjogi konferenciáján hangsúlyozott alapvető elv is,
- G. mivel, amennyiben a Lisszaboni Szerződést valamennyi tagállam ratifikálja, a gyermekek jogainak védelme az Unió külpolitikájának külön célkitűzése lesz,
- H. mivel a Tanács megbízta a Bizottságot, hogy elemezze a gyermekmunka igénybevétele nélkül készített termékek értékesítését ösztönző intézkedések hatását, valamint hogy vizsgálja meg és készítsen jelentést a gyermekmunka legrosszabb formáinak igénybevitelével előállított termékekre vonatkozó további lehetséges intézkedésekről,
- I. mivel a gyermekek oktatáshoz való joga nem képezheti vita tárgyát, és az oktatás és szakképzés fontos szerepet tölt be a gyermekmunka fokozatos felszámolását célzó stratégiában,
- J. mivel a gyermekek kereskedelmi kizsákmányolása emberi méltóságuk súlyos megsértése és a társadalmi igazságosság elveibe ütközik,
- K. mivel a fejlődő országokból származó áruk vásárlóinak kulcsfontosságú szerepük lehet azon áruk azonosításában és elutasításában, amelyek egészben vagy részben gyermekmunkával készültek, és ekként közvetlen és hatásos gazdasági nyomást képesek kifejteni,
1. üdvözli a gyermekek különleges helyzetének az Európai Unió külső fellépéseiben történő figyelembevételéről szóló fent említett bizottsági közleményt, valamint a kiegészítő belső munkadokumentumokat és a kísérő tanácsi következtetéseket mint fontos lépéseket az EU gyermekjogi stratégiája felé vezető úton;
  2. elismeri, hogy az uniós intézmények egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek a gyermekek jogaira, de hangsúlyozza, hogy még sok a tennivaló addig, amíg a politikai kötelezettségvállalásokat átültetik a gyakorlatba, továbbá hangsúlyozza, hogy a tervek megvalósítása csak akkor lehetséges, ha a megfelelő finanszírozás biztosított;
  3. kiemeli a gyermekek jogainak biztosítására vonatkozó millenniumi fejlesztési célok elérésének fontosságát, és sürgeti az EU tagállamait, hogy teljesítsék azon ígéretüket, miszerint biztosítják a megfelelő és kiszámítható finanszírozást a 2010. évi referenciaértékek eléréséhez szükséges ütemezett költségvetési támogatáson keresztül;
  4. felszólítja az Uniót, hogy szilárdan folytassa a lányok elleni (a fogantatástól kezdődő) megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolását, és biztosítson elegendő forrást a megkülönböztetésből eredő egyenlőtlenségek elleni küzdelemhez;
  5. üdvözli a gyermekek jogainak a külső fellépésekben való érvényesítésére vonatkozó bizottsági cselekvési terv négy irányadó elvét, amelyek a gyermekek jogainak átfogó és koherens megközelítését nyújtják;
  6. elismeri, hogy a gyermekek jogain alapuló megközelítés a gyermekjogi egyezményben meghatározott normákon és elveken alapul, és azok megvalósítására irányul;
  7. kéri, hogy az Európai Unió csatlakozzon az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez, valamint a többi, a gyermekek jogainak gyakorlásáról, az örökbefogadásról, a szexuális kizsákmányolásról, a gyermekmunkáról, fegyveres konfliktusban a gyermekek védelméről és a bántalmazásról szóló megállapodásokhoz;

2009. február 19., csütörtök

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a gyermekjogi egyezmény és a hozzá csatolt jegyzőkönyvek végrehajtását, és fokozzák a harmadik országokban a gyermekek védelmére kialakított jogrendszerek reformjának támogatását;
9. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogainak érvényesülését előmozdító minden fellépés során tiszteletben kell tartani a gyermek szüleinek és közvetlen családjának, valamint elsődleges gondozóinak és gyámjainak elsődleges szerepét, kiemelt figyelmet fordítva az anyák helyzetének javítására;
10. emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a családjában nehéz helyzetben lévő gyermek érdeke lehet, hogy pillanatnyilag eltávolítsák onnan, ha ez védőintézkedést jelent, különösen a szülők pszichoszociális vagy pszichiátriai problémái, családon belüli erőszak, rossz bánásmód vagy nemi visszaélés esetén;
11. hangsúlyozza, hogy sürgősen kiemelt figyelmet kell fordítani a leginkább kiszolgáltatott és a társadalom által kirekesztett gyermekekre, ideértve a fogyatékkal élő, a migráns, a kisebbségekhez tartozó, a szüleiétől távol és a kíséret vagy szülői felügyelet nélkül lévő gyermekeket;
12. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogain alapuló megközelítés gyakorlatba történő átültetéséhez az Európai Uniónak alapos elemzést kell végeznie a gyermekek jogaira vonatkozóan – ideális esetben az országos, a regionális és a tematikus stratégiai dokumentumok elfogadását vagy felülvizsgálatát követően –, amely alapján a gyermekekkel kapcsolatos kérdéseket célzó intézkedéseket és programokat ki lehet választani; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legkorábban vagy a fejlesztési programok féléves felülvizsgálatakor adjon a Parlamentnek áttekintést a gyermekekkel kapcsolatos intézkedésekről és pénzügyi előirányzatokról;
13. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogait következetesen bele kell foglalni az Unió partnerországokkal folytatott politikai párbeszédébe és szakpolitikai vitáiba;
14. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen jelentést arról, hogy az Európai Unió és harmadik országok között meglévő nemzetközi megállapodások tartalmazzak-e már a gyermekek jogaira vonatkozó, kötelező érvényű záradékot, és amennyiben nem, a megállapodásokba ilyen záradék beilleszthető-e;
15. úgy véli, hogy a partnerországokban és uniós szinten egyaránt intézményesíteni kell a gyermekek részvételét és jobb finanszírozásra van szükség;
16. támogatja, hogy a meglévő ifjúsági és gyermek hálózatokat állandó platformokká alakítsák, amelyek lehetővé teszik a gyermekek bevonását és véleményük kikérését, és felhívja a Bizottságot, hogy következetesen kérje ezen hálózatok hozzájárulását az országos stratégiai dokumentumok megvitatása során, valamint ösztönözze részvételüket a nemzeti tervezési eszközök kidolgozásában;
17. felhívja a Bizottságot, hogy segítse a partnerországokat gyermekbarát költségvetés elfogadásában, különösen akkor, ha az Európai Közösség költségvetési támogatást biztosít, és dolgozzon ki a gyermekekkel kapcsolatos, egyértelmű referenciértékeket, mérhető célkitűzéseket, határidőket tartalmazó, átfogó nemzeti cselekvési terveket, valamint a gyermekek jogai tekintetében felülvizsgálati és beszámolási mechanizmusokat;
18. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU általános költségvetési támogatása tartalmazzon pénzeszközöket a megfelelő minisztériumok (úgy mint a népjóléti, egészségügyi, oktatási és igazságügyi minisztérium) kapacitásépítésére annak biztosítása céljából, hogy azok rendelkezzenek a megfelelő döntésekkel és eszközökkel a gyermekeknek szánt szolgáltatásoknak a költségvetésbe építéséhez és végrehajtásához;
19. hangsúlyozza, hogy az EU-nak külső fellépései során erőteljesen ösztönöznie kell a harmadik országok kormányait a nemzetközi gyermekjogi normák betartására, különösen az olyan alapvető szociális jóléti szolgáltatások nyújtása tekintetében, mint az iskolákban és óvodákban az ingyenes ételmeztartás, valamint az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a fegyveres konfliktussal jellemzett helyzetekben és a konfliktus utáni helyzetekben lévő gyermekek tekintetében az oktatáshoz való méltányos hozzáférés biztosítása a konfliktusmegelőzésbe történő fontos befektetést képez;
20. megállapítja, hogy a közelmúltbeli, uniós szintű pozitív fejlődés ellenére a gyermekek jogaival foglalkozó uniós intézményi és személyi források továbbra sem megfelelőek;

2009. február 19., csütörtök

21. javasolja egy európai uniós különképviselő kinevezését annak érdekében, hogy biztosítsák a láthatóságot és a vezető szerepet a gyermekek jogainak tekintetében;
22. úgy véli, hogy minden bizottsági delegációban egy személyre kell ruházni a felelősséget a gyermek-ekkel kapcsolatos kérdésekben, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a székhelyek személyzete, valamint a missziók és küldöttségek tagjai megfelelően képzettek legyenek, és rendelkezzenek iránymutatással arra nézve, hogyan kell a gyermekek jogait a külső fellépésekbe integrálni és a gyermekek hatékony és biztonságos részvételét rendezni;
23. kéri, hogy a gyermekeknek az ENSZ gyermekjogi egyezménye szerinti jogainak védelme az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének többéves keretprogramjában központi helyet töltsön be; úgy véli, hogy ennek az ügynökségnek hálózatot kellene kialakítania nemzetközi szervezetekkel, gyermekjogi ombudsmanokkal és nem kormányzati szervezetekkel, hogy azok tudását és tapasztalatát hasznosíthassa;
24. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy fellép a gyermekek jogainak megsértése esetén, így a gyermekmunka, a gyermekkereskedelem, a gyermekkatonák ellen, a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek védelmében, valamint a gyermekek elleni erőszak valamennyi formájával szemben, ideértve a szexuális kizsákmányolást és a káros hagyományos gyakorlatokat; kitart azonban amellett, hogy a gyermekek jogai megsértésének alapvető okaira és megelőzésére kell összpontosítani;
25. kéri a Bizottságot, hogy a gyermekek jogai megsértésének megelőzésére szolgáló fontos intézkedésként külső fellépéseibe és a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiba építse bele a büntethetlenséggel szembeni küzdelmet;
26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azon partnerországok esetében helyezték előtérbe a nemzeti gyermekvédelmi stratégiák és rendszerek fejlesztését, amelyek még a gyermekek sérülése előtt támogató szolgáltatásokat tudnak biztosítani a gyermekek és családok számára;
27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a gyermekek jogait védő és előmozdító intézményi struktúrák partnerországokban való támogatására, ideértve a független ombudsmanokat is;
28. úgy véli, hogy erőfeszítéseket kell tenni a szülők és gondozók, illetve a gyermekekkel foglalkozó pedagógusok és egészségügyi dolgozók körében is a gyermekek jogai megértésének és tiszteletben tartásának fokozására;
29. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyék a hivatalos anyakönyvi nyilvántartást a fejlesztési együttműködési politika részévé, mint alapvető jogot és a gyermekek jogait védő fontos eszközt;
30. elismeri, hogy a korai gondozás és nevelés – így az oltások, a bölcsődei és óvodai ellátáshoz való hozzáférés – a gyermekek jogainak része, és elismeri, hogy a gyermekkor korai szakasza a fejlődés szempontjából igen nagy jelentőségű, valamint, hogy a nem megfelelő táplálkozás és a gondoskodás hiánya egyaránt eredményezhet fizikai és szellemi károsodást;
31. hangsúlyozza, hogy az egyetemes alapfokú oktatásról szóló 2. és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 3. millenniumi fejlesztési cél elérése meghatározó jelentőségű a gyermekek jogai megsértésének megelőzésében;
32. hangsúlyozza, hogy a lányokra összpontosító beavatkozásokra van szükség ahhoz, hogy a fiúkkal azonos lehetőséget kapjanak az iskolába járásra, megfelelő ételmezésre, lehetőséget véleményük kifejtésére és az egészségüghöz való hozzáférésre;
33. sürgeti az Európai Uniót, hogy a segélyprogramokban és a partnerországokkal folytatott politikai párbeszédben kezelje prioritásként az oktatáshoz való jogot, különösen a lánygyermekek esetében; hangsúlyozza a tartós megkülönböztetés elleni küzdelem szükségességét a szegény családokban, amelyek nem tudják összes gyermekük iskolai díját kifizetni, és a lányok kárára a fiúk iskoláztatását választják;

2009. február 19., csütörtök

34. hangsúlyozza, hogy az oktatási létesítményeknek és programoknak „lánybarát” kell lenniük, és például a hivatalos oktatási formák alternatíváit vagy a testvéreiket gondozó lányoknak megfelelő, rugalmas tanrendet kell kínálniuk;
35. hangsúlyozza, hogy a lányok oktatásába történő beruházás olyan beruházás, amelynek a legnagyobb hatása a szegénység felszámolása, a népességnövekedés mérséklése, az alacsonyabb csecsemő- és gyermekhalandóság, a kevésbé széles körű alultápláltság, az iskolába járás emelkedése és az egészség javítása szempontjából;
36. hangsúlyozza, hogy a minőségi oktatásnak elsőbbséget kell élveznie, többek között konfliktushelyzetekben és bizonytalan helyzetekben, és üdvözli a Bizottság azon tervét, hogy a humanitárius segítségnyújtási műveletek keretében foglalkozzanak az oktatással; kiemeli az olyan operatív iránymutatások szükségességét, amelyek elkötelezik az EU-t emellett, hogy az oktatást beépítse a humanitárius válaszlépéseinek minden szakaszába, a vészhelyzetek idején való oktatással foglalkozó ügynökségek közötti hálózat által felvázolt minimumkövetelményeknek megfelelően, és uniós szinten megfelelő pénzügyi és humán erőforrás-finanszírozásra szólít fel az új szakpolitikai kötelezettségvállalás végrehajtása céljából;
37. ragaszkodik ahhoz, hogy egyetlen gyermeket se fosszanak meg az oktatáshoz való alapvető jogától a gazdasági erőforrások hiánya miatt, és megismétli az összes fejlődő ország kormányához arra vonatkozóan intézett felhívását, hogy szabjanak meg egyértelmű menetrendet az alapfokú oktatás közvetlen és közvetett tandíjainak gyors megszüntetésére, az oktatás magas szintjének egyidejű fenntartása mellett;
38. hangsúlyozza, hogy az Unió harmadik országokkal folytatott kapcsolataiban a gyermekek társadalmi kompetenciájának, az általuk tanúsított tolerancia és szolidaritás és a környezetükért viselt felelősség fejlesztésére irányuló projektek – különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelem összefüggésében – a legnagyobb jelentőséggel bírnak;
39. emlékeztet arra, hogy a gyermekmunka igénybevételére ösztönző hatások visszaszorításához kulcsfontosságú azon politikai kötelezettségvállalás, hogy a szakpolitikákat következetesen választják meg a szegénység csökkentése, a minőségi oktatás és az emberi jogok vonatkozásában;
40. felhívja az Európai Közösséget és a tagállamokat, hogy fokozottan támogassák a tisztességes kereskedelemre és címkézésre vonatkozó kezdeményezéseket, amelyek a gyermekmunka elutasítására ösztönzik a vállalatokat; ajánlja, hogy fokozottabban ellenőrizzék az alapvető munkahelyi jogokra vonatkozó önkéntes magatartási kódexek betartását, és azokat tegyék átláthatóbbá az európai fogyasztók számára; úgy véli, hogy a gyermekmunkára vonatkozó nemzetközi előírásoknak való megfelelést feltételként kellene kikötni a közbeszerzési szerződések esetében;
41. üdvözli a Tanács azon kezdeményezését, hogy felmérést készít a gyermekmunka igénybevétele nélkül készült termékek eladására szolgáló pozitív ösztönzők hatásáról és a lehetséges további intézkedésekről, beleértve a kereskedelemmel kapcsolatos intézkedéseket; felhívja a Bizottságot a Parlament tájékoztatására a felmérés kialakításáról, végrehajtásáról és eredményéről;
42. sürgeti a Bizottságot, hogy javasoljon egységes módszert az Európai Unióba behozott termékek címkézésére annak tanúsítására, hogy azokat gyermekmunka igénybevétele nélkül gyártották a termelési lánc minden szakaszában, például a szóban forgó termék csomagolásán a „gyermekmunka nélkül készült” címke elhelyezésével, ezzel biztosítva, hogy a rendszer megfeleljen a WTO nemzetközi kereskedelmi szabályainak;
43. kiemeli a gyermekhalandóság csökkentéséről szóló 4., valamint a HIV/AIDS, malária és egyéb betegségek elleni küzdelemre vonatkozó 6. milleniumi fejlesztési célkitűzést, és sürgeti a Közösséget és más adományozókat, hogy fejlesszék a közegészségügyi rendszereket, amelyek a teljes népességre vonatkozóan költséghatékony egészségügyi szolgáltatásokat nyújtanak az anyáknak, az újszülötteknek és a gyermekeknek egyaránt, és illesszék be ezen szolgáltatások körébe az olyan betegségspecifikus beavatkozásokat mint a maláriaszűnyög elleni, ágy fölé helyezhető védőháló vagy az antiretrovirális gyógyszerek biztosítása;
44. helyteleníti a nemi és reprodukív egészségügyi jogokkal kapcsolatos politikák aláaknázására irányuló törekvéseket, amelyek a nem kívánt terhességek és a nem biztonságos abortuszok számának növekedéséhez vezetnek, és sürgeti az Európai Uniót, hogy az anyák egészségének javítására vonatkozó 5. milleniumi fejlesztési célkitűzés elérése érdekében tartsák fenn a nemi és reprodukív egészségügyi szolgáltatások teljes körű finanszírozását;

2009. február 19., csütörtök

45. megállapítja, hogy az élelmiszerár-válság a gyermekekre különösen káros hatást gyakorol, és kiemeli a – nemcsak a megfelelő élelmiszerekhez való hozzáférést, hanem a megfelelő mikrotápanyagokhoz, biztonságos vízhez, higiéniahoz és tisztálkodáshoz, egészségügyi ellátáshoz, a megfelelő gyermekgondozáshoz és egészséges környezethez való hozzáférést is jelentő – táplálkozásbiztonság fokozását szolgáló, átfogó stratégiák szükségességét;
46. elismeri az uniós szakpolitikai keretrendszer jelentőségét, amely a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek tragédiájával való szembeszállást célozza, és kéri, hogy erősítsék a nyomon követési, tudatoságnövelő és képzési mechanizmusokat a keretrendszer megfelelő gyakorlati végrehajtásának biztosítása érdekében;
47. meggyőződése, hogy a gyermekvédelmi tanácsadónak valamennyi EBVP-misszióban részt kell vennie, és hangsúlyozza, hogy az EBVP-misszió személyzete képzésének ki kell terjednie a gyermekvédelem kérdéseire is;
48. hangsúlyozza, hogy az EBVP missziói révén támogatott leszerelési, demobilizációs és reintegrációs programoknak figyelembe kell venniük a gyermek sajátos igényeit;
49. kéri, hogy a konfliktushelyzetekben és a konfliktus utáni helyzetekben fordítsanak nagyobb figyelmet a leánygyermek szükségleteire, valamint a menekültekre és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült lányokra, illetve a nemi erőszak és az erőszakos szexuális cselekmények áldozatául esett lányokra;
50. felhívja a Bizottságot, hogy ruházzon be a lányok és fiúk elleni, szexuális és nemi alapon történő erőszak megelőzését és az arra való válaszlépéseket célzó programokba, amelyeknek ki kell terjedniük a HIV-fertőzésre vonatkozó, posztexpozíciós profilaxis nyújtására, a gyógyító és szociális szolgálatokra és a bizalmas feljelentési mechanizmusokra;
51. hangsúlyozza, hogy az EU-nak támogatnia kell a megbélyegzettség és megkülönböztetés legyőzésére szolgáló intézkedéseket is, mivel saját közösségük gyakorta kiközösíti a védelemre szoruló – például HIV-pozitív, nemi erőszak vagy erőszakos szexuális bűncselekmény áldozatává vált, nemi erőszakból gyermeket szült vagy abortuszon átesett – lányokat és asszonyokat;
52. rámutat a HIV-fertőzött és AIDS-beteg gyermekek, valamint az AIDS miatt árván maradó gyermekek különösen nehéz helyzetére; különösen elítéli a nők és lányok megerősökölését, amely azon a hiedelmen alapul, hogy egy szűzzel való közösülés meggyógyítja az AIDS-t, és szorgalmazza, hogy helyi felvilágosító kampányokkal szüntessék meg ezt a tévhitet, és ezzel jobban védjék különösen a fiatal lányokat;
53. hangsúlyozza a migráns munkavállalók és családtagjaik védelméről szóló ENSZ egyezmény betartásának szükségességét, a migráns családok gyermekei jogainak védelme érdekében;
54. felhívja az EU-t, hogy a fejlesztési együttműködési eszköz részét képező menekültügyi és migrációs tematikai programot egészítse ki a különösen az olyan érzékeny csoportoknak nyújtott támogatással, mint amilyenek a migránsok gyermekei és a szegénységben élő gyermekek;
55. felszólítja az Európai Uniót, hogy külső fellépésében fordítson különös figyelmet a megkülönböztetést tapasztaló gyermekek helyzetére, beleértve a törvényt megsértő gyermekeket és a szabadságuktól megfosztott és zárt intézetekbe kerülő gyermekeket is; hangsúlyozza, hogy a gyermekeknek könnyebben kellene tudniuk hozzáférni az igazságszolgáltatáshoz és a szaksegítséghez, valamint hogy életkorukat – különös védintézkedések révén – az igazságügyi eljárás teljes egészében figyelembe kell venni;
56. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a segélyprogramok kidolgozása és a bel- és igazságügyekkel kapcsolatos cselekvési tervek harmadik országokkal való megtárgyalása során foglalkozzon a fiatalokká kapcsolatos igazságszolgáltatás kérdésével, tekintettel nemcsak a vonatkozó nemzetközi és regionális normák ratifikációjára, hanem azok hatékony végrehajtására is;
57. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő a gyermekekkel kapcsolatos szakpolitika koherenciájának ügyét, és a gyermekek jogait vegyék figyelembe más főbb szakpolitikai területeken is, így a biztonság, az éghajlatváltozás, a migráció és a segélyek hatékonyságának vonatkozásában;

2009. február 19., csütörtök

58. kéri, hogy a harmadik országbeli gyermekekre esetlegesen hatást gyakorló minden uniós szakpolitika tekintetében végezzenek egységes gyermekjogi hatásvizsgálatot, illetve utólagos értékelést; hangsúlyozza, hogy a gyermekeket külön és egyedi csoportnak kell tekinteni, mivel érintettségük a felnőttekével nem azonos;

59. üdvözli a fent említett tanácsi következtetésekben a gyermekjogok területén a munkamegosztás jobb koordinálására és erősítésére meghirdetett kezdeményezést, a meglévő bizottsági és tagállami szakpolitikáknak és tevékenységeknek kísérleti országokba való átültetése révén;

60. aggályosnak tartja, hogy a kísérleti országokat még mindig nem azonosították, és felhívja a tagállamokat a Bizottsággal való szoros együttműködésre annak biztosítására, hogy a gyakorlatot gyorsan végrehajtsák;

61. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki eljárásokat, referenciaértékeket és mutatókat annak érdekében, hogy a gyermekek érvényre juttatott jogai napirenden maradjanak, és osztja a Bizottság véleményét, miszerint a gyermekek jogainak érvényesítése mellett egyedi intézkedésekre is szükség van a földrajzi alapok és az Európai Fejlesztési Alap keretében, lehetőség szerint a kulcsfontosságú ágazatokon kívül;

62. úgy véli, hogy a Parlament összehangoltabb, következetesebb szerepet tölthet be az EU gyermekekkel kapcsolatban tett kötelezettségvállalásainak nyomán követésében, például az emberi jogokról szóló éves jelentés segítségével;

63. javasolja, hogy az interparlamentáris közgyűlések (az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés, az EuroLat, az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés) hívják meg üléseikre a fogadó ország gyermekekkel foglalkozó szervezeteit, és támogatja egy olyan régióközi ifjúsági fórum létrehozását, mint az EU–Afrika Ifjúsági Platform;

64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint az ENSZ főtitkárának és az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek.

Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció

P6_TA(2009)0061

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelv alkalmazásáról (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 136–145. cikkére,
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló közösségi chartára vonatkozóan az államfők által 1989. december 9-én elfogadott nyilatkozatra, és különösen 17. és 18. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács 1996-ban felülvizsgált európai szociális chartájára, és különösen 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában elfogadott, és a 27 tagállam állam- és kormányfői által az Európai Parlamentben 2007 decemberében ünnepélyesen aláírt Alapjogi Chartájára, és különösen 27. cikkére,

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munkavállalók üzemi képviselőinek védelméről és kedvezményeiről szóló, 1971. június 23-án elfogadott 135. számú egyezményére, és különösen 5. cikkére,
- tekintettel az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az európai részvénytársaság (SE) statútumáról szóló, 2001. október 8-i 2157/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai részvénytársaság statútumának a munkavállalói részvételre vonatkozó kiegészítéséről szóló, 2001. október 8-i 2001/86/EK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾, valamint az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a munkavállalók képviseléről szóló közös nyilatkozatára ⁽⁷⁾,
- tekintettel az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai jogalkotásnak a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció területén történő megerősítéséről szóló 2007. május 10-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozásokban és a közösségi szintű vállalkozáscsoportokban a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (átdolgozás) (COM(2008)0419) és a javaslatot kísérő mellékletre (SEC(2008)2166),
- tekintettel a 2008. március 17-i 2002/14/EK irányelv Unióbeli alkalmazásának vizsgálatáról szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0146), és a csatolt munkadokumentumra (SEC(2008)0334),
- tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0023/2009),

⁽¹⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

⁽²⁾ HL L 225., 1998.8.12., 16. o.

⁽³⁾ HL L 82., 2001.3.22., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 294., 2001.11.10., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 294., 2001.11.10., 22. o.

⁽⁶⁾ HL L 80., 2002.3.23., 29. o.

⁽⁷⁾ HL L 80., 2002.3.23., 34. o.

⁽⁸⁾ HL L 207., 2003.8.18., 25. o.

⁽⁹⁾ HL C 76. E, 2008.3.27., 138. o.

2009. február 19., csütörtök

- A. mivel a 2002/14/EK irányelv tagállami átültetésére késve kerül sor, valamint néhány tagállam mindössze arra szorítkozott, hogy az abban foglalt alkalmazandó minimumkövetelményeket bizonyos szempontok tekintetében átvegye,
- B. mivel a jelenlegi pénzügyi válság következményekkel jár majd az EU gazdaságára nézve a szerkezetátalakításon átmenő, összeolvadó és áttelepülő vállalkozások tekintetében uniós szinten,
- C. mivel a 2002/14/EK irányelv célja a munkavállalóknak az őket alkalmazó vállalkozások jövőjéről való tájékoztatására, illetve a velük erről folytatandó konzultációra, valamint a vállalkozások gazdasági alakulásának előrejelzése érdekében a munkavállalókkal folytatandó konzultációra vonatkozó általános keret kialakítása,
- D. mivel a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció elve a szociális piacgazdaság központi eleme, és nem fogható fel úgy, hogy az a vállalatok gazdasági fejlődésének akadályozó tényezője;
- E. mivel az Európai Unióban 23 000 000 millió 250 főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató vállalkozás található (melyek a vállalkozások 99 %-át teszik ki és több mint 100 000 000 embert foglalkoztatnak), illetve mivel az európai intézmények kötelessége garantálni és javítani a munkavállalók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogát,

A munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció fokozatos erősítése az Unión belül

1. elismeri, hogy a 2002/14/EK irányelv átültetése bizonyos tagállamokban jelentős késedelmet szenvedett, következésképpen értékeléséhez még időre van szükség; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy azokra a tagállamokra egyértelműen hatni fog ez az irányelv, ahol ez idáig nem létezett a munkavállalók tájékoztatására és a velük való konzultációra vonatkozó általános rendszer;
2. felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek még nem ültették át megfelelően a 2002/14/EK irányelvet, hogy ezt a lehető leghamarabb tegyék meg;
3. szükségesnek tartja, hogy a Bizottság ilyen irányú kezdeményezéseiről az érintett tagállamok nemzeti hatóságaival és a szociális partnerekkel szorosan együttműködve állapodjanak meg annak érdekében, hogy a 2002/14/EK irányelv értelmezésével és a végrehajtási rendelkezések megfeleltetésével kapcsolatos vitás kérdéseket tovább tisztázzák és megoldják;
4. megállapítja, hogy egyes tagállamok nem vettek figyelembe a 2002/14/EK irányelvet átültető intézkedésekben bizonyos fiatal munkavállalókat, a részmunkaidőben dolgozó nőket és a rövid időtartamú, határozott idejű munkaszerződéssel rendelkező munkavállalókat; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ilyen esetekben igazítsák hozzá a vállalati létszámküszöb kiszámítására vonatkozó rendelkezéseiket az irányelv szelleméhez és szövegéhez, vagyis a létszámküszöb kiszámításához – minden egyéb feltétel nélkül – mindig a ténylegesen foglalkoztatott munkavállalók száma szolgáljon alapul;
5. kívánatosnak tartja, hogy a tagállamok nemzeti szokásaik tiszteletben tartása mellett pontosan előírják a 2002/14/EK irányelv 6. cikkében meghatározott, bizalmas információkra vonatkozó feltételeket és korlátozásokat, továbbá figyelembe vegyék a következőket:
  - a) e kötelezettségnek az említett munkavállalói képviselők megbízatásának lejárt utáni érvényességi időtartamát;
  - b) a vállalkozás ezen információk titokban tartását illető jogos érdekének megállapítására szolgáló kritériumokat és eseteket, valamint az ezen információk nyilvánosságra hozatala esetében a vállalkozást esetlegesen érő károk kockázatát;
6. kéri a tagállamokat, hogy átültetési intézkedéseikben ügyeljenek a következőkre:
  - a) határozzák meg pontosan a „tájékoztatás” fogalmát annak érdekében, hogy ne legyen lehetőség az eltérő értelmezésre, valamint ennek során kövessék a 2002/14/EK irányelv szellemét, azaz tegyék lehetővé a munkavállalók képviselői számára a rendelkezésre bocsátott adatok megvizsgálását, illetve a munkavállalókra közvetlen hatást gyakorló vállalati döntések esetében ne várják ki a tájékoztatási eljárás végét;

2009. február 19., csütörtök

- b) a tájékoztatásban szerepeljenek a 2002/14/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett információk;
- c) követeljük meg, hogy az információkat a konzultációt megelőzően kellő időben bocsássák rendelkezésre;
- d) biztosítsák a munkavállalók tájékoztatáshoz és a velük folytatott konzultációhoz való jog tekintetében a 2002/14/EK irányelv 4. cikke szerinti kötelezettségek teljes körű betartását annak érdekében, hogy a 4. cikk (4) bekezdésének e) pontja értelmében megegyezésre törekedjenek;
- e) a társadalmi párbeszéd támogatásába vonják be a vállalatnál működő szakszervezeteket is;
7. arra ösztönzi azon tagállamokat, amelyek még nem rendelkeznek a tájékoztatáshoz és konzultációhoz való munkavállalói jog gyakorlására vonatkozó szabályok megszegése esetén alkalmazandó, a 6. cikk (3) bekezdésében lefektetett hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal, hogy vezessenek be ilyen szankciókat;
8. felhívja a munkavállalók képviselőinek védelmét biztosító rendszerrel még nem rendelkező valamennyi tagállamot, hogy vezessenek be ilyen rendszert;
9. javasolja azoknak a tagállamoknak, amelyekben a munkavállalók képviselőinek védelmét hagyományosan a szakszervezetek és a munkaadók szervezetei közötti tárgyalásos megegyezés biztosítja, hogy a tárgyalások kudarca esetére gondoskodjanak más hathatós védelemről a munkavállalók képviselői számára;

A 2002/14/EK irányelv átültetésére vonatkozó intézkedések végrehajtása és javítása

10. úgy véli, hogy azonosítani kell azokat a lehetséges szankciókat, amelyeket a tagállamok alkalmazhatnak a munkavállalók tájékoztatásához és a velük folytatott konzultációhoz való jogot nem tiszteletben tartó munkaadókkal szemben, a 2002/14/EK irányelvben foglaltaknak megfelelően;
11. hangsúlyozza, hogy a tagállamok nem hozhatják fel a szubszidiaritást érvként amellet, hogy ne tegyenek eleget azon kötelezettségeiknek, hogy olyan szigorú szankciókat határozzanak meg, amelyek kellőképpen elrettentik a munkaadókat a 2002/14/EK irányelv figyelmen kívül hagyásától;
12. emlékeztet az Európai Közösségek Bíróságának 1994. június 8-i alapítéletére ⁽¹⁾, amely szerint a hiányos eljárási és intézményi rendszerrel rendelkező tagállamok kötelesek létrehozni a megfelelő jogi eszközöket, és ennek során megfelelő közigazgatási és bírósági fellebbezési lehetőségekről kell gondoskodniuk, illetve a megfelelő, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell bevezetniük azon munkaadókkal szemben, akik nem tartják be a munkavállalók tájékoztatására és a velük folytatandó konzultációra irányuló kötelezettségüket;
13. felszólítja a tagállamokat, hogy a 2002/14/EK irányelv felülvizsgálatáig a Bíróság ítélezési gyakorlatát tekintsék mérvadónak a közigazgatási és bírósági fellebbezési lehetőségek, valamint az azon munkaadókkal szembeni szankciók meghatározásában, akik nem tartják be a munkavállalók tájékoztatására és a velük folytatandó konzultációra irányuló kötelezettségeiket;
14. úgy véli, hogy a tagállamok által hozott átültetési intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a 2002/14/EK irányelv helyes értelmezésével összhangban automatikusan biztosított legyen a munkavállalók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való joga;
15. úgy véli, hogy úgy kell meghatározni a munkavállalói képviselő megbízatásának gyakorlására vonatkozó módozatokat, hogy annak gyakorlása munkaidőben és ennek megfelelő bér ellenében történhessen;

⁽¹⁾ Az 1994. június 8-i ítélet a Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben (C-382/92, EBHT, 1994, I-2435. o.); az 1994. június 8-i ítélet a Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben (C-383/92, EBHT, 1994, I-2479. o.).

2009. február 19., csütörtök

16. úgy véli, hogy a közigazgatásban, illetve az állami és a pénzügyi szektorban dolgozó munkavállalók képviselői számára ugyanazokat a tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogokat kell biztosítani, mint amelyek a többi munkavállalót is megilletik;
17. úgy véli, hogy választott vagy szakszervezeti képviseleti struktúra megléte esetén újra fontolóra kell venni a közvetlen konzultáció lehetőségét, elkerülendő, hogy a munkaadók a közvetlen konzultáción keresztül beleszólhassanak a szakszervezeti tevékenység részét képező kollektív tárgyalások területére tartozó olyan kérdésekbe, mint a bérezés;
18. kéri, hogy vizsgálják meg a vállalkozásokra és üzemekre vonatkozó azon létszámküszöb módosításának szükségét, amely fölött a 2002/14/EK irányelv alkalmazandó, annak érdekében, hogy csupán a kisgazdaságokat vonják ki az alkalmazási körből;
19. felhívja a tagállamok figyelmét arra, hogy a 2002/14/EK irányelvben foglalt „vállalkozás” fogalmának pontos jelentésével kapcsolatos további kételyek esetén a Bíróság e tekintetben jelentős ítélkezési gyakorlattal rendelkezik, és felszólítja a tagállamokat, hogy átültetési intézkedéseikben azt vegyék figyelembe, elkerülve ezáltal a mulasztás miatti kereseteket ellenük;
20. haladéktalanul kéri a Bizottságtól, hogy a lehető leghamarabb hozzon intézkedéseket a 2002/14/EK irányelv tagállamok általi helyes átültetésének biztosítása érdekében, ellenőrizze az összes kérdést, amelyek tekintetében hiányosságok vagy nehézségek merültek fel, például a vállalati létszámküszöb kiszámítására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket és gyakorlatot, a 3. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt egyedi rendelkezések alkalmazását és azokat a biztosítékokat, amelyeket a 6. cikkben foglalt titoktartási záradékokra kellene alkalmazni; felszólítja a Bizottságot, hogy indítson a Szerződés megsértése miatti eljárást azon tagállamokkal szemben, amelyek az irányelvet nem vagy nem megfelelően ültették át;
21. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést a 2002/14/EK irányelv alkalmazása során elért eredmények értékeléséről a társadalmi párbeszéd erősítése, valamint az irányelv munkaerő-piaci előrejelzésekre, megelőzésre és foglalkoztathatóságra irányuló képességének javítása tekintetében, továbbá arra vonatkozóan, hogy az irányelv alkalmazásával milyen mértékben nyílik lehetőség a kis- és középvállalkozások igazgatási, jogi és pénzügyi nehézségeinek elkerülésére, adott esetben mellékelve a megfelelő javaslatokat is;
22. üdvözli a Tanács magánvállalkozások státútumára vonatkozó javaslatát (COM(2008)0396), amely figyelembe veszi a kisvállalkozások különleges igényeit;
23. felszólítja a vállalatok összeolvadásának és felvásárlásának ellenőrzéséért felelős Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy az összeolvadásra és felvásárlásra vonatkozó döntések során a tájékoztatással és a konzultációval kapcsolatban betartsák a nemzeti előírásokat és a közösségi jogszabályokat;
24. úgy véli, hogy azokat az információkat, amelyek közzététele a vállalatnak súlyos gazdasági károkat okozhat, feltétlenül bizalmasan kellene kezelni a vállalatot érintő lényeges gazdasági kérdésekről való végleges döntésig (például szándéknyilatkozat formájában);
25. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeres tájékoztatást nyújtson a munkavállalók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogának javításáról, és a kérdést tűzze az európai társadalmi párbeszéd napirendjére mind ágazatközi szinten, mind az egyes ágazatok szintjén;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a szociális partnereket, hogy a jövőre összpontosítva és pozitív irányban – többek között a helyes gyakorlatok terjesztésével – befolyásolják az irányelv nemzeti jogba való átültetését;
27. felszólítja a Bizottságot, hogy a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatandó konzultáció terén mielőbb tegyen kezdeményezéseket a szociális partnerek közötti valódi és hatékony együttműködési kultúra uniós szintű fellendítésére, figyelembe véve ennek során a kérdések jellegét, valamint a vállalkozások sajátosságait és méretét is;

2009. február 19., csütörtök

28. meglepedéssel veszi tudomásul, hogy az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) között a 2006. évi tengerészeti munkaügyi egyezmény alapján megkötött megállapodásban megemlíti az olyan különböző kérdésekről folyó konzultációt, mint a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető tényezők vagy a munkaszerződés felmondása;

29. üdvözli a Bizottságnak a több és jobb EU-beli tengerhajózási állás érdekében a szociális szabályozási keret újraértékeléséről szóló, 2007. október 10-i közleményében (COM(2007)0591) ismertetett, a 2002/14/EK irányelvet érintő kezdeményezését, és ezért felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 2002/14/EK irányelv 3. cikkének (3) bekezdése által az irányelv alkalmazása tekintetében biztosított eltérés lehetőségét;

30. kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze a 94/45/EK, 98/59/EK, 2001/23/EK, 2001/86/EK, 2002/14/EK, 2003/72/EK irányelvek és a 2157/2001/EK rendelet összehangolásának szükségességét az átfedések és ellentmondások kiigazítását célzó esetleges módosítások célszerűségének értékelése érdekében; úgy véli, hogy az esetleges módosításokat egy időben kell meghozni;

*

*   *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Szociális gazdaság

P6_TA(2009)0062

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a szociális gazdaságról (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK szerződés 3., 48., 125–130. és 136. cikkére,
- tekintettel az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, valamint az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2008. július 15-i 2008/618/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló 2008. évi együttes jelentésre irányuló javaslatról szóló, 2008. január 30-i bizottsági közleményre (COM(2008)0042), a közös jelentésre irányuló javaslatról szóló bizottsági közleményt kísérő munkadokumentumra (SEC(2008)0091), valamint az Európai Tanács 2008. március 13-14-i tavaszi ülésének elnökségi következtetéseiben elfogadott 2007/2008-as közös foglalkoztatási jelentésre,
- tekintettel az alternatív, szociális gazdaságról szóló, 1994. május 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 207., 2003.8.18., 25. o.

⁽³⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 198., 2008.7.26., 47. o.

⁽⁵⁾ HL C 205., 1994.7.25., 481. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a szövetkezeteknek a nők foglalkoztatásának növelésében betöltött szerepéről szóló, 1998. szeptember 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra vonatkozó 2008. június 17-i álláspontjára ⁽²⁾,
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a szegénység – a gyermekszegénységet is ideértve – elleni küzdelemről szóló 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai szövetkezetek támogatásáról szóló 2004. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2004)0018),
- tekintettel az önkéntes szervezetek és alapítványok Európában betöltött szerepének támogatásáról szóló 1997. június 4-i bizottsági közleményre (COM(1997)0241), valamint az önkéntes szervezetekről és alapítványokról szóló, 1998. július 2-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A helyi foglalkoztatási kezdeményezések: az Európai Foglalkoztatási Stratégia helyi dimenziója” című 2000. április 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0196),
- tekintettel az Európai Foglalkoztatási Stratégia helyi dimenziójának erősítéséről szóló 2001. november 6-i bizottsági közleményre (COM(2001)0629), valamint az ezt követő 2002. július 4-i parlamenti állásfoglalásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Szociális és Gazdasági Bizottság által a szociális gazdasággal kapcsolatban kiadott véleményekre, különösen „A szociális gazdaság és az egységes piac” ⁽⁷⁾, „Gazdasági diverzifikáció a csatlakozó országokban – a kkv-k és a szociális gazdaság vállalkozásainak szerepe” ⁽⁸⁾, valamint „A KKV-k és a szociális gazdaság vállalkozásainak alkalmazkodóképessége a gazdasági dinamizmus által kikényszerített változásokhoz” ⁽⁹⁾ című véleményekre,
- tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása érdekében vállalt önkéntesség szerepéről szóló, 2008. április 22-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az „Európai szociális modell a jövő számára” című, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a „Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában” című, 2008. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0412),
- tekintettel a Bizottság „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer megerősítése” című 2008. július 2-i közleményére (COM (2008)0418) és az általános érdekű szociális szolgáltatásokról szóló azonos dátumú első kétéves jelentésre (SEC(2008)2179),
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

⁽¹⁾ HL C 313., 1998.10.12., 234. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321.o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ HL C 226., 1998.7.20., 66. o.

⁽⁶⁾ HL C 271. E, 2003.11.12., 593. o.

⁽⁷⁾ HL C 117., 2000.4.26., 52. o.

⁽⁸⁾ HL C 112., 2004.4.30., 105. o.

⁽⁹⁾ HL C 120., 2005.5.20., 10. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 141. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0015/2009),
- A. mivel az európai szociális modell elsősorban a szociális gazdaság által nyújtott magas szintű szolgáltatásokra, termékekre és munkahelyekre, valamint a szociális gazdaságban érdekelt szereplők tervezési és innovációs képességére támaszkodik,
- B. mivel a szociális gazdaság az európai szociális és jóléti modell alapvető elveivel összhangban lévő szociális paradigmán alapul, valamint mivel a szociális gazdaság kulcsszerepet tölt be az európai szociális és jóléti modell fenntartásában és megerősítésében számos közérdekű szociális szolgáltatás előállításának és kínálatának szabályozása révén,
- C. mivel ennél fogva a szociális gazdasági modelleket az EU politikákat átszövő, a gazdasági növekedési, foglalkoztatási, képzési és személyi szolgáltatásokra vonatkozó célok teljesítésére kell alapozni,
- D. mivel egy társadalom gazdagságának és egyensúlyának fő forrása a sokféleségben rejlik, és mivel a szociális gazdaság aktívan hozzájárul e sokféleséghez, tökéletesítve és megerősítve az európai szociális modellt és olyan sajátos vállalkozási modellt teremtve, amelynek révén a szociális gazdaság hozzá tud járulni a stabil és fenntartható növekedéshez,
- E. mivel a szociális gazdaság értékei erőteljesen összhangban vannak a társadalmi integráció európai uniós szintű közös céljaival, és mivel ehhez hozzá kell kapcsolni a megfelelő foglalkoztatást, a képzést és a visszailleszkedést; mivel a szociális gazdaság bizonyította, hogy képes jelentősen javítani a hátrányos helyzetű emberek társadalmi helyzetét (mint azt például a Nobel-díjas Mohammed Yunus professzor által kidolgozott mikrohitel-szövetkezetek is tanúsították, amelyek a pénzügyi integráció megkönnyítésével növelték a nők befolyását), és hogy jelentős szociális innovációs kapacitással rendelkezik, arra ösztönözve a nehézséggel küzdőket, hogy saját szociális problémáikra megoldásokat találjanak (például a szakmai és a magánélet összeegyeztethetősége, a nemek közötti egyenlősége, a családi élet minősége, valamint a gyermekek, az idősek és a fogyatékkal élők gondozása tekintetében),
- F. mivel a szociális gazdaság az összes európai vállalkozás 10 %-át foglalja magában, ami 2 millió vállalkozást és a teljes foglalkoztatás 6 %-át jelenti, és mivel – főként annak köszönhetően, hogy tevékenységei természetüknél fogva nem áthelyezhetők – nagy lehetőségek rejlenek benne a stabil foglalkoztatás megteremtése, illetve fenntartása szempontjából,
- G. mivel a szociális gazdasági vállalkozások rendszerint a fenntartható gazdasági modellhez hozzájáruló kis- és középvállalkozások (kkv-k), amely modellben az egyén fontosabb, mint a tőke, és mivel az ilyen vállalkozások gyakran aktívak a belső piacon, ezért biztosítani kell, hogy tevékenységeik megfeleljenek a vonatkozó jogszabályoknak,
- H. mivel a szociális gazdaság olyan sajátos vállalkozásszervezési és/vagy jogi formákon keresztül fejlődött ki, mint a szövetkezetek, a kölcsönös társulások, a szövetségek, a szociális vállalkozások és szervezetek, az alapítványok, illetve az egyes tagállamokra jellemző sajátos vállalkozási formák; mivel ezeket a különböző országokban hol „szolidáris gazdaságnak”, hol „harmadik ágazatnak”, hol „harmadik platformnak” vagy „harmadik szektornak” nevezik, és bár ezeket nem minden tagállamban jellemzik a szociális gazdaság részeként, az Európai Unióban mindenütt megtalálhatók azonos jellegzetességeket mutató, hasonló tevékenységek,
- I. mivel a közösségi finanszírozáshoz jutás előtti bürokratikus akadályok csökkentése érdekében a szociális gazdaság részét képező bizonyos szervezettípusok státútumát európai uniós szinten kellene elismerni, figyelembe véve a belső piaci szabályokat,
- J. mivel a szociális gazdaság által létrehozott vállalkozási modellt nem mérete vagy sajátos tevékenységi területe határozza meg, hanem a közös értékek tisztelete: a demokrácia és a társadalmi szereplők, az egyének és a szociális célok elsőbbsége a profittal szemben; a szolidaritás és a felelősség elveinek védelme és alkalmazása; a szolgáltatásokat használó tagok érdekeinek összehangolása a közérdekkel; a tagok által gyakorolt demokratikus irányítás; az önkéntes és nyitott tagság; az autonóm gazdálkodás és az állami hatóságokkal szembeni függetlenség; és a többletbevételek jelentős részének a fenntartható fejlődési célok és a tagoknak nyújtott szolgáltatások megvalósítására a közérdekhez igazodó módon történő mozgósítása,

2009. február 19., csütörtök

- K. mivel a szociális gazdaság – egyre fontosabb szerepe ellenére – még kevésbé ismert és gyakran érik helytelen technikai megközelítésből eredő kritikák; mivel az EU-ban és némely tagállamokban a szociális gazdaság előtt álló egyik legfontosabb akadály annak intézményi láthatatlansága, ami a nemzeti számviteli rendszerek sajátosságainak tudható be,
- L. mivel az Európai Parlament szociális gazdasággal foglalkozó képviselőcsoportok közötti munkacsoportja részletesen foglalkozott e témával,

Általános megjegyzések

1. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság a hasznosságot a szolidaritással ötvözve alapvető fontosságú szerepet játszik az európai gazdaságban, minőségi munkahelyeket teremtve, valamint megerősítve a társadalmi és területi kohéziót, az aktív polgári részvételt, a szolidaritást, a fenntartható fejlődést, és a szociális, környezetvédelmi és technológiai innovációt;
2. megállapítja, hogy a szociális gazdaság mind szimbolikusan, mind az elért eredmények tekintetében fontos szerepet tölt be az ipari és gazdasági demokrácia megerősítésében;
3. felismeri, hogy a szociális gazdaság csak abban az esetben virágozhat és aknázhatja ki a benne rejlő lehetőségeket, ha megfelelő politikai, jogalkotási és operatív körülmények övezik, tekintettel a szociális gazdaság intézményeinek sokféleségére, egyedi tulajdonságaira;
4. úgy véli, hogy a versenyszabályokat nem szabad ugyanúgy alkalmazni a szociális gazdasági vállalkozásokra, mint más vállalkozásokra, valamint hogy egyedi értékeik elismerésén alapuló biztonságos jogi keretre van szükségük annak érdekében, hogy a többi vállalkozással egyenlő versenyfeltételek mellett működhessenek;
5. hangsúlyozza, hogy egy olyan gazdasági rendszer, amelyben a szociális gazdasági vállalkozások jelentősebb szerepet játszanak, csökkentheti a pénzügyi piacokon végbemenő spekulációnak való kitettséget, amely piacokon néhány magánvállalkozás nem tartozik a részvényesi és a szabályozó testületi felügyelet hatálya alá;

A szociális gazdaság koncepciójának elismerése

6. emlékeztet arra, hogy a vállalkozási formák sokféleségét az EK-szerződésben, illetve az európai szövetkezet státútumának elfogadásával is elismerték;
7. emlékeztet arra, hogy a Bizottság az eddigiek során több alkalommal is elismerte a szociális gazdaság koncepcióját;
8. kéri a Bizottságot, hogy új szakpolitikai keretében mozdítsa elő a szociális gazdaságot és támogassa a szociális gazdaság „a vállalkozás eltérő megközelítése” koncepcióját – melynek elsődleges hajtóereje nem a pénzügyi nyereségesség, hanem a szociális hasznosság –, a jogi keretek kidolgozása során ügyelve a szociális gazdaság sajátosságainak megfelelő figyelembe vételére;
9. az a véleménye, hogy az Európai Uniónak és a tagállamoknak jogszabályaikban és politikáikban el kellene ismerniük a szociális gazdaságot és annak érdekelt feleit – a szövetkezeteket, a kölcsönös társulásokat, a szövetségeket és az alapítványokat; javasolja, hogy ezek az intézkedések foglalják magukban a hitel- és adókedvezményekhez és ösztönzőkhöz való könnyű hozzáférést, a szövetségek, alapítványok és kölcsönös társulások európai státútumának létrehozását, valamint egy testre szabott uniós finanszírozást – azon piaci és nem piaci ágazatokon belüli szociális gazdasági szervezetek működésének megfelelőbb támogatása érdekében, amelyeket a társadalmi hasznosság céljával hoztak létre;

2009. február 19., csütörtök

Jogi elismerés: a szövetségek, alapítványok és kölcsönös társulások európai statútuma

10. megállapítja, hogy szükség van a szövetségek, kölcsönös társulások és alapítványok európai statútumainak elismerésére a szociális gazdaság részét képező vállalkozásokkal szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a belső piaci szabályozás keretében; úgy véli, hogy az európai szövetség statútumáról és az európai kölcsönös társulás statútumáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletekre irányuló Bizottsági javaslat (COM(1991)0273) visszavonása komoly visszalépés a szociális gazdaság e formáinak az Európai Unión belüli fejlődése számára; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy munkaprogramját ennek megfelelően vizsgálja felül;

11. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai alapítvány statútumára vonatkozó, a 2008 végéig közzétett megvalósíthatósági tanulmány nyomán követése keretében készítsen hatástanulmányt az európai szövetség és az európai kölcsönös társulás statútumára vonatkozóan;

12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egy olyan jogi keret kidolgozására, amelyben elismerik a szociális gazdaság elemeit;

13. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai zártkörű társaság olyan társasági forma legyen, amelyet valamennyi vállalkozástípus elfogadhat;

14. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű szabályokat annak megállapítására, hogy mely jogalanyok működhetnek jogszerűen szociális gazdasági vállalatokként, valamint a belépéssel kapcsolatos jogi akadályok bevezetésére, hogy csak a szociális gazdasági szervezetek részesülhessenek a szociális gazdasági vállalatokra irányuló finanszírozásból vagy a szociális gazdasági vállalatok ösztönzésére irányuló állami politikákból;

Statisztikai elismerés

15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a szociális gazdaság vállalkozásaira vonatkozó nemzeti statisztikai nyilvántartások létrehozását, illetve az intézményi szektorokhoz és tevékenységi ágazatokhoz kapcsolódó nemzeti szatellit számlák bevezetését, és tegyék lehetővé ezen adatok eljuttatását az Eurostat rendszerébe, az egyetemeken rendelkezésre álló kompetenciák felhasználásával is;

16. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság mérése kiegészíti a nonprofit intézmények mérését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az ENSZ nonprofit társaságokra vonatkozó kézikönyvét, valamint hogy készítsenek szatellit számlákat, amelyek javítani fogják a nonprofit intézmények és a szociális gazdasági szervezetek láthatóságát;

Társadalmi partnerként való elismerés

17. támogatja, hogy a szociális gazdaság szereplőit az európai ágazati és ágazatközi társadalmi párbeszéd résztvevőiként is elismerjék, és javasolja, hogy mind a Bizottságnak, mind pedig a tagállamoknak erőteljesen ösztönözniük kell a szociális gazdaság szereplőinek a társadalmi egyeztetés és a civil párbeszéd folyamatába való fokozott bevonását;

A szociális gazdaság mint a lisszaboni stratégiai célok megvalósításának kulcsszereplője

18. megjegyzi, hogy a szociális gazdaság vállalkozásai és szervezetei hozzájárulnak a vállalkozói szellem megerősítéséhez, elősegítik a demokrácia megfelelőbb működését az üzlet világában, magukévá teszik a társadalmi felelősségvállalás kérdését és elősegítik a kiszolgáltatott helyzetű csoportok társadalmi beilleszkedését;

19. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság munkaadói meghatározó szereplők a visszailleszkedésre nézve, és üdvözli a magas színvonalú, jó és stabil munkahelyek megteremtésére és megtartására tett, továbbá a munkatársakba való befektetésekkel kapcsolatos erőfeszítéseiket; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és erősítsék a szociális gazdaságot jó munkaadóként betöltött szerepében, és tartsák tiszteltben különleges státuszát;

2009. február 19., csütörtök

20. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság segít a munkaerőpiacon meglévő három nagyobb egyensúlyhiány orvoslásában: ezek pedig a munkanélküliség, a munkahelyek bizonytalansága, valamint a munkanélküliek munkaerő-piaci kirekesztése; megállapítja, hogy a szociális gazdaság javítja a foglalkoztatottságot és olyan munkahelyeket teremt, amelyeket rendszerint nem helyeznek át, ami hozzájárul a lisszaboni stratégiai célok eléréséhez;
21. úgy ítéli meg, hogy a tagállamok részéről a szociális gazdaság vállalkozásainak nyújtott támogatást valódi befektetésnek kell tekinteni, amely előmozdítja a szolidaritási rendszerek kialakítását, hogy megerősíthessen a közösség és a helyi hatóságok szerepe a szociális politika fejlődésében;
22. úgy ítéli meg, hogy mérlegelni kell a szociális problémákat, bár jelen körülmények között nagyobb szükség van tettekre; úgy ítéli meg, hogy a szociális problémák nagy részére helyi megoldást kell találni, a konkrét helyzet és a konkrét problémák kezelése érdekében; úgy ítéli meg, hogy e lépések hatékonysága érdekében nélkülözhetetlenek a koordinációra vonatkozó szigorú szabályok, ami szoros együttműködést kíván az állami hatóságok és a szociális gazdaságot képviselő vállalkozások között;
23. megállapítja, hogy erős helyi kötődésük révén a szociális gazdaság vállalkozásai lehetővé teszik a polgárok, valamint regionális, nemzeti és európai képviseleti szerveik közötti szorosabb viszony kialakítását, és ily módon jelentősen hozzájárulhatnak a társadalmi kohézió tekintetében hatékony EU kormányzás megvalósításához; rendkívül pozitívnak ítéli meg a szociális gazdaság vállalkozásainak és szervezeteinek arra irányuló erőfeszítését, hogy az Európai Unió szintjén koordinációs platformokba tömörüljenek;
24. emlékeztet arra, hogy a szociális gazdaság kulcsszerepet tölt be a lisszaboni stratégia fenntartható fejlődésre és a teljes foglalkoztatás teljesítésére vonatkozó céljai elérésében, mivel szembeszáll a munka piacán jelentkező számos egyensúlyhiánnyal, különösen elősegítve a nők foglalkoztatását, gondozási és ellátási jellegű szolgáltatásokat teremt és biztosít (mint a szociális, egészségügyi és társadalombiztosítási szolgáltatások), azon túl, hogy szociális és gazdasági szövetet hoz létre és tart fenn, így hozzájárul a helyi fejlődéshez és a társadalmi kohézióhoz;
25. úgy véli, hogy az Európai Uniónak intézkedéseket kell tennie a szociális gazdaság kereteinek létrehozása érdekében, mivel ennek révén fokozódna a helyi és az uniós versenyképesség, valamint az innovációs kapacitás, tekintettel arra, hogy a szociális gazdaság képes a stabilitás megvalósítására a jellemzően ciklikus gazdaságok keretén belül adott esetben a nyereség helyben történő újbóli beruházása és újraelosztása, a vállalkozói kultúra támogatása, a gazdasági tevékenységek helyi igényekhez való igazítása, a veszélyeztetett, így például a kézműipari tevékenységek fenntartása, valamint a társadalmi tőke előállítása révén;
26. felkéri az illetékes hatóságokat és az ágazati szereplőket a nők szociális gazdaságban játszott szerepének értékelésére és érvényesítésére, mind mennyiségi, mivel az ágazat minden területén – beleértve a társasági és önkéntes tevékenységeket – elég magas a nők foglalkoztatásának aránya, mind pedig minőségi, a munkaszervezés és a szolgáltatások biztosítása szempontjából való vizsgálatára; aggódalmát fejezi ki, amiért a szociális gazdaságban is tartja magát a vertikális szegregáció, amely korlátozza a nőknek a döntéshozatali folyamatokban való részvételét;
27. kéri a tagállamok kormányait és a helyi hatóságokat, valamint az ágazati szereplőket, hogy segítsék elő és támogassák a szolgáltatások terén a szociális gazdaság ágazati szereplőinek és a szolgáltatások igénybevevőinek együttműködését, kibővítve a részvétel, a konzultáció és a kölcsönös felelősségvállalás lehetőségét;
28. kéri a Bizottságot, hogy az állami támogatásokra vonatkozó politika felülvizsgálatakor vegye figyelembe a szociális gazdaság viszonyait, mivel a kisvállalkozások és a helyi szinten működő szervezetek súlyos nehézségekbe ütköznek a forrásokhoz jutás tekintetében, különösen a jelenlegi pénzügyi-gazdasági válság idején; ezen felül felkéri a Bizottságot, hogy ne górdítsen akadályokat a társasági és adózási állami rendelkezések elé, amit a kölcsönösség, a társasági demokrácia, a tulajdon több generáción való átadása, az osztatlan tartalékok, a szolidaritás, a munka- és vállalati etika elve alapján működő bankszektorbeli és nagykereskedelmi szövetkezeteknek irányoznak elő;
29. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság vállalkozásainak egy része mikrovállalkozás és olyan kis- és középvállalkozás, amely nem feltétlenül rendelkezik a belső piacon való működéshez és a nemzeti, illetve európai programokban való részvételhez szükséges forrásokkal, ezért olyan eszközök létrehozását javasolja, amelyek révén jobban hozzá tudnak járulni az Európai Unió fenntartható gazdasági fejlődéséhez, valamint gazdasági válság esetére javasolja a vállalatok munkavállalói tulajdonban lévő vállalkozásokká való átalakulása lehetőségének megkönnyítését;

2009. február 19., csütörtök

30. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a potenciális és már meglévő szociális vállalatokra irányuló, pénzügyi támogatást, tájékoztatást, tanácsot és képzést kínáló programokat, valamint hogy egyszerűsítsék az alapítási folyamatot (beleértve a cégalapítási tőkekövetelmények csökkentését) annak érdekében, hogy segítsék őket megbirkózni egy egyre inkább globalizálódó és jelenleg pénzügyi válsággal sújtott gazdasággal;

31. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdasági vállalatok több nehézséget tapasztalnak, mint a nagyvállalkozások például a szabályozási terhek kezelése, a finanszírozás megszerzése, valamint az új technológiához és az információhoz való hozzáférés tekintetében;

32. hangsúlyozza a szociális gazdaság fontosságát a közérdekű szolgáltatások keretében; rámutat az állami–magán integrált hálózatok létrehozásának hozzáadott értékére, azonban olyan veszélyekre is, mint pl. az állami közigazgatási szerveket terhelő költségek csökkentésén alapuló külső munkaerő bevonása önkéntesen végzett munka esetében is;

33. szorgalmazza, hogy a Bizottság folytassa az érintettekkel való párbeszédre és a kérdések tisztázására irányuló erőfeszítéseit, és továbbra is támogassa a tagállamokat a közérdekű szolgáltatások és a közérdekű szociális szolgáltatások vonatkozásában, valamint hogy alkalmazza a kapcsolt mutató módszerét;

A célok megvalósításához szükséges eszközök

34. kéri, hogy a Bizottság biztosítsa a szociális gazdaság jellemzőinek (céljainak, értékeinek és munkamódszereinek) figyelembe vételét az európai szakpolitikák kidolgozása során, és különösen kéri, hogy integrálja a szociális gazdaságot az egyéb, a társadalom, a gazdaság és a vállalkozások fejlesztésére irányuló politikáiba és stratégiáiba, elsősorban a kisvállalkozásokra vonatkozó európai szabályozási környezetben („kisvállalkozói törvény”) (COM(2008)0394); kéri, hogy végezzenek hatástanulmányokat a szociális gazdaság érintettsége esetén, valamint tartsák tiszteletben és helyezték előtérbe a szociális gazdaság érdekeit; sürgeti a Bizottságot, hogy ezenkívül újból vizsgálja meg a szociális gazdasággal foglalkozó, az illetékes főigazgatóságokat összekötő szolgálatközi osztály létrehozásának lehetőségét;

35. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai kkv-k megfigyelőközpontja vizsgálataiba szisztematikusan vonja be a szociális gazdasági vállalkozásokat, és javaslataival segítse tevékenységüket és fejlődésüket; továbbá kéri, hogy a Bizottság tegye meg a megfelelő intézkedéseket, hogy a szociális gazdasági vállalkozások bekapcsolódhassanak az e-businesst előmozdító európai hálózatba és annak támogatásában részesülhessenek;

36. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a kis- és közepes méretű szociális gazdasági szervezeteket a támogatástól való függés csökkentésére és a fenntarthatóság fokozására irányuló törekvésekkel;

37. felszólítja a Bizottságot, hogy a szociális gazdaságban részt vevő feleket kérje fel, hogy párbeszéd céljából csatlakozzanak állandó testületekhez, valamint vegyenek részt a szociális gazdasággal kapcsolatos kérdéseket is érintő magas szintű szakértői munkacsoportokban és működjenek együtt ezekkel; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen részt a szociális gazdaság regionális, nemzeti és közösségi szintű képviselői struktúráinak megerősítésében, valamint hogy hozzon léte egy, a helyi hatóságok és a szociális gazdasági vállalatok közötti aktív partnerség előmozdítására irányuló jogi keretet;

38. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a párbeszédet az állami ügynökségek és a szociális gazdaság képviselői között nemzeti és közösségi szinten is, és ilyen módon segítse elő a kölcsönös megértést és a mozdítsa elő legjobb gyakorlatokat;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az uniós szakértői csoportot a szektor szövetsége által létrehozott takarékszövetkezetekkel és más olyan pénzügyi szolgáltatókkal kapcsolatosan, amelyek érdekesebb lehetnek a szociális gazdasági szervezetek számára, amely azt tanulmányozná, hogy ezek a különös szociális gazdasági jogalanyok hogyan teljesítettek eddig az EU-ban, különösen a jelenlegi globális hitel- és pénzügyi válságok során, valamint hogyan fogják elhárítani az ilyen jellegű, jövőbeli kockázatokat;

40. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szociális gazdasághoz kapcsolódó költségvetési tétel reaktíválásának lehetőségét;

2009. február 19., csütörtök

41. szorgalmazza az új gazdasági és szociális modellekre irányuló kísérleteket előmozdító programok kidolgozását, kutatási keretprogramok kezdeményezését a szociális gazdasághoz kapcsolódó témák beillesztésével a hetedik keretprogram keretében zajló pályázati felhívásokba, a hivatalos statisztikai adatokra alkalmazható „szorzószám” bevezetésének megfontolását, valamint a gazdasági növekedés egyszerre minőségi és mennyiségi szempontú mérésére alkalmas eszközök bevezetését;

42. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közösségi és nemzeti szakpolitikák kidolgozásának szempontjai közé vegyék fel a szociális gazdaság dimenzióját is, valamint érvényesítsék e szempontot a vállalkozások részére a kutatás, az innováció, a finanszírozás, a regionális fejlesztés és a fejlesztési együttműködés terén indított európai uniós programokban, továbbá támogassák az európai uniós, nemzeti és helyi köztisztviselők részére a szociális gazdasági képzési programok kidolgozását, valamint hogy biztosítsák a szociális gazdasági vállalkozásoknak a fejlesztésre és külkapcsolatokra irányuló programokhoz és intézkedésekhez való hozzáférést;

43. ösztönzi a tagállamokat olyan képzési projektek indítására a felső- és egyetemi oktatásban, valamint a szakképzésben, amelyekben keresztül átadják a szociális gazdaságra vonatkozó ismereteket és az annak értékein alapuló vállalkozói kezdeményezéseket;

44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ágazatban a készségek és a szakértelem fejlesztését a szociális gazdaság által a munkaerő-piaci integrációban betöltött szerep fokozása érdekében;

45. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai jogi keretet, amely kedvez a szociális gazdaság és a helyi hatóságok közötti területi partnerkapcsolatok építésének és fenntartásának, és határozza meg a szociális gazdaság elismerésére és értékelésére irányuló kritériumokat a fenntartható fejlődés és a közérdek előmozdítása érdekében;

46. felhívja a Bizottságot, hogy tűzze ki célul olyan feltételek létrehozását, amelyek elősegíthetik a szociális gazdaságba történő befektetéseket, nevezetesen befektetési alapokkal, garantált hitelek odaítélésével és támogatások révén;

47. felkéri a Bizottságot, hogy újból értékelje a következőket:

— közleményét az európai szövetkezetek támogatásáról és az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló 1435/2003/EK rendeletet;

— a szövetségek és alapítványok Európában betöltött szerepének támogatásáról szóló közleményét;

*

* *

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a Szociális Védelmi Bizottságnak.

Mentális egészség

P6_TA(2009)0063

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a mentális egészségről (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az EU 2008. június 12–13-án Brüsszelben megrendezett, „Együtt a mentális egészségért és jólétért” című magas szintű konferenciájára, ahol megszületett az európai paktum a mentális egészségért és jólétért,

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel „A népesség mentális egészségének javításáról – Az Európai Unió mentális egészségügyi stratégiájának céljából” című bizottsági zöld könyvre (COM(2005)0484),
  - tekintettel „A lakosság mentális egészségének javítása: Egy mentális egészséggel foglalkozó stratégia felé az Európai Unióban” című, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) európai miniszteri konferenciájának 2005. január 15-i nyilatkozatára az Európában a mentális egészségre vonatkozó kihívások kezeléséről és a megoldások kialakításáról,
  - tekintettel az Európai Tanács 2008. június 19–20-i következtetéseire, amelyek kiemelték a tagállamok közötti és azokon belüli, az egészség és a várható élettartam közötti szakadék megszüntetésének jelentőségét és hangsúlyozták a főbb krónikus, nem fertőző betegségek területén való megelőző tevékenységek fontosságát,
  - tekintettel a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos, 2007–2012 közötti közösségi stratégiáról szóló, 2008. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) fogyatékkal élők jogairól szóló egyezményére,
  - tekintettel az EK-Szerződés 2., 13. és 152. cikkére,
  - tekintettel az Unió Alapjogi Chartájára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A6-0034/2009),
- A. mivel a mentális egészség és jólét központi jelentőségű az egyén életminősége és a társadalom szempontjából, továbbá kulcsfontosságú tényezők az EU lisszaboni stratégiájának célkitűzései és a fenntartható fejlődés felülvizsgált stratégiája szempontjából, továbbá mivel a mentális zavarok megelőzése, korai felismerése, a beavatkozás és a kezelés jelentősen enyhítik az elszorított személyes, pénzügyi és szociális hatásokat,
- B. mivel az EU számos stratégiai dokumentuma rávilágított a mentális egészség jelentőségére e célkitűzések megvalósítása szempontjából és a vonatkozó gyakorlati intézkedések szükségességére,
- C. mivel a mentális egészségre vonatkozó közösségi stratégia hozzáadott értéke elsősorban a megelőzés, valamint a mentális egészségi problémákkal küzdő emberek polgári és emberi jogainak előmozdítása területén lelhető fel,
- D. mivel a mentális egészséggel kapcsolatos problémák igen elterjedtek Európában, ugyanis minden negyedik embernek élete során legalább egyszer vannak ilyen jellegű problémái, ennél sokkal többeket pedig közvetetten érintenek, és mivel a mentális egészségügyi ellátás színvonala a tagállamokban egymástól jelentősen eltér, különösen a régi tagállamok és néhány új tagállam esetében,
- E. mivel a mentális egészség kérdésének tárgyalásakor a nemekre jellemző aspektusokat is figyelembe kell venni, továbbá mivel a nők körében többen szenvednek valamilyen mentális rendellenességben, míg a férfiak körében többen követnek el öngyilkosságot,

⁽¹⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 148. o.

⁽²⁾ Elfogadott szöveg, P6_TA(2008)0009.

2009. február 19., csütörtök

- F. mivel az EU-ban évi több mint 50 000 esettel az öngyilkosság továbbra is az idő előtti elhalálozás egyik jelentős oka Európában, és mivel tízből kilenc esetben mentális zavarok, gyakran depresszió előzi meg, mivel az öngyilkosság és az öngyilkossági kísérletek aránya a bebörtönzött vagy fogva tartott személyek esetén magasabb, mint a lakosságban általában,
- G. mivel a depresszió és az öngyilkosság előfordulásának csökkentésére irányuló politikák kidolgozásakor az emberi méltóság védelmét ugyanolyan kiemelten kell kezelni,
- H. mivel bár továbbra is a depresszió az egyik leggyakoribb és legkomolyabb zavar, a leküzdésére tett intézkedések gyakran nem megfelelőek, és mivel csak kevés tagállam vezetett be prevenció programokat,
- I. mivel azonban a mentális egészség előmozdításának és a zavarok megelőzésének jelentőségét továbbra sem ismerik el általánosan, és e területeken nem születnek beruházások, továbbá nem támogatják az ilyen problémáktól szenvedő embereket és a kutatást,
- J. mivel a rossz mentális egészség a becslések szerint a társadalomnak a tagállami bruttó nemzeti össztermék (GDP) 3 és 4 %-át kitevő pénzügyi költséget jelent, mivel 2006-ban a mentális betegségek miatt az EU-ra háruló költségek 436 milliárd eurót tettek ki, és mivel e kiadások nagyobb részét az egészségügyi ágazaton kívül költik el elsősorban a munkából való rendszeres távollét, a munkaképtelenség és a korai nyugdíjazás miatt, továbbá mivel a becsült költségek sok esetben nem tükrözik a betegségek halmozódásával kapcsolatosan felmerülő költségeket, amely azonban igen gyakori a mentális problémákkal küzdő személyek esetén,
- K. mivel a társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek fokozzák a mentális egészséggel kapcsolatos problémákat, és mivel a rossz mentális állapotban levők aránya a sérülékeny és marginalizálódott csoportokban – mint például a munkanélküliek, a bevándorlók, a börtönben lévők és a börtönviselték, a pszichotrop szerek használói, a fogyatékkal élők és a hosszantartó betegségben szenvedők – magasabb, és mivel beilleszkedésük és társadalmi befogadásuk előmozdításához megfelelő politikák és külön fellépések szükségesek,
- L. mivel a tagállamok között és azokon belül jelentős eltérések tapasztalhatók a mentális egészség területén, tekintettel a kezelésre és a társadalmi beilleszkedésre is,
- M. mivel a mentális problémával küzdő személyek a népesség többi tagjához képest mindig jobban ki vannak téve annak a lehetőségnek, hogy fizikai jellegű betegséget is szerezzenek, és kisebb az esélye annak, hogy ezeket kezeljék,
- N. mivel bár a fizikai és a mentális egészség egyformán fontos és a kettő egymással összefügg, a mentális egészséggel kapcsolatos problémákat gyakran nem diagnosztizálják vagy alulbecsülik, és nem kezelik megfelelően,
- O. mivel a legtöbb tagállamban elmozdulás tapasztalható a hosszú távú intézményi ellátás felől a közösségben való támogatott élet felé, mivel azonban erre megfelelő tervezés és forráselkülönítés nélkül került sor ellenőrző mechanizmusok nélkül és gyakran költségvetés-csökkentéssel, ami azzal fenyeget, hogy több ezer mentális betegségtől szenvedő polgár ismét intézetbe kerül,
- P. mivel 2008-ban létrejött az európai fizikai és mentális egészség platformja, amelyben a főbb szervezetek vezetői cserélnek eszmét,
- Q. mivel az egész életen át tartó mentális egészség alapjait a személy életének első néhány évében fektetik le, és mivel a fiatalok között gyakoriak a mentális betegségek, továbbá mivel esetükben a korai felismerés és kezelés döntő fontosságú,
- R. mivel az uniós népesség öregedése az idegrendszeri degeneratív rendellenességek gyakoribb előfordulásával jár,

2009. február 19., csütörtök

- S. mivel a mentális problémáktól szenvedő emberek és családjaik által tapasztalt megkülönböztetés és társadalmi kirekesztés nem csak a mentális zavarok, hanem a megbélyegzés, az elutasítás és a marginalizáció következményei, és ezek olyan kockázati tényezők is, amelyek akadályozzák a segítségkérést és a kezelést,
- T. mivel az Európai Unió 2010-et a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évévé nyilvánította,
- U. mivel a kutatások új eredményeket hoznak a mentális egészség orvosi és társadalmi dimenziójáról, mivel azonban még mindig jelentős hiányosságok tapasztalhatók, és ezért figyelmet kell fordítani arra, hogy gyakran túlzott adminisztratív követelmények felállításával, illetve a biztonságos és hatékony orvosságok fejlesztésére rendelkezésre álló modellek túlzott korlátozásával ne hátráltassuk a magán vagy állami orvosi kutatásokat,
- V. mivel a tanulási nehézségek (a szellemi visszamaradottság) jellemzői sok tekintetben megegyeznek a mentális zavarok jellemzőivel és kezelésük is azonos,
- W. mivel a mentális zavarokkal küzdő betegeket kezelő orvosok, szakmabeliek és törvényszéki szakértők képzésének minőségét jelentősen javítani kell,
- X. mivel a mentális zavarok első helyen állnak a megbetegedések okai között,
1. üdvözli a mentális egészségről és jólétről szóló európai paktumot, és hogy a mentális egészséget és jólétet elsődleges jelentőségű cselekvési területként ismerték el;
  2. határozottan támogatja az uniós intézmények, a tagállamok, a regionális és helyi hatóságok, valamint a szociális partnerek közötti, öt kiemelt területre fókuszáló együttműködésre és a fellépés segítésére irányuló felhívást a bármilyen korú, nemű, etnikai származású vagy társadalmi-gazdasági helyzetű lakosság mentális egészségének és jólétének elősegítése, a megbélyegzés és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, a megelőző fellépések és az önségítés megerősítése, valamint a mentális egészséget érintő problémáktól szenvedő emberek, családtagjaik és gondozóik számára való támogatás és megfelelő kezelés nyújtása céljából; hangsúlyozza, hogy az együttműködésnek meg kell felelnie a szubszidiaritás elvének;
  3. felhívja a tagállamokat, hogy tudatosítsák a jó mentális egészség jelentőségét különösen az egészségügyi dolgozók és olyan célcsoportok körében mint a szülők, a tanárok, a szociális és jogi szolgáltatást nyújtók, munkáltatók, gondozók és különösen a szélesebb értelemben vett nyilvánosság;
  4. felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottsággal és az Eurostattal együttműködésben fejlesszék a mentális egészséggel, valamint a mentális egészség és az egészséges élet közötti kapcsolatra vonatkozó tudást az információk egyértelmű, könnyen hozzáférhető és érthető módon történő cseréjére és terjesztésére alkalmas mechanizmusok révén;
  5. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon az adatok összehasonlíthatóságát javító közös mutatókat, és hogy a mentális egészség elősegítése érdekében könnyítse meg a legjobb gyakorlatok cseréjét és a tagállamok közötti együttműködést;
  6. úgy véli, hogy a hangsúlyt a rossz mentális egészség társadalmi beavatkozás révén történő megelőzésére kell fektetni, különös figyelmet fordítva a legsérülékenyebb csoportokra; hangsúlyozza, hogy azokban az esetekben, amikor a megelőzés nem működik megfelelően, bátorítani kell és meg kell könnyíteni a terápiás kezelések megkülönböztetésmentes hozzáférhetőségét, és a mentális egészségügyi problémával küzdő emberek számára teljes mértékben elérhetővé kell tenni a kezelés innovatív formáira vonatkozó információkat;
  7. felhívja az EU-t, hogy a mentális egészség, az általános egészség, valamint a szellemi és testi egészség közötti összefüggések területén való intenzívebb kutatás elősegítésére használja a hetedik keretprogram biztosította finanszírozási lehetőségeket; felhívja a tagállamokat, hogy tárják fel a mentális egészséghez kapcsolódó kezdeményezések az Európai Szociális Alapból és az Európai Regionális Fejlesztési Alapból történő finanszírozásának lehetőségét;

2009. február 19., csütörtök

8. felhívja a tagállamokat, hogy optimálisan használják ki a rendelkezésre álló közösségi és nemzeti forrásokat a mentális egészség előmozdítására és a kulcspozíciókban levő személyek tudatosságát növelő és a számukra biztosított képzési programokra, hogy elősegítsék a mentális egészséggel kapcsolatos problémák korai diagnózisát, az azonnali beavatkozást és a megfelelő kezelést;
9. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen és jelentessen meg tanulmányt az uniós mentális egészségügyi ellátásról és a mentális egészséget előmozdító politikákról;
10. felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el a mentálisan beteg emberek védelméről és a mentális gondozás javításáról szóló, az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága által szerkesztett 46/119. ENSZ-határozatot, amelyet az ENSZ közgyűlése 1991-ben fogadott el;
11. felhívja a tagállamokat, hogy a mentális egészséggel kapcsolatos problémáktól szenvedő személyek számára az élethosszig tartó tanulás elveivel összhangban biztosítsák a jogot az oktatáshoz, képzéshez és foglalkoztatáshoz való mindenre kiterjedő, teljes és megfelelő hozzáféréshez, és biztosítsák, hogy a szükségleteiknek megfelelő támogatást kapnak;
12. hangsúlyozza, hogy magas minőségű, hatékony, hozzáférhető és a mentális egészséggel kapcsolatos univerzális közösségi és kórházi szolgáltatások nyújtására vonatkozó hosszú távú tervezésre és a független szervek általi nyomon követéshez szükséges kritériumok elfogadására van szükség; jobb együttműködésre és kommunikációra szólít fel az elsődleges egészségügyi dolgozók és a mentális egészséggel foglalkozók között, hogy a szellemi és testi egészséget egyaránt értékelő, az egyént egészében vizsgáló holisztikus megközelítés ösztönzésével hatékonyabban lehessen kezelni a mentális és a fizikai egészséggel összefüggő problémákat;
13. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan rendszert, amelyben az általános egészségügyi ellátás során szűrik a mentális betegségeket is, és a mentális egészségügyi ellátás során szűrik a testi betegségeket is; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy hozzák létre az átfogó egészségügyi ellátás modelljét;
14. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) iránymutatásaival összhangban gyűjtse össze és rögzítse a betegek tapasztalatait a gyógyszerek mellékhatásairól;
15. kéri a Bizottságot, hogy terjessze ki az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ megbízatását a mentális egészségvédelemre is;
16. felhívja a Bizottságot, hogy széles körben ismertesse az európai paktum céljainak végrehajtásához megrendezésre kerülő tematikus konferenciák eredményeit, és tegyen javaslatot a mentális egészségre és jólétre, valamint az orvosi kutatásra vonatkozó európai cselekvési tervre;
17. az európai paktum végrehajtása érdekében ösztönzi egy a mentális egészségről szóló uniós platform létrehozását, melynek tagjai a Bizottság, a Tanács elnöksége, a Parlament, a WHO, a szolgáltatásokat igénybe vevők, a mentális problémákkal küzdő személyek, a családok, gondozók, a nem kormányzati szervezetek és a gyógyszeripar képviselői, akadémikusok és más érdekelttek lennének, ugyanakkor elítéli, hogy európai szinten nem került elfogadásra a mentális egészségről szóló bizottsági zöld könyvre irányuló európai parlamenti állásfoglalásában javasolt irányelv;
18. felhívja a Bizottságot, hogy a mentális egészségről és jólétről szóló európai stratégiára irányuló javaslatot továbbra is kezelje hosszú távú céljaként;
19. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a mentális egészségről szóló olyan szabályozást, amely az emberi jogok – vagyis az egyenlőség és a megkülönböztetés megszüntetése, a magánélet sérthetlensége, az autonómia, a testi épség, az információhoz és részvételhez való jog – tekintetében összhangban van a nemzetközi kötelezettségekkel, és amely kodifikálja és tartalmazza a mentális egészségre vonatkozó politika alapelveit, értékeit és célkitűzéseit;

2009. február 19., csütörtök

20. felhív arra, hogy a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény előírásaival összhangban fogadjanak el a fogyatékossgot meghatározó közös európai útmutatókat;

A depresszió és az öngyilkosság megelőzése

21. felhívja a tagállamokat, hogy az öngyilkosságok – különösen a fiatalok és tinédzserek körében való – megelőzésére hajtson végre ágazatokon átnyúló programokat, amelyek révén ösztönzi az egészséges életmódot, csökkenti a kockázati tényezőket, például a gyógyszerekhez, kábítószerekhez, káros kémiai anyagokhoz való könnyű hozzáférést és a túlzott alkoholfogyasztást; úgy véli, hogy különösen fontos a kezelés biztosítása azon személyek számára, akik öngyilkosságot kíséreltek meg, illetve pszichoterápiás kezelés az öngyilkosságot elkövetett személyek családja számára;

22. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre regionális információs hálózatokat az egészségügyi dolgozók, a szolgáltatásokat igénybe vevők és a mentális problémákkal küzdők, családjaik, oktatási intézményeik és munkahelyeik között a helyi szervezetekkel és a nyilvánossággal együtt a depresszió és az öngyilkos magatartás csökkentése érdekében;

23. felhív arra, hogy a 112-es egységes európai vész hívószámmal kapcsolatos – vagyis az öngyilkossági kísérletre vagy mentális vészhelyzetre vonatkozó – információkat tegyék minél szélesebb körben elérhetővé a gyors beavatkozás lehetővé tétele és a sürgős orvosi ellátás biztosítása érdekében;

24. felhívja a tagállamokat, hogy az általános orvosok és a pszichiátriai szolgáltatásokat nyújtó személyzet – többek között az orvosok, pszichológusok és nővérek – számára hozzanak létre a depressziós rendellenességek megelőzéséről és kezeléséről, illetve az öngyilkosság általi veszélyeztettség felismeréséről és kezeléséről szóló konkrét képzést;

Mentális egészség a fiatalok körében és az oktatás területén

25. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az iskolai személyzetet az egészséges iskolai környezet kialakításában, az iskolák, szülők, egészségügyi szolgáltatásnyújtók és a közösség közötti kapcsolatok kiépítésében a fiatalok társadalmi integrációjának megerősítése érdekében;

26. felhívja a tagállamokat, hogy szervezzenek támogató programokat a szülők és különösen a hátrányos helyzetű családok részére, és valamennyi középiskolában mozdítsák elő a fiatalok szociális és érzelmi szükségleteinek kielégítésére irányuló tanácsadói állások betöltését, különös figyelemmel az olyan megelőző programokra, mint az önbecsülés fokozása és a vészhelyzetek kezelése;

27. hangsúlyozza, hogy olyan egészségügyi rendszer megtervezésére van szükség, amely kielégíti a gyermekek és fiatalok mentális egészséghez kapcsolódó speciális szolgáltatások iránti szükségleteit, figyelembe véve a hosszú távú intézményi kezeléstől a közösségben való támogatott életmód irányába történő elmozdulást;

28. hangsúlyozza a sérülékeny csoportok, különösen a fiatalok esetében a mentális egészségügyi problémák korai felismerésének és kezelésének szükségességét;

29. javasolja, hogy a mentális egészséggel kapcsolatos tanulmányokat építsék be valamennyi egészségügyi dolgozó tanulmányi programjába és írják elő a folyamatos képzést és továbbképzést ebben az ágazatban;

30. felhívja a tagállamokat és az Európai Uniót, hogy működjenek együtt a kivándorló szülők gyermekei romló mentális egészségügyi helyzetével kapcsolatos tudatosság növelésében, és indítsanak olyan iskolai programokat, amelyek segítenek ezeknek a fiataloknak a szülei távollétéből eredő pszichológiai problémák leküzdésében;

Mentális egészség a munkahelyi környezetben

31. véleménye szerint a munkahely központi szerepet játszik a mentális egészséggel kapcsolatos problémákkal küzdő emberek társadalmi integrációjában, és támogatásra szólít fel az ilyen emberek toborzása, megtartása, rehabilitációja és munkahelyre való visszatérése tekintetében, különös hangsúlyt fektetve a legsérülékenyebb csoportok integrációjára, beleértve a kisebbségi etnikai közösségeket;

2009. február 19., csütörtök

32. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az olyan munkakörülmények vizsgálatát, amelyek – különösen a nők körében – növelhetik a mentális betegségek előfordulását;
33. felhívja a tagállamokat, hogy a mentális egészséggel kapcsolatos problémákkal élők számára munkaerő-piaci intergrációjuk megkönnyítése érdekében mozdítsanak elő és hajtsanak végre olyan konkrét szakmai képzéseket, amelyek tekintetbe veszik képességeiket és lehetőségeiket, továbbá hogy dolgozzanak ki munkahelyi reintegrációs programokat; hangsúlyozza a munkáltatók és a munkavállalók megfelelő képzésének szükségességét a mentális problémákkal küzdők különleges szükségleteinek kezelése tekintetében;
34. felkéri a munkáltatókat, hogy segítsék elő az egészséges munkahelyi környezetet, szenteljnek figyelmet a munkával kapcsolatos stressznek, a mentális zavarok munkahelyi okainak és ezen okok kezelésének;
35. felhívja a Bizottságot, hogy kötelezze a vállalatokat és állami szerveket, hogy a testi egészségről és a munkahelyi biztonságról szóló jelentéseikhez hasonlóan a munkavállalók mentális egészsége érdekében kidolgozott politikájukról és elvégzett munkájukról szóló éves jelentést tegyenek közzé;
36. bátorítja a munkáltatókat, hogy a munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatos stratégiájuk részeként fogadjanak el a munkavállalók érzelmi és mentális egészségének elősegítésére irányuló programokat, nyújtsanak bizalmas, megbélyegzéstől mentes segítséget, valamint vezessenek be a konfliktuskeltés ellen irányuló politikákat; felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen programok interneten való közzétételével terjessze a pozitív modelleket;
37. felkéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy a mentális egészséggel összefüggő problémák miatt betegségi vagy rokkantsági ellátásra jogosult személyeket ne fesszák meg joguktól a foglalkoztatáshoz való hozzáféréshez, és hogy új munkahely esetén ne veszítsék el az ilyen jogosultságukat;
38. felhív a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ tagállamok általi teljes körű és hatékony végrehajtására;

Az idősek mentális egészsége

39. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el az idősek életminőségének javításához és magas szintjének fenntartásához kellő intézkedéseket, és ösztönözzék a közösségi életben való részvételen keresztüli aktív öregedést, ideértve a rugalmas nyugdíjazási rendszerek kidolgozását;
40. hangsúlyozza, hogy kutatásokat kell előmozdítani az idegrendszeri degeneratív betegségek és egyéb korral összefüggő mentális betegségek megelőzése és ellátása terén, illetve hogy a Bizottság jövőbeni tevékenységeinek és javaslatainak különbséget kell tenniük az Alzheimer-kór vagy hasonló idegrendszeri degeneratív betegségek és a mentális betegségek egyéb formái között;
41. ösztönzi a mentális egészséggel és jóléttel kapcsolatos kutatás és politika közös vonatkozásainak kidolgozását;
42. megjegyzi, hogy szükséges az idősek betegségtársulásainak vizsgálata és az egészségügyi személyzet képzése a mentális betegségek⁽¹⁾től szenvedő idősek szükségleteire vonatkozó ismeretek növelése érdekében;
43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális védelemmel és integrációval foglalkozó nyílt koordinációs módszer keretében tegyenek az ápolók támogatására irányuló intézkedéseket és dolgozzanak ki iránymutatásokat az ápolásra és a hosszú távú gondozásra vonatkozóan az idősekkel való rossz bánásmód megelőzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az idősek méltóságteljesen, megfelelő környezetben élhessenek;

⁽¹⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2009. február 19., csütörtök

A megőlyegzés és a társadalmi kirekesztés leküzdése

44. a médiában, az interneten, az iskolákban és a munkahelyeken megszervezendő, a nyilvánosság tájékoztatását és tudatosságának növelését célzó kampányokra szólít fel a mentális egészség elősegítése, a depresszió és az öngyilkossági tendenciák leggyakoribb tüneteire vonatkozó ismeretek fokozása, a mentális zavarok megőlyegzésének megszüntetése, az emberek arra való ösztönzése, hogy a legjobb és leghatékonyabb segítséget keressék, és a mentális problémákkal küzdő emberek mielőbbi integrációjának elősegítése érdekében;

45. kiemeli a média kulcsfontosságú szerepét a mentális betegségekkel kapcsolatos felfogások megváltoztatásában, és európai iránymutatások kidolgozására szólít fel a mentális egészség médián keresztüli felelős megjelenítésével kapcsolatban;

46. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák és ösztönözzék a mentális egészségi problémákkal élőkét és a gondozóikat képviselő szervezetek megerősítését, hogy megkönnyítsék a szakpolitika kidolgozásában és végrehajtásában, valamint a mentális egészség területén való kutatás valamennyi fázisában való részvételüket;

47. úgy véli, hogy a mentális betegségek megőlyegzésének megszüntetéséhez tartozik az agresszív és embertelen módszerek, valamint a gondnokság alá helyezésen alapuló gyakorlatok beszüntetése;

48. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a betegeket a terápiás és rehabilitációs folyamat valamennyi szakaszában ösztönözzék a beilleszkedésre, pszichológiai és szociális rehabilitációs tevékenységek előmozdítására és támogatására van szükség, amelyeket olyan kis állami, magán vagy állami és magán lakóközpontok nyújtanak, amelyek napközbeni vagy folyamatos ápolást biztosítanak, méretükben és hozzáállásukban hasonlítanak a családokhoz és városi környezetben helyezkednek el;

49. üdvözli a vallás vagy meggyőződés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális beállítottság alapján a foglalkoztatás területén kívül történő megkülönböztetés elleni új irányelvre irányuló bizottsági javaslatot és felhív arra, hogy azonnal fogadják el ezt az irányelvet annak érdekében, hogy a mentális egészségi problémákkal élőkét hatékonyan tudják védeni a megkülönböztetés ellen;

50. felhívja valamennyi tagállamot, hogy késedelem nélkül ratifikálja a felnőttek nemzetközi védelméről szóló 2000. január 13-i hágai egyezményt;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és a WHO európai hivatalának.

A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követése

P6_TA(2009)0064

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követéséről (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács „Energiahatékonyság az Európai Közösségben” című, 1998. december 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

— tekintettel a Bizottság „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című, 2006. október 19-i közleményére (COM(2006)0545),

⁽¹⁾ HL C 394., 1998.12.17., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a fent említett közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra, nevezetesen a cselekvési terv elemzésére (SEC(2006)1173), a cselekvési terv hatásvizsgálatára (SEC(2006)1174) és annak összefoglalójára (SEC(2006)1175),
- tekintettel a Bizottság „Európai energiapolitika” című, 2007. január 10-i közleményére (COM(2007)0001),
- tekintettel az Európai Tanács 2007. március 8–9-i, az Európai Tanács európai energiapolitikára vonatkozó cselekvési tervének (2007–2009) elfogadására vonatkozó elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő ellátásáról szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EKG tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Közösség közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2006. december 18-i 2006/1005/EK tanácsi határozatra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló, 2008. január 15-i 106/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (átdolgozott változat) ⁽⁷⁾,
- tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁸⁾, és különösen II. címének „Intelligens energia – Európa program” című III. fejezetére,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 297., 1992.10.13., 16. o.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽³⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

⁽⁴⁾ HL L 191., 2005.7.22., 29. o.

⁽⁵⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

⁽⁶⁾ HL L 381., 2006.12.28., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 39., 2008.2.13., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽⁹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel „Az energiahatékonyságról, avagy többet kevesebbel” című zöld könyvről szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az „Európai stratégia az energiaellátás fenntarthatóságáért, versenyképességéért és biztonságáért” című zöld könyvről szóló 2006. december 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2008. január 23-i 2006/32/EK irányelv által előírt nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékeléséről szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0011),
  - tekintettel a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0019),
  - tekintettel a Bizottság „Energiahatékonyság: a 20 %-os célkitűzés teljesítése” című, 2008. november 13-i közleményére (COM (2008)0772),
  - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
  - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0030/2009),
- A. mivel az Európai Unió energiájának több mint 20 %-át hatékony felhasználás hiányában elpazarolja, és ha sikerülne elérni a 20 %-os megtakarítási célt, az nem csupán azt jelentené, hogy az EU 400 Mtoe-vel (millió tonna kőolaj-egyenértékkel) kevesebb elsődleges energiát használ fel, hanem azt is, hogy a CO₂-kibocsátás mértéke mintegy 860 millió tonnával csökken,
- B. mivel az energiafelhasználás – a főleg a hagyományos energiaforrásokon alapuló nemzeti energia-összetételekkel együtt – továbbra is az üvegházhatású gázok kibocsátásának legfőbb forrása az Európai Unióban,
- C. mivel az energiaforrások EU-ba történő importjával kapcsolatban egyre összetettebb ellátásbiztonsági és függőségi kockázatok figyelhetők meg,
- D. mivel pénzügyi válság vagy recesszió és bizonytalanság idején az energiahatékonyságba való befektetésre irányuló ösztönzők, illetve az olajárak kiszámíthatatlansága segíthetnek a gazdaság serkentésében,
- E. mivel az energiaárak emelkedése a szegénység egyik legfontosabb előidézőjévé válhat; mivel az energiahatékonyság fejlesztése a leghatékonyabb eszköz a rászorultak kiszolgáltatottságának tartós csökkentésére,
- F. mivel az energiahatékonyság javítása egyúttal a leginkább költséghatékony módja azon kötelező kibocsátáscsökkentési és megújuló energiára vonatkozó célkitűzések elérésének, amelyeket az EU kifizített magának,
- G. mivel a tagállamok közös érdeke az energiahatékonyság fejlesztése, és az ebben rejlő lehetőségek kiaknázása; mivel az eltérő gazdasági és éghajlati adottságok miatt ugyanakkor tagállamonként eltérő, a sajátosságokat tükröző eszközrendszert célszerű alkalmazni,
- H. mivel az energiahatékonysági intézkedések akkor érhetik el a kívánt eredményt, ha minden ágazati politikában érvényesülnek,

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 273. o.

⁽²⁾ HL C 317. E, 2006.12.23., 876. o.

2009. február 19., csütörtök

- I. mivel – tekintettel arra a tényre, hogy több tagállam nem nyújtott be nemzeti energiahatékonysági tervet – a Bizottságnak lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy több tagállamot ösztönözzön az e területen hozott határozatok végrehajtására,
- J. mivel a nemzetközi gazdasági válság és az energiaforrások árainak fokozódó bizonytalansága egyre inkább előtérbe helyezik az energiahatékonyságot, amely számottevően javíthatja az európai vállalatok nemzetközi versenyképességét,
- K. mivel a Bizottság „Energiahatékonyság – a 20 %-os cél teljesítése” című fent említett közleménye szerint reális annak a veszélye, hogy a 2020-ra előirányzott energiahatékonysági célkitűzést nem sikerül teljesíteni,
- L. mivel a megújuló energiaforrások előmozdításáról szóló irányelvre vonatkozó javaslat a megújuló erőforrásokra vonatkozó célkitűzéseik megvalósítása érdekében kötelezi a tagállamokat az energiahatékonyság és energia-megtakarítás támogatására és ösztönzésére,
- M. mivel a lakóépületekben megközelítőleg 27 %-os energiatakarékossági lehetőség rejlik,
- N. mivel uniós és nemzeti szinten továbbra sem létezik jogilag kötelező erejű célkitűzés az energiahatékonyság tekintetében,
- O. mivel egyértelmű, hogy nincs megfelelő kapacitás az energiahatékonysági projektek végrehajtásához,
1. üdvözli a tagállamok által megalkotott cselekvési terveket; ugyanakkor aggodalommal állapítja meg, hogy a tervek benyújtásával kapcsolatos késedelmek, valamint több nemzeti cselekvési terv tartalma olyan hiányosságokra utalnak, amelyek veszélybe sodorhatják az uniós energiahatékonysági és klímavédelmi célkitűzések érvényesülését; hangsúlyozza, hogy jelenleg az energiahatékonyságra összpontosító intézkedések hatékony végrehajtását kell előtérbe helyezni, beleértve a legjobb gyakorlatok és szinergiák létrehozását, illetve az energiahatékonyságról nyújtott pontosabb tájékoztatást és tanácsadást a végfelhasználók számára;
  2. időszerűnek tartja a cselekvési terv 2009-es felülvizsgálata keretében részletesen áttekinteni, hogy a szabályozás és a cselekvési tervek milyen mértékben fedik le a lehetséges megtakarítási lehetőségeket az energiahatékonyság terén, illetve a Bizottság, a tagállamok, a regionális és helyi hatóságok közötti felelősség megosztását a végrehajtás és érvényesítés tekintetében;
  3. ösztönzi a Bizottságot, hogy az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot kezelje az európai energiapolitika sarokköveként; üdvözli a Bizottságnak az „Energiahatékonyság – a 20 %-os cél teljesítése” című fent említett közleményében megfogalmazott vállalását, amely szerint az energiahatékonyságról szóló felülvizsgált uniós cselekvési tervet készíti; felhívja a Bizottságot, hogy az értékelés keretében, amelyet készítenie kell, tegye kötelezővé a 2020-ig megvalósítandó 20 %-os energiahatékonysági célkitűzést az üvegházhatást okozó gáz kibocsátásnak a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ értelmében;
  4. üdvözli az Európai Bizottság energiahatékonysággal kapcsolatos emberi erőforrásainak bővítését, aminek köszönhetően – bár továbbra sem elegendők a teljes működőképességhez – felgyorsult a jogszabály-előkészítés többek között a környezetbarát tervezés, az épületek energiateljesítményével kapcsolatos és az energiacímkézési területeken, valamint a közlekedési szektorban és a végfelhasználói berendezések körében; hangsúlyozza, hogy ezeken a területeken ugyanakkor további szabályozásra van szükség;
  5. a 2006/32/EK irányelvet jó keretszabályozásnak tekinti; megjegyzi ugyanakkor, hogy az irányelv alkalmazási köre a 2016-ig tartó időszakban korlátozott, és semmiképpen nem eléggé nagyra törő ahhoz, hogy 2020-ig megvalósítsa a legalább 20 %-os energiahatékonysági javulásra irányuló célkitűzést, ezért a tagállami tapasztalatok átfogó feldolgozása alapján felülvizsgálata 2012-ben indokolt;

(1) HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

2009. február 19., csütörtök

6. üdvözlí, hogy több tagország energiaszolgáltatói és szakmai szövetségei az irányelv alapján megkezdték saját *smart metering* (intelligens fogyasztásmérési) rendszereik továbbfejlesztését és összehangolását; megjegyzi ugyanakkor, hogy jelen szabályozási környezetben az intelligens mérőberendezések széles körű elterjedése a háztartásokban nem várható, támogatja az intelligens mérőberendezések valamennyi épületben való kötelező üzembe helyezését az áram belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/54/EK irányelvet módosító 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálybalépését követő 10 éven belül; sürgeti a Bizottságot, hogy az intelligens mérőműszerek üzembe helyezésének felgyorsítása érdekében érvényesítse szigorúbban a 2006/32/EK irányelv 13. cikkének követelményeit;

7. szükségesnek tartja, hogy a Bizottság támogassa az intelligens mérőberendezések kötelező bevezetését és átfogóan dolgozza fel a tagállamok tapasztalatait ezen a téren; úgy véli, a jövőbeni szabályozásnak kötelezően elő kell írnia a fogyasztó lakásában leolvasható kijelző és mérőberendezés felszerelését, továbbá a Bizottságnak ki kell térnie a mérőberendezések kompatibilitásával, az adatforgalommal, a differenciált tarifákkal és a mikrotermeléssel kapcsolatos szabályokra;

8. támogatandónak tartja a közzféra példamutató szerepét erősítő rendelkezéseket; célszerűnek tartja az emelkedő energiaköltségek miatt bizonyos energiahatékonysági kritériumok meghatározását a közzférában intézményfenntartók által kiírt közbeszerzésekre vonatkozóan;

9. tudomásul veszi, hogy az épületek energiahatékonyságának növelése hatalmas lehetőség az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve az éghajlatváltozás elleni harcban, mind az alkalmazkodás, mind az éghajlatváltozás okainak megragadása tekintetében;

10. ösztönzi a tagállamokat, hogy fenntartható módon hasznosítsák az alternatív megújuló energiaforrásokat, mint például a szelét, a biomasszát, a bioüzemanyagokat, valamint – ahol lehetőség nyílik rá – a hullámokat és az árapály-energiát is;

11. üdvözlí a Bizottság előkészületeit a 2002/91/EK irányelvnek az alacsony energiaigényű és „nettó zéró karbon” épületek szabványosítása tekintetében történő kiterjesztésével kapcsolatban, és a pozitív energiájú épületekre Unió-szerte vonatkozó követelmények meghatározására hív fel, mivel ezek csökkenthetik a végfelhasználókra vonatkozó terheket; sürgeti a szabványosítás pontos időrendjének, illetve mind az új mind a meglévő épületek tekintetében a megújuló forrásokból származó energiák minimális szintjének meghatározását;

12. hangsúlyozza, hogy a lakóépületek a leginkább energiapazarló ágazatok közé sorolhatók, ezért sürgeti az épületek energiateljesítményének javítását célzó nemzeti és közösségi szintű pénzügyi támogatások kibővítését, illetve a meglévő pénzügyi ösztönzők összevetését a nemzeti cselekvési tervekben foglalt vállalásokkal a cselekvési tervek Bizottság általi felülvizsgálata keretében;

13. a hatékony energiahasználatra vonatkozó, más uniós régiók gyakorlatában való tájékozottság, illetve az e téren való tudás- és tapasztalatsere érdekében arra ösztönzi különösen a tagállamokat és a régiókat, hogy a strukturális alapok felhasználásával létesítsenek tematikus hálózatokat területeiken a 2008-as Intelligens energia – Európa munkaprogram nyújtotta együttes fellépés keretében;

14. hangsúlyozza, hogy a nemzeti cselekvési tervek lakossági felhasználást érintő energiapolitikáinak prioritásként kell kezelniük az alacsony jövedelmű személyek lakóhelyei szigetelésének javítását, figyelembe véve azt a tényt, hogy a kiszámíthatatlan fűtőanyagárak súlyosan befolyásolják e háztartások gazdasági helyzetét, és komoly társadalmi problémákat okozhatnak;

15. üdvözlí a készülékek címkézését és minimális energiahatékonysági előírásait tartalmazó szabályozás tervszerű és folyamatos kiegészítését a cselekvési terv, valamint a 2005/32/EK irányelv tekintetében; fontosnak tartja a szabályozás alá vont készülékek körének bővítését, a fogyasztási szokások nyomom követése mellett;

16. javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg a készenléti áramfelvétel csökkentése érdekében a több készülék áramellátását biztosító külső tápegységek szabványosításának lehetőségét; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy a 2005/32/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelően annak szabályozási körében az energiahatékonysági követelmények a termék teljes életciklusát öleljék fel; e tekintetben sürgeti az irányelv kiegészítését az életciklus teljes hosszára, a termékek szavatosságára és javíthatóságára vonatkozó rendelkezésekkel;

⁽¹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

2009. február 19., csütörtök

17. fontosnak tartja az európai emisszió-kereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó vállalkozások bevonását az energiahatékonyság fokozásába, különösen amennyiben az energiahatékonyság piaci érvényesülését a rejtett költségek vagy egyéb nehézségek gátolják; a nagyobb energiahatékonyság elérése érdekében a környezetbarát tervezés kiterjesztésén túlmenően szükségesnek látja a „fehér bizonyítvány” rendszerének bevezetését; úgy véli, ennek lehetővé tételéhez a Bizottságnak mielőbb le kell zárnia a vonatkozó vizsgálatokat; megjegyzi, hogy az energiahatékonyság jelentős segítséget nyújthat a tagállamoknak az erőfeszítések megosztására vonatkozó kötelező célkitűzéseik elérése terén; hangsúlyozza, hogy az épületek energiahatékonyságának javítása révén rendkívül költséghatékony csökkenést lehet elérni;

18. üdvözli az Európai Parlament és a Tanács új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelményeiről szóló 443/2009/EK rendeletét ⁽¹⁾, illetve a gépjárművek fajlagos energiahatékonyságának javítását szolgáló további szabályozással kapcsolatos konzultációt; hangsúlyozza, hogy az ipar biztonsága érdekében fontos minél előbb szigorú jövőbeni kibocsátási célokat kitűzni; csalódottságát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Parlament által kért 2020-ig megvalósítandó 95g-os CO₂-határt még nem erősítették meg; aggódba állapítja meg ugyanakkor, hogy az új szabályozás nem fogja ellensúlyozni a növekvő közlekedési energiaigényt;

19. üdvözli a városi mobilitásról szóló zöld könyv (COM(2007)0551) előkészítését, ugyanakkor megjegyzi, hogy konkrét és számszerűsíthető intézkedések híján a hatékonysági tartalékok nem mozgósíthatók; felkéri a Bizottságot, vizsgálja meg, hogy az energiahatékony városi mobilitás elősegítése és a közösségi közlekedés fejlesztése hogyan játszhat nagyobb szerepet a strukturális és kohéziós politikában, valamint, hogy a mobilitás hatékonysága milyen módon kaphat hangsúlyosabb szerepet a közösségi társfinanszírozású projektek feltételeiben;

20. hangsúlyozza, hogy az információs és kommunikációs eszközök elterjedésével lehetővé vált a közúti teherforgalom használatාරányos, nem csak gyorsforgalmi úthálózatra kiterjedő útdíjfizetési módjainak alkalmazása; sürgeti a belső piacra vonatkozó, egységes nyomon követési szabályozás lehetőségének vizsgálatát;

21. üdvözli a hatékony kogeneráció elterjedését célzó bizottsági javaslatot, ugyanakkor felhívja a figyelmet, hogy e technológia támogatásának ott lehet szerepe, ahol hatékonyan járul hozzá a hasznos hőigény kiszolgálásához; felhívja a figyelmet, hogy a távfűtési rendszerekben a hálózat hatékonysága éppúgy kiemelt jelentőségű, mint a fogyasztói oldalon használt berendezések hatékonysága; úgy véli, hogy a meglévő távfűtési rendszerek hálózati hatékonyságának a strukturális támogatások vonatkozásában a jövőben jóval nagyobb hangsúlyt kell kapnia;

22. továbbra is azt tapasztalja, hogy az egyes ágazati politikák ellentétesek az Európai Unió energiahatékonyságra vonatkozó törekvéseivel; úgy véli, hogy mindez tükröződik a strukturális és kohéziós támogatások jelenlegi szerkezetében is;

23. úgy véli, hogy a kkv-k fontos szerepet játszhatnak az energiahatékonyság javításában, de nem rendelkeznek azonos képességekkel az energiaágazat jogszabályainak vagy új szabványainak való megfelelés tekintetében; ezért úgy véli, hogy az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag által létrehozandó létesítményeknek az energiahatékonyság tekintetében az információt és kapcsolattartást is kezelniük kell a kkv-kal;

24. felhívja a tagállamokat, hogy legyenek ambiciózusabbak, és ne csak a 2006/32/EK irányelv szerinti energiahatékonysági célkitűzéseik megvalósítására használják nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveiket, hanem szélesebb körű és hosszabb távú célkitűzéseik megvalósítására is, nevezetesen az energiahatékonyság 2020-ig való legalább 20 %-os növelésére és az erőfeszítés megosztására vonatkozó kötelező nemzeti célkitűzéseik elérésére a kibocsátás-csökkentés tekintetében;

25. felhívja a tagállamokat, hogy múlják felül a 2006/32/EK irányelvben előírt, 2016-ra elérendő, legalább 9 %-os nemzeti energiamegtakarítási célelőirányzatot, és határozzanak meg egyértelmű köztes célkitűzéseket a végső célkitűzés elérése érdekében;

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

26. szükségesnek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek reális, alátámasztott, kötelező célokat fogalmazzanak meg, mindemellett határozzák meg az e célok megvalósításának biztosításához szükséges végrehajtandó intézkedéseket;
27. kiemelkedően fontosnak tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek illeszkedjenek a földrajzi, éghajlati, gazdaságszerkezeti, és fogyasztási adottságokhoz, amelyek régióként jelentős eltérést mutathatnak;
28. hangsúlyozza – amint a területi kohézióról szóló bizottsági zöld könyv (COM(2008)0616) is rámutat – az energia és a területi kohézió kapcsolatát az energiahatékonysági intézkedéseknek a fenntartható fejlődéshez való pozitív hozzájárulása, a megfelelően kidolgozott területi stratégia jelentősége és minden régió számára hosszú távú megoldások nyújtása szempontjából;
29. szükségesnek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek a kitűzött energiamegtakarítási célokat költséghatékony eszközökkel érhék el, és gondoskodjanak az állami támogatások hozzáadott értékéről;
30. felhívja a tagállamokat, hogy a kormányzati hivatalok és a nyilvánosság közötti jelenlegi kapcsolati struktúráikba vezessék be az energiahatékonyságról szóló információkat, a legjobb gyakorlatot e területeken, illetve az energia- és éghajlati ágazatban érvényes felhasználói jogokat;
31. elengedhetetlennek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek, több tagállam jelenlegi gyakorlatával ellentétben, a helyi és regionális kormányzatok, a civil szervezetek és gazdasági partnerek érdemi bevonása mellett készüljenek el a jobb, polgárokhoz közelebbi végrehajtás biztosítása érdekében;
32. fontosnak tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek kiemelten foglalkozzanak az emelkedő energiaárak okozta szegénységgel, és a szegénység által fenyegetett személyeknek biztosítsanak megfelelő védelmet; úgy véli, hogy az energiahatékonyság és -tudatosság javítása elengedhetetlen és sürgős feladat;
33. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a tagállamok a 2006/32/EK irányelv 9. cikkében előírtak alapján megfelelő pénzügyi eszközöket vezessenek be nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveikbe; úgy véli, ezen pénzügyi eszközöknek arra kell szolgálniuk, hogy leküzdjék az energiahatékonyság javítása útjában álló ismert akadályokat, mint például a költség/haszon elosztása a tulajdonos és a bérlő között, illetve az abban az esetben kötelező hosszabb visszafizetési időszak, amikor régebbi, nehezen kezelhető ingatlanokat újítanak fel a jelenlegi energiahatékonysági szabványok szerint;
34. szükségesnek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek hangsúlyosan térjenek ki arra, hogy a kormányok milyen módon kívánják elősegíteni és támogatni a kis- és középvállalkozások energiahatékonysági beruházásait; ezért hangsúlyozza, hogy a nemzeti cselekvési tervek kidolgozásánál különös tekintettel kell lenni e beruházásokra;
35. sajnálattal állapítja meg, hogy számos tagállamban az energiahatékonysági projektekhez rendelt finanszírozás még mindig elégtelen, és nem veszi kellően figyelembe a regionális különbségeket; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy a költséghatékony energiahatékonysági megoldások kifejlesztése érdekében a működési programjaik végrehajtása során összpontosítsanak az innovatív intézkedésekre;
36. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy mostantól kezdve hatékonyan hajtsák végre ezeket az intézkedéseket, beleértve a jobb gyakorlatok és szinergiák kifejlesztését, illetve az információcsere megszervezését és az energiahatékonysági ágazaton belüli különböző és sokféle szereplő koordinálását;
37. hangsúlyozza, hogy a 2011-es második nemzeti cselekvési terveken belül átfogóbb és egyértelmű kötelezettségvállalásokra van szükség annak érdekében, hogy a piaci szereplők számára kedvező kereskedelmi környezetet és kiszámítható befektetési feltételeket teremtsenek;
38. hangsúlyozza, hogy a nemzeti intézkedésekkel támogatott magánszektorban sokkal meghatározóbb szerepet kell játszania az új, fenntartható energiatechnológiákkal kapcsolatos beruházásokban és azok fejlesztésében, miközben innovatív lépéseket is tesz egy fokozottabban az energiahatékonyságra összpontosító megközelítés kialakítása irányába;

2009. február 19., csütörtök

39. hangsúlyozza az uniós közigazgatási hatóságok stratégiai szerepét – különösen regionális és helyi szinten – az energiahatékonysági kezdeményezésekhez szükséges intézményi támogatás bevezetésének megerősítésében, a 2006/32/EK irányelvben meghatározottak szerint; javasolja a részletes tájékoztató és oktató kampányok erősítését, például könnyen érthető energiahatékonysági címkék felhasználásával, továbbá energiával kapcsolatos kísérleti kezdeményezésekkel és képzésekkel azon regionális és helyi hatóságok területein, amelyek az állampolgárok tudatosságának fokozására és viselkedésük megváltoztatására törekednek;
40. felszólítja a tagállamokat, hogy az energiahatékonysággal kapcsolatban dolgozzanak ki hosszú távú tudatosságnövelő kampányokat, amelyek a magán- és a középületek energiahatékonyságára összpontosítanak, továbbá igyekeznek meggyőzni a lakosságot, hogy az energiahatékonyság révén tényleges megtakarításokat érhet el;
41. felhívja a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra az első körben beérkezett tervek részletes elemzését annak érdekében, hogy teljes mértékben ismertté váljanak a késedelmek okai, és lépjen fel erélyesen a további késedelmek és mulasztások ellen;
42. arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az egyes ágazati politikák energiahatékonysági célkitűzésekkel kapcsolatos összhangját közösségi és tagállami szinten egyaránt; úgy véli, ebből a szempontból elengedhetetlen a közösségi támogatási rendszerek részletes felülvizsgálata;
43. felhívja a Bizottságot, hogy jelentősen növelje a strukturális alapoknak és a kohéziós alapnak az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke szerinti részesedését a meglévő lakások energiahatékonyságának javításában, és kötelezze a tagállamokat, hogy teljes mértékben éljenek ezzel a lehetőséggel;
44. a hatékony energiahasználatra vonatkozó, más uniós régiók gyakorlatában való tájékozottság, illetve az e téren való tudás- és tapasztalatcsere érdekében különösen arra ösztönzi a tagállamokat és a régiókat, hogy a strukturális alapok felhasználásával létesítsenek tematikus hálózatokat területeiken a 2008-as Inteligens energia – Európa munkaprogram nyújtotta együttes fellépés keretében;
45. felkéri a Bizottságot, hogy a strukturális alapok következő programozási időszakában támogassa az energiahatékonysági célkitűzéseket, erősítse az e célkitűzések elérésével kapcsolatos prioritási szempontokat, és támogassa az energiamegtakarításra és hatékony energiafelhasználásra irányuló konkrét intézkedéseket vagy technológiákat többek között olyan projekteken megjelenő partneregek elősegítésével, mint az épületek felújítása, közvilágítás modernizálása, környezetbarát közlekedés, valamint távfűtési, illetve hő- és villamosenergia-termelő berendezések modernizálása;
46. felkéri a Bizottságot, hogy fogadjon el a tagállamok hatékony nemzeti cselekvési tervei előkészítéséhez és végrehajtásához szükséges intézményi képességgel való felruházásához szükséges intézkedéseket, beleértve az egyes intézkedések, köztük az épületek energetikai tanúsítványaival kapcsolatos kötelezettségek hatósági és minőségellenőrzését, valamint a nyilvánosság számára az energiahatékonyságról szervezett oktatás és képzés támogatását; felkéri a Bizottságot, hogy hozzon létre nyilvános adatbázist a tagállamok energiahatékonysági intézkedéseiről, illetőleg alkalmazásuk kritikus elemeiről;
47. felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg minimumkövetelményeket a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek harmonizált formanyomtatványa, módszertana és értékelési eljárása tekintetében; megállapítja, hogy ez csökkenti a tagállamokra nehezedő adminisztratív terheket, biztosítja a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek megalapozottságát, és megkönnyíti az összehasonlító elemzést; úgy véli, hogy a harmonizált formanyomtatványnak és módszertannak ágazatonkénti fejezeteket kell előírnia, és egyértelmű különbséget kell tennie az energiahatékonyság tekintetében a tagállamok által korábban elfogadott politikák és cselekvések, illetve az új és további politikák és cselekvések között; rámutat a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról szóló irányelv vonatkozó előírásaira; hangsúlyozza, hogy a Bizottság általi ellenőrzés és szükség esetén a nemzeti cselekvési tervek benyújtásukkor való visszautasítása biztosítani fogja a lefelé történő megvalósítás jobb minőségét; felhív a különböző jogalkotási eszközök szerint az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekkel összefüggésben elkészített nemzeti cselekvési tervek és jelentések összehangolására; felhívja a Bizottságot, hogy a cselekvési terveket vesse össze a Kiotói Jegyzőkönyv keretében benyújtott nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekkel és jelentésekkel és a strukturális alapok céljaira létrehozott Nemzeti Stratégiai Referenciakeret dokumentumaival;

(1) HL L 210., 2006.7.31., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

48. felhívja a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett dolgozzon ki közös elveket az energiamegtakarítások mérési módszerei tekintetében; megjegyzi, hogy az energiahatékonyság javítására irányuló intézkedésekből eredő energiamegtakarítások mennyiségének mérése és ellenőrzése nem csak a 2006/32/EK irányelv tekintetében fontos, hanem a 2020-as 20 %-os energiamegtakarítási célkitűzés megvalósítása és egyéb jövőbeni energiamegtakarítási célkitűzések szempontjából is;

49. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek egyértelmű és közös megközelítést tartalmazzanak, és különösen, hogy a 2002/91/EK irányelv – illetve annak további átdolgozásai – követelményeit teljes mértékben beépítsék a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekbe, oly módon, hogy ezáltal ezek a meglévő nemzeti és közösségi jogszabályokban előírtakhoz képest valóban további energiahatékonyságot javító intézkedésekre tegyenek javaslatot;

50. ösztönzi a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek egyértelműen közöljék a 2006/32/EK irányelv állami szektorra vonatkozó példamutató kötelezettsége megvalósításának módját, illetve szükség esetén tegyen javaslatot egy olyan közösségi szabályozásra, amely biztosítja a közzféra vezető szerepét az energiahatékony beruházások terén;

51. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a közbeszerzési eljárások bizonyos energiahatékonysági feltételrendszerrel történő megerősítésének lehetőségeit, amelyek megvalósítása a közbeszerzési szerződésekben a „zöld” termékeknek nyújtott prioritás által lehetséges, beleértve az energiahatékonysági szabványok kötelező alkalmazását, illetve a beruházások felmérésénél az életciklusban várható energiaköltségek kötelező említését; hangsúlyozza, hogy a közigazgatási hatóságoknak minden szinten elsőként kell példát mutatniuk eljárásaik során a zöld közbeszerzés megvalósítása által;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy tekintse át a kutatás-fejlesztésre szánt közösségi forrásokat az energiahatékonyság javítására szánt forrásoknak a következő pénzügyi keretben való növelése érdekében;

53. úgy véli, hogy a Bizottságnak ösztönöznie kell azokat a tagállamokat, amelyek még nem fogadták el az e területen hozott határozatok végrehajtásáról szóló nemzeti energiahatékonysági tervüket;

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Alkalmazott kutatás a közös halászati politika területén

P6_TA(2009)0065

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a közös halászati politika területén alkalmazott kutatásról (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság 2008. szeptember 3-i „A tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás európai stratégiája – Az Európai Kutatási Térségen belüli egységes keretrendszer a tengerek és óceánok fenntartható hasznosításáért” (COM(2008)0534) („a tengerkutatási és tengerhasznosítási célú kutatási stratégia”) című közleményére,

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Bizottság 2002. szeptember 19-i „Az európai akvakultúra fenntartható fejlődésére vonatkozó stratégia” című bizottsági közleményre (COM(2002)0511),
  - tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, első olvasatban 2006. június 15-án elfogadott állásponjtára (2007–2013) ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ⁽³⁾,
  - tekintettel a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról szóló, 2008. február 25-i 199/2008/EK tanácsi rendelete ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a 2002. augusztus 26. és szeptember 4. között Johannesburgban (Dél-Afrika) megtartott, fenntartható fejlődéssel foglalkozó világ-csúcstalálkozó jelentésére,
  - tekintettel a 2007. június 22-én az EuroOCEAN konferencia alkalmával a tengerkutatási és tengerhasznosítási célú kutatással foglalkozó európai szervezetek, a tudományos hálózatok és több európai tudós által elfogadott aberdeeni nyilatkozatra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0016/2009),
- A. mivel a Bizottság a közös halászati politika támogatása érdekében a 4. keretprogram óta ösztönözni kívánja a halászattal és akvakultúrával kapcsolatos európai kutatásokat;
- B. mivel a 7. keretprogramban a halászattal és akvakultúrával kapcsolatos kutatásokat a mezőgazdasági kutatások foglalják magukban (2. téma), míg a tengerkutatás és a part menti területek gazdálkodása a környezettudomány alá tartozik;
- C. mivel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a felelősségteljes halgazdálkodásra vonatkozó magatartási kódexe, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodása az ágazattal kapcsolatos tudományos ismeretek javítása érdekében hangsúlyozza a kutatási tevékenységek fejlesztése és az adatgyűjtés szükségességét;
- D. mivel a közös halászati politika egyike azon közösségi politikáknak, amelyek igen nagy mértékben függenek a tudományos kutatásoktól, és ahol az elfogadott intézkedések hitelessége magas szintű tudományos véleményeken nyugszik;

⁽¹⁾ HL C 300. E, 2006.12.9., 400. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

⁽⁴⁾ HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

2009. február 19., csütörtök

- E. mivel a közös halászati politikát a helyes kormányzás elvei vezérlik, amelyek előírják, hogy a döntéshozatali eljárás megbízható tudományos szakvéleményen alapuljon és kellő időben eredménnyel szolgáljon;
- F. mivel a kvótákat és a legnagyobb fenntartható hozamot tudományos adatok alapján kell megállapítani;
- G. mivel a halászok és a tudósok véleménye gyakran eltér a tenger és a halászati erőforrások állapotát illetően;
- H. mivel a tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás stratégiája középpontjában, a különféle tengerkutatási és tengerhasznosítási célú kutatási ágakban megtett eddigi erőfeszítések fontosságának elismerése mellett, a már bejáratos kutatási ágazatok helyett a tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás közötti kölcsönhatás javítása áll;
- I. mivel az új tengeri kutatási stratégia keretében a legkülső régiókban található kutatási központok különösen hasznos eszközök Európa tengeri területeinek megfigyelésére,
- J. mivel a közös halászati politika legközelebbi, a regionális és ökoszisztéma-alapú gazdálkodást ösztönző felülvizsgálatának előfeltételei a szilárd tudományos ismeretek,
1. meggyőződése, hogy a kutatási politikák terén nagyobb figyelmet kell fordítani a halászatra és az akvakultúrára jellemző problémákra, tekintettel az ágazat unióbeli gazdasági, társadalmi és politikai súlyára;
  2. üdvözli a Bizottság tengerkutatási és tengerhasznosítási célú kutatási stratégiájának új törekvéseit, amelyek a tengerkutatás és tengerhasznosítási célú kutatás jobb integrációja érdekében mozgósítanak eszközöket;
  3. emlékezteti a Bizottságot, hogy a 2371/2002/EK rendelettel összhangban jogi kötelezettsége, hogy a közös halászati politikára irányuló javaslatait komoly tudományos szakvéleményre és elővigyázatos megközelítésre alapozza; felhívja a Bizottságot, hogy hangsúlyozza a tudományos kutatás fontosságát a tenger és a halászati erőforrások állapota kapcsán;
  4. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 7. keretprogramban átszerkesztették a témákat, ami azt jelenti, hogy a haltenyésztés terén folytatott kutatásokat elválasztották a halászterületektől és a tengeri ökológiától, pedig a közös halászati politikának szabott új irány, az ökoszisztéma-alapú megközelítés ennek éppen ellenkezőjét tenné szükségessé;
  5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 7. keretprogram sem a halászatot, sem az akvakultúrát nem tekinti konkrét irányvonalnak, és csupán a halászathoz igen távolról és áttételesen kapcsolódó 2. témára („Élelmiszerek, mezőgazdaság, halászat és biotechnológia”) tesz utalást; megállapítja, hogy ugyanez igaz a 6. témára – „Környezetvédelem (beleértve az éghajlatváltozást is)” – is;
  6. felkéri a Bizottságot, hogy a 2010-re tervezett, félidős értékelés során vizsgálja felül a 7. keretprogramot, figyelembe véve ezt az állásfoglalást és nagyobb figyelmet fordítva a halászatra és az akvakultúrára jellemző problémákra;
  7. meggyőződése, hogy mind a politikai döntéshozóknak, mind a halászati ágazat szereplőinek alapvető szükségük van a gyakorlatibb jellegű kutatásokra, és hogy a 7. keretprogram időtartamára tekintettel a keretprogramba bele kell foglalni a megvalósítandó célokat is;
  8. úgy véli, hogy a halászathoz és az akvakultúrához kapcsolódó konkrét irányvonalak hiánya a 7. keretprogramban akadályozza, hogy e területeken megfelelő számú kutatási projekt induljon, aminek következtében romlik a kiválasztott projektek jelentősége és helytállósága;

2009. február 19., csütörtök

9. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika hatékony megvalósítása érdekében az alkalmazott kutatás terén konkrét programok szükségesek, amelyek finanszírozását megfelelő költségvetési juttatások révén kell biztosítani; úgy véli, hogy e célból a 7. keretprogramba egy elosztási táblázatot is bele kell foglalni;
10. kéri a Bizottságot, hogy a közös halászati politika keretében folyó alkalmazott kutatás részére a 7. keretprogram szerinti finanszírozást oly módon használja fel, hogy az előmozdítsa a tagállamok kutatási erőfeszítései közötti szinergiákat, valamint olyan kritikus tömeget hozzon létre, amely révén szembenézhet a több témát átfogó tengerkutatói kihívásokkal;
11. javasolja, hogy a tengeri tudományos kutatások terén ne csak a halászati erőforrások állapotával foglalkozó kutatások élvezzenek elsőbbséget, hanem a halászati gazdálkodást meghatározó, ökoszisztéma-alapú, kereskedelmi, gazdasági és társadalmi vonatkozásokkal foglalkozók is, mivel ezek alapvető jelentőséggel bírnak;
12. úgy véli, hogy különösen a halászat és az akvakultúra terén hasznos lenne prioritásként kezelni az alkalmazott kutatásokat, amelyek középpontjában a jogalkotás és a halászati gazdálkodás alapjául szolgáló tudományos adatok javításának kellene állnia, különös tekintettel a biológiai kockázatnak kitett fajok helyreállítási terveire;
13. megjegyzi, hogy rövid távon egyértelmű érdekellentét tapasztalható a halászok és a tudósok között, ugyanakkor hosszú távú céljaik jobban összeegyeztethetők; úgy véli, hogy a fenntarthatósághoz illeszkedő halászati politika alapját a tenger állapotát illető konszenzusnak kell képeznie; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a halászok és a tudósok jobb együttműködését;
14. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a halászokat tájékoztassák jobban és tegyék egyértelművé számukra, hogy feltételezett rövid távú gazdasági veszteségeik értékelésekor, saját érdekükben a rövid és hosszú távú gazdasági előnyöket is figyelembe kell venni;
15. rámutat a fiatal kutatók hiányára a halászattal kapcsolatos alkalmazott kutatások terén, mivel az alapkutatásokhoz és más tudományágakhoz képest a karrierlehetőségek itt nem túl vonzóak;
16. hangsúlyozza, hogy olyan érdekes és értéknövelő egyetemi képzéseket kell visszaállítani, amelyek a tudományágban jövedelmező karrier felé nyitják meg az utat;
17. olyan oktatáspolitikát támogat, amely arra ösztönzi a fiatal tudósokat, hogy az alapkutatások helyett inkább a halászati alkalmazott kutatással foglalkozzanak;
18. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokban már létező fizikai infrastruktúrán alapuló és a tengeri környezet megfigyelését és az onnan származó adatok gyűjtését célzó, stabil európai hálózatot hozzon létre, amely elősegítené az ágazat szereplői és az európai kutatószervezetek közötti információcserét és segítségével az Unió megőrizhetné vezető pozícióját; felkéri a Bizottságot, hogy különös figyelmet fordítson a legkülső régiókban található kutatási központok e hálózatára;
19. emlékeztet arra, hogy az eredmények összehasonlíthatósága és az adatok könnyebb összesítése érdekében az alkalmazott kutatások tagállamonként eltérő modelljeit össze kell hangolni;
20. felkéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tudományos közösséget a halászati kutatásokkal kapcsolatos, több közös módszertan kidolgozására és a nemzeti kutatóintézetek közötti szorosabb együttműködésre;
21. felkéri a Bizottságot, hogy gyűjtsön konkrét adatokat arról, hogy a tagállamokban jelenleg hogyan folyik a tudósok és a halászok közötti párbeszéd, és készítsen jelentést a legjobb gyakorlatokról;

2009. február 19., csütörtök

22. hangsúlyozza, hogy az alkalmazott kutatások tekintetében fontos szerepet játszanak a regionális tanácsadó bizottságok, és kéri ezért, hogy tudósok is teljes jogú tagjai lehessenek e szervezeteknek;
23. aggodalommal jegyzi meg, hogy a tagállamok által a halászati ágazatban adatok gyűjtésére fordított teljes összeg 2006 óta folyamatosan csökken;
24. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel az uniós költségvetésben a halászattal kapcsolatos adatok gyűjtésére elkülönített előirányzatokat és különösen a 11 07 02 sorban („A halászati erőforrás-gazdálkodás támogatása (a tudományos szakvélemények javítása)”) szereplőt;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

Európai szakmai kártya a szolgáltatók számára

P6_TA(2009)0066

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai szakmai kártya létrehozásáról a szolgáltatók számára (2008/2172 (INI))

(2010/C 76 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a képzések és a szakmai alkalmasság átláthatóságának egységes közösségi keretéről (Europass) szóló, 2004. december 15-i 2241/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanulás európai képzési keretrendszerének létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Mobilitás – eszköz a több és jobb munkahely érdekében: Az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési terv (2007–2010)” című 2007. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2007)0773),
- tekintettel „A 2008–2010-es lisszaboni közösségi programról szóló javaslat” című, 2007. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2007)0804),
- tekintettel az egészségügyi szolgáltatások belső piaci szolgáltatásokról szóló irányelvből való kizárásának hatásáról és következményeiről szóló, 2007. május 23-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.⁽²⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.⁽³⁾ HL L 390., 2004.12.31., 6. o.⁽⁴⁾ HL C 111., 2008.5.6., 1. o.⁽⁵⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 279. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kötelezettségeiről szóló, 2007. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A6-0029/2009),
- A. mivel az uniós polgárok letelepedési vagy szolgáltatásnyújtási joga bárhol az Európai Unióban az egységes piac alapvető szabadságjogaihoz tartozik, amely tartalmazza a szakma gyakorlásához fűződő jogot – vállalkozói vagy alkalmazotti minőségben – más tagállamban, mint amelyikben a szakmai képesítését szerezte,
- B. mivel a Szerződés 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a személyek és a szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok eltörlése a Közösség egyik alapvető tevékenysége,
- C. mivel az emberek és szolgáltatások nagyobb mobilitása a tagállamok és a régiók között lényeges eleme annak, hogy elérjék a lisszaboni napirend célkitűzéseit a munkahelyek és a növekedést illetően, és fellendítheti a termelékenységet azáltal, hogy új szemléletmódot, ötleteket és készségeket hoz,
- D. mivel az EU-n belüli mobilitás továbbra is alacsony, a munkaerőnek csupán 4 %-a élt és dolgozott valaha is más tagállamban, és körülbelül 2 %-a él és dolgozik jelenleg más tagállamban ⁽²⁾,
- E. mivel még mindig jelentős akadályoknak vannak kitéve azok, akik más tagállamban akarnak dolgozni és a SOLVIT-hoz 2007-ben beérkezett panaszok 20 %-a a szabályozott szakmák gyakorlásához szükséges szakmai képesítések elismerésére vonatkozott,
- F. mivel a Bizottság a Szerződés 226. cikke szerint jogsértési eljárást kezdeményezett több tagállam ellen amiatt, hogy az elmulasztotta értesíteni őt azon intézkedésekről, amelyeket a 2005/36/EK irányelv átültetésével elfogadtak,
- G. mivel a 2005/36/EK irányelv (32) preambulumbekkezdése kimondja, hogy „a szakmai igazolványoknak reprezentatív szakmai szövetségek vagy szakmai egyesületek általi európai szintű bevezetése megkönnyítheti az érintett szakmák tagjainak a mobilitását, különösen felgyorsíthatja a saját tagállam és a letelepedési tagállam közötti információcserét. Ez a szakmai igazolvány lehetővé kell, hogy tegye a szakma különböző tagállamokban letelepedő tagjai szakmai pályafutásának nyomon követését. Az adatvédelmi rendelkezések teljes körű tiszteletben tartása mellett, az igazolvány tartalmazhatja a szakma tagjainak képzettségéről (elvégzett egyetem vagy képzési intézmények, képesítések) és szakmai tapasztalatáról szóló információkat, valamint a szakmát érintő, ellene kiszabott szankciókat és az adott illetékes hatóság adatait”,
- H mivel fent említett, az egészségügyi szolgáltatások belső piaci szolgáltatásokról szóló irányelvből való kizárásának hatásáról és következményeiről szóló állásfoglalásában egy olyan európai kártya kialakítására szólított fel, amely hozzáférést biztosít az egészségügyi szakmában dolgozók képzettségével kapcsolatos információkhoz, és ezt az információt elérhetővé teszi a betegek számára,

Határokon átnyúló mobilitás

1. ösztönöz minden, a határokon átnyúló mobilitás megkönnyítését szolgáló kezdeményezést mint olyan eszközt, ami előmozdítja a szolgáltatások és a munkaerőpiac hatékony működését és az EU-n belüli gazdasági növekedést;

⁽¹⁾ HL C 219. E, 2008.8.28., 312. o.

⁽²⁾ A 2005-ben végzett, 64.1-es, a földrajzi és munkaerőpiaci mobilitásról szóló Eurobarometer-felmérés.

2009. február 19., csütörtök

2. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió felelős azért, hogy tovább könnyítse a földrajzi és foglalkozási mobilitást azáltal, hogy elősegíti a képzések elismerésének és összehasonlíthatóságának átláthatóságát, valamint hogy garantálja a betegek és a fogyasztók biztonságát;
3. hangsúlyozza azonban a Bizottság hatékonyabb és összehangolt megközelítésének szükségességét azon, jelenleg finanszírozott kezdeményezések között, amelyek célja megkönnyíteni és ösztönözni a szakemberek tagállamok közötti mobilitását, mint például az EUROPASS (európai önéletrajz), az EURES (foglalkoztatási mobilitási honlap) és az európai képzési keretrendszer (EQF), valamint a Közösség által finanszírozott vagy társfinanszírozott különböző ehhez kapcsolódó és ezen ügyekkel foglalkozó hálózatok, mint pl. a SOLVIT, az IMI, az EUROGUIDANCE és az ENIC/NARIC;
4. hangsúlyozza a civil társadalom – beleértve a munkaadók, a szakszervezetek, a szakmai szervezetek és az illetékes hatságok – társfelelősségét a belső piacon belüli mobilitás megkönnyítésében és javításában;

A 2005/36/EK irányelv átültetése

5. sürgeti azon tagállamokat, amelyeknek elmaradásai vannak a 2005/36/EK irányelv átültetése terén – amit már 2007. október 20-ig teljesíteniük kellett volna –, hogy gondoskodjanak a szükséges törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések hatálybalépéséről;
6. felkéri a Bizottságot, hogy lépjen fel azon tagállamok ellen, amelyek a 2005/36/EK irányelvet még nem ültették át saját jogrendszerükbe;
7. elkéri a Bizottságot, hogy mérje fel a 2005/36/EK irányelv alkalmazásának a mobilitásra gyakorolt hatását abban a jelentésben, amit a fent említett irányelv 60. cikkének (2) bekezdése alapján készít el;
8. sürgeti a tagállamokat, hogy harmonizáltabb megközelítésre törekedjenek a képzések és szakmai alkalmasság elismerésének tekintetében, hogy egyszerűsítsék az ehhez kapcsolódó adminisztratív folyamatokat, és hogy csökkentsék a szakmabeliek felmerülő költségeit;

Az európai szakmai kártya szükségessége

9. úgy véli, hogy az Európai szakmai kártya hozzáadott értékét – a jelenlegi intézkedések mellett, amelyek a mobilitás megkönnyítését és ösztönzését célozzák – a szakmák többsége tekintetében létre kell hozni;
10. megjegyzi, hogy néhány szabályozott és összehangolt szakmában, például az ügyvédek és az egészségügyi szakemberek esetében, már megtörtént vagy folyamatban van az európai szakmai kártyák kialakítása, de más, egyáltalán nem, vagy kevésbé összehangolt szakmában a szakmai kártya bevezetése nehézkesnek tűnik, mivel a szabályozás tagállamról tagállamra változik és a képzésről szóló adatokat először hitelesíteni kell, és kölcsönösen el kell ismerni;
11. rámutat arra, hogy az európai szakmai kártya előnyt nyújthatna a nem szabályozott és nem összehangolt szakmákban is, mivel tájékoztató szerepe lenne különösen a munkáltatók és fogyasztók számára, és ez a legtöbb szellemi szabadfoglalkozásra kiterjedne;
12. felkéri a Bizottságot, hogy tekintse át a szakmai kártyák kidolgozására vonatkozó különböző kezdeményezéseket, és reprezentatív jegyzékben készítsen erről jelentést az Európai Parlamentnek;
13. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kezdeményezéseket abból a szempontból, hogy – az európai szakmai kártyáról szóló más intézkedések mellett – az európai szakmai kártya:
  - a) hozzájárulhatna-e a polgárok biztonságához határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókkal való kapcsolat esetén, mivel a polgárok ellenőrizni tudják a szolgáltató személyazonosságát és képesítéseit a szakmai kártyával,

2009. február 19., csütörtök

- b) adminisztratív egyszerűsítéshez és költségcsökkentéshez vezetne-e, és hosszú távon helyettesíthetné-e a papíralapú aktákat és dossziékat, és növelhetné-e az átláthatóságot,
- c) ösztönözhetné-e az ideiglenes szolgáltatásnyújtást,
- d) ösztönözhetné-e a megfelelő, magas színvonalú szolgáltatások nyújtását az Európai Unióban és harmadik országokban,
- e) a megfelelő tájékoztatások kommunikációs eszközéül szolgálhatna-e a szolgáltatások igénybe vevői számára a fogyasztók egészségének és biztonságának növelése érdekében,
- f) a megfelelő tájékoztatások kommunikációs eszközéül szolgálhatna-e a munkáltatók számára (az állami és a magánszektorban) a határokon átnyúló munkaerőfelvétel elősegítése érdekében;

úgy véli, hogy a közsféra által tett bármiféle további lépésnek magában kell foglalnia a szakmák típusainak pontos leírását és azon sajátos igényeket, amelyeket a kártyának szolgálnia kell;

Az európai szakmai kártya jellemzői

14. úgy véli, hogy bármilyen szakmai kártyának, amennyiben a kialakítására megfelelő igény mutatkozik, olyan egyszerűnek, könnyűnek és liberálisnak kell lennie, amilyen csak lehet, elkerülve az újabb bürokratikus terheket, valamint hogy kialakíthatna egy „közös nyelvet” bizonyos szakmák képesítésein belül;

15. sürgeti, hogy az európai szakmai kártyának ne legyenek negatív hatásai a határokon átnyúló mobilitásra, és hogy csupán a szabad mozgáshoz fűződő jogok bizonyítékául szolgáljon anélkül, hogy az a mozgás előfeltételét jelentené; hangsúlyozza, hogy bizonyos csoportokat – és különösen a kevesebb vagy kevésbé specifikus képesítéssel rendelkezőket – nem szabad kizárni abból, hogy szolgáltatásaikat más tagállamokban kínálhassák, a kártya nem szabad, hogy több gátat emeljen;

16. hangsúlyozza, hogy az egy vagy több európai szakmai kártya használatának lehetővé kell tennie a sokféleséget, például arra vonatkozóan, hogy a szakmák közötti különbségeket vagy a tagállamok közötti különbségeket kiigazítsák; úgy véli, hogy maguknak a szakmáknak kell finanszírozniuk az európai szakmai kártya kialakítását és végrehajtását, amennyiben ezt megfelelőnek tartják;

17. hangsúlyozza, hogy abban az esetben, ha a szóban forgó szakma már rendelkezik nemzeti szakmai kártyával, gyakorlati okokból megfelelő lenne, ha a nemzeti kártya funkcióit integrálnák az európai szakmai kártyába;

18. hangsúlyozza, hogy az európai szakmai kártyán található információknak megbízhatónak és az illetékes nemzeti hatóságok által hitelesítettnek és frissítettnek kell lenniük; véleménye szerint, ha szükséges, az EUROPASS önéletrajzokban szereplő információkat az európai szakmai kártya is tartalmazhatja;

19. hangsúlyozza, hogy a kártyán feltüntetett adatokhoz való hozzáférésnek összhangban kell lennie a magánélet legmagasabb szintű védelmét biztosító normákkal;

*

* *

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. február 19., csütörtök

A bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépés

P6_TA(2009)0067

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépésről (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bálnavadászat szabályozásáról szóló és a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságot (IWC) létrehozó 1946. évi nemzetközi egyezményre,
- tekintettel az IWC-nek a kereskedelmi célú bálnavadászat vonatkozásában zéró fogási kvótáról (a „moratórium”) szóló, 1986-ban hatályba lépett megállapodására,
- tekintettel a Természetvédelmi Világszövetség veszélyeztetett fajokról szóló 2008. évi tiltólistájának cefélékre vonatkozó aktualizálására,
- tekintettel a Természetvédelmi Világszövetség 2008. október 5–14-i barcelonai ülésére,
- tekintettel az EK-Szerződés 37. és 175. cikkére,
- tekintettel a bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépésről szóló, 2007. december 19-i bizottsági közleményre (COM(2007)0823),
- tekintettel a Tanács által 2008. június 5-én elfogadott, a bálnavadászatra vonatkozó közösségi álláspont meghatározásáról szóló határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel arra, hogy az IWC 60. éves ülésén, a chilei Santiagóban 2008 júniusában az IWC jövőjével foglalkozó kis munkacsoportot (a továbbiakban: a „munkacsoport”) hozott létre,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ (élőhelyvédelmi irányelv),
- tekintettel az Európai Unióról szóló Szerződést 1997-ben módosító Amszterdami Szerződéshez csatolt állatvédelmi és állatjóléti jegyzőkönyvre,
- tekintettel a valamennyi óriásbálnafajból készült termékek nemzetközi kereskedelmére vonatkozó tilalomnak a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) révén történt elfogadására és ennek az EU általi végrehajtására,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság véleményére (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ A Tanács határozata a bálnavadászat szabályozásáról szóló nemzetközi egyezmény jegyzékének módosítási javaslataira vonatkozó, az Európai Közösség nevében az IWC 2008. évi 60. ülésén képviselendő álláspont meghatározásáról (9818/2008 számú tanácsi dokumentum).

⁽²⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

2009. február 19., csütörtök

- A. mivel elsődleges célként a biológiai sokszínűség védelmét kell kitűzni, beleértve ebbe a fajok megőrzését,
- B. mivel az állatjólétet mindenkor figyelembe kell venni,
- C. mivel ugyanakkor – különösen a bálnavadászatot hagyományosan űző közösségek esetében – léteznek bizonyos élelmiszer-biztonsági és -ellátási problémák,
- D. mivel jelenleg a közösségi vizeken a bálnafajok „szándékos zavarása, befogása vagy leölése” az élőhelyvédelmi irányelv értelmében tilos,
- E. mivel jelenleg megközelítőleg minden negyedik cetfaj veszélyben van, és kilenc fajt veszélyeztetettként vagy kritikusan veszélyeztetettként tartanak nyilván, illetve számos faj és populáció helyzete továbbra is tisztázatlan,
- F. mivel, bár a moratórium bevezetése óta néhány bálnapopuláció bizonyos szintű növekedésnek indult, más bálnapopulációk helyzete azonban nem javult, és a változó környezeti viszonyokhoz való alkalmazkodási képességük továbbra is ismeretlen,
- G. mivel a moratóriumot eredetileg csak arra az időre szánták, amíg megfelelő állománykezelési terv nem születik, és annak érdekében, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre a kimerített halállományok feltöltődésére,
- H. mivel a moratóriumot nem írta alá az IWC összes tagja,
- I. mivel a moratórium a bálnák tudományos célokra történő leölésére mindenesetre nem terjed ki,
- J. mivel a különleges engedély értelmében leölt bálnák száma a moratórium bevezetése óta tulajdonképpen emelkedett,
- K. mivel az IWC (több mint 30 állásfoglalásban) és számos nem kormányzati szervezet és egyéb testület mély aggodalmának adott hangot azzal kapcsolatban, hogy a különleges engedéllyel történő bálnavadászat jelenlegi gyakorlata „ellentétes a kereskedelmi bálnavadászatra meghirdetett moratórium szellemével” (IWC2003-2); az ilyen bálnavadászból származó húst nem szabad kereskedelmi célokra felhasználni,
- L. mivel a közelmúltban elért javulások ellenére a bálnák leölésére alkalmazott módszerek még mindig elmaradnak a kívánt normától,
- M. mivel a cetféléket nemcsak a vadászat, hanem az éghajlatváltozás, a környezetszennyezés, a hajók által okozott ütések, a halászeszközök, a hanglokátorok és egyéb veszélyek is fenyegetik,
- N. mivel a fent említett tanácsi határozat csak az EK-Szerződés 175. cikkén alapult, és csupán az IWC 2008 júniusában a chilei Santiagóban tartott, fent említett ülésére vonatkozott,
1. melegen üdvözlöi a Bizottságnak a bálnavadászzal kapcsolatos közösségi fellépésről szóló fent említett közleményét, valamint a Tanács bálnavadászatra vonatkozó, minősített többséggel elfogadott határozatát; támogatja a kereskedelmi bálnavadászatra vonatkozó általános moratórium fenntartását és a bálnából készült termékek nemzetközi kereskedelmére vonatkozó tilalmat; törekszik a tudományos célú bálnavadászat megszüntetésére, illetve támogatja jelentős méretű óceáni és tengeri térségek menedékhelyekké történő kijelölését, ahol mindennemű bálnavadászat határozatlan ideig tilos;
  2. felhívja a Tanácsot, hogy az EK-Szerződés 37. és 175. cikke alapján fogadjon el új közös álláspontot;

2009. február 19., csütörtök

3. úgy véli, hogy a bálnák és egyéb cetfélék megőrzése végső soron olyan intézkedések kidolgozásától függ, amelyek hatékony végrehajtását illetően megfelelően széles körű az egyetértés;
4. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a munkacsoportban részt vevő tagállamokat, hogy törekedjenek egy ilyen megállapodás elérésére;
5. úgy véli, hogy a munkacsoporton belüli tanácskozásokat a lehető legnagyobb átláthatósággal kellene folytatni;
6. kifejezi abbéli reményét, hogy a munkacsoport foglalkozik majd a bálnák tudományos célokra való leölésének kérdésével annak érdekében, hogy alapot találjon annak felszámolására;
7. tiszteletben tartja, hogy megélhetési célból korlátozott mennyiségű bálnát le kell vadászniuk az azzal hagyományosan foglalkozóknak, de kéri, hogy sokkal nagyobb hangsúlyt fektessenek a humánus leölési módszerek kutatására és alkalmazására;
8. kéri, hogy minden ilyen vadászatra kizárólag az IWC tudományos bizottsága által adott útmutatások alapján megállapított, és teljes körű nyilvántartást, valamint az IWC-nek történő jelentéstételt magában foglaló szigorú ellenőrzések révén szabályozott kvóták szerint kerüljön sor;
9. kéri továbbá, hogy világszerte megfelelő helyszíneken hozzanak létre több olyan tengeri védett területet, ahol a bálnák különleges védelemben részesülnének;
10. megjegyzi, hogy a bálnák (és a delfinek) vonatkozásában a Közösség álláspontját meghatározó élőhelyvédelmi irányelv nem engedélyezi a kereskedelmi bálnavadászat újrakezdését egyetlen bálnaállomány tekintetében sem az Európai Unió vizein;
11. felhívja a figyelmet a szelektívebb halászati eszközök használatának fontosságára az egyéb fajok, különösen a cetfélék járulékos kifogásának elkerülése érdekében;
12. úgy véli, hogy a kereskedelmi bálnavadászat szomorú története, valamint a bálnapopulációkra jelenleg leselkedő számos veszély (többek között a halászat során történő véletlenszerű kifogások, a hajókkal való ütközések, valamint az éghajlatváltozás és az óceáni zajszenyezés) miatt szükséges, hogy az Európai Unió a legfontosabb nemzetközi fórumokon összehangolt és koherens módon támogassa a bálnák egész világra kiterjedő legmagasabb szintű védelmét;
13. kéri továbbá, hogy a cetfélék populációját az éghajlatváltozásból, a környezetszennyezésből, a hajók által okozott ütések, a halászeszközökből, az ember által okozott víz alatti zajból (beleértve a hanglókátorokat, a szeizmológiai vizsgálatokat és a hajózájt) eredő veszélyekkel és egyéb kockázatokkal e védett területeken kívül is foglalkozzanak;
14. úgy véli, hogy a Bizottságnak a globális fellépést megelőlegezve további javaslatokat kellene előterjesztenie e veszélyek leküzdésére a közösségi vizek és közösségi hajók tekintetében;
15. úgy véli, hogy a Bizottságnak olyan felülvizsgált keretszabályozást kell kialakítania a bálnamegfigyelés számára, amely védi azon part menti régiók gazdasági és társadalmi érdekeit, ahol ezt gyakorolják, tekintettel az ezzel kapcsolatos új fejleményekre;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságnak, a regionális tanácsadó testületeknek, a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságnak és azoknak a regionális halászsabályozási szervezeteknek, amelyekhez az EU tartozik.

2009. február 19., csütörtök

A Közösség részvétele az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben

P6_TA(2009)0068

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a Közösség részvételéről az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet munkájában (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet felállításáról szóló, 1992. december 15-i (92) 70. sz. állásfoglalására és az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet folytatását megerősítő, 1997. március 20-i (97) 4. sz. állásfoglalására, valamint a Megfigyelő Intézet annak csatolt mellékletét képező alapokmányára,
  - tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet alapokmányának módosításaira vonatkozó 2000. szeptember 21-i, Res (2000) 7. sz. állásfoglalására,
  - tekintettel a Közösségnek az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben való részvételéről szóló, 1999. november 22-i 1999/784/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
  - tekintettel az európai audiovizuális ágazatot támogató program végrehajtásáról (MEDIA 2007) szóló, 2006. november 15-i 1718/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
  - tekintettel a 2239/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal módosított, a Közösségnek az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben való részvételéről szóló, 1999. november 22-i 1999/784/EK tanácsi határozat végrehajtására vonatkozó 2007. január 10-i bizottsági jelentésre (COM(2006)0835),
  - tekintettel a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelvre (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) ⁽³⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A6-0010/2009),
- A. mivel az audiovizuális szektor jelentős hozzájárulást nyújt Európa kreatív és tudásalapú gazdaságához és központi szerepet játszik a kulturális sokszínűség és pluralizmus előmozdításában az Európai Unióban,
- B. mivel az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások és a médiaszolgáltatások, hálózatok és készülékek egymáshoz közelítése sok területen új kihívásokat jelent a jogokat és kötelezettségeket tartalmazó jelenlegi jogi keret kiigazítása tekintetében, és számos új lehetőséget kínál,
- C. mivel az európai audiovizuális piacra vonatkozó megbízható és összehasonlítható információk átláthatósága és hozzáférhetősége növelheti a szektorban működő piaci szereplők, és különösen a kkv-k versenyképességét az ágazatban rejlő lehetőségek jobb megismerése révén, és a felhasználók javára válhat,

⁽¹⁾ L L 307., 1999.12.2., 61. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2006.11.24., 12. o.

⁽³⁾ HL L 298., 1989.10.17., 23. o.

2009. február 19., csütörtök

- D. mivel az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet (a Megfigyelő Intézet) ennél fogva hozzájárul az európai audiovizuális ágazat versenyképességéhez az ágazatra vonatkozó részletes információk gyűjtése és terjesztése révén,
- E. mivel a Megfigyelő Intézet a termékek széles skáláját nyújtja, beleértve az online szolgáltatásokat, kiadványokat és adatbázisokat, amelyek az ágazat, valamint a nemzeti és közösségi szintű döntéshozók számára egyaránt igen értékesnek bizonyultak,
- F. mivel az audiovizuális ágazat versenyképességét támogató közösségi fellépés hozzá fog járulni a lisszaboni stratégia céljainak eléréséhez,
1. elismeri, hogy a Megfigyelő Intézet az egyetlen páneurópai közintézmény, amely az európai audiovizuális ágazatot érintő információk gyűjtésével és terjesztésével foglalkozik, és alapvető szerepet játszik azáltal, hogy részletes információkat nyújt az ágazatra vonatkozóan az e területen működő közintézményeknek és magánszervezeteknek;
  2. hangsúlyozza, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások és a médiaszolgáltatások, hálózatok és készülékek egymáshoz közelítése az audiovizuális ágazatban folyó kutatások számára új kihívásokat teremt, aminek a Megfigyelő Intézet tevékenységében is tükröződnie kell;
  3. ismételten leszögezi, hogy a multimédia és az új technológiák meg nagyobb szerepet fognak játszani az audiovizuális ágazatban, és a Megfigyelő Intézetnek az ágazatban betöltött fontos szerepének fenntartása érdekében idővel meg kell erősítenie az újdonságok nyomán követésének képességét;
  4. hangsúlyozza, hogy a Megfigyelő Intézetet el kell látni a céljai megvalósításához szükséges forrásokkal, amelyek révén hatékonyan lépést tud tartani a multimédia és az új technológiák világában keletkező új fejleményekkel;
  5. e tekintetben felhívja a Megfigyelő Intézetet, hogy konkrétan a médiakonvergenciából és az új fejleményekből fakadó legújabb kihívásokkal foglalkozzon, különös figyelmet szentelve az arra irányuló elemzésnek, hogy a digitalizáció általában milyen hatással van a film- és audiovizuális iparra, valamint az online audiovizuális szolgáltatások, a mobiltelevízió és a videojátékok elemzésének;
  6. hangsúlyozza a kapcsolattartás és a koordináció megerősítésének fontosságát a nemzeti szabályozók valamint az audiovizuális média ágazatában érdekelt felek között a hozzáadott érték biztosítása érdekében;
  7. üdvözli a Megfigyelő Intézet szerzői jogokkal és szomszédos jogokkal foglalkozó kiadványát, és javasolja, hogy a Megfigyelő Intézet rendszeresen taglalja e témákat, és – amennyiben lehetséges – a kulturális sokszínűségről szóló UNESCO-egyezmény⁽¹⁾ fényében terjessze ki azok körét az európai audiovizuális ágazat adójogi és munkajogi kérdéseire is;
  8. felhívja a Megfigyelő Intézetet mint szakértő testületet, hogy dolgozzon ki olyan javaslatokat és politikai alternatívákat, amelyek megeremthetik egy európai politika alapját, figyelembe véve a világ más részein (például Ázsiában vagy Észak-Amerikában) használatban lévő bevált gyakorlatokat és a megfelelő fejlesztéseket az audiovizuális média területén;
  9. üdvözli a Megfigyelő Intézet vizsgálatát a harmadik országokból származó audiovizuális alkotások fontosságáról az európai piacon, és elemzést javasol a harmadik országokból származó felekkel a kulturális sokszínűségről szóló UNESCO-egyezmény és a fent említett audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtására irányuló együttműködési minták kidolgozására, tekintettel az 1. cikk n) pontja szerinti „európai alkotásokra” és magában foglalva a Media International kísérleti projektet;

⁽¹⁾ Az Egyesült Nemzetek Oktatási, Tudományos és Kulturális Szervezetének (UNESCO) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló 2005-ös egyezménye.

2009. február 19., csütörtök

10. elismeri a tagállamok közötti kulturális különbségeket, amelyek eltérő módszereket eredményezhet a káros vagy sértő audiovizuális anyagok elleni fellépés kezelésében, különösen kiskorúakkal szemben, figyelembe véve az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvben a kiskorúak védelme területén meghatározott minimális harmonizációt és – az internetnek és az új online technológiáknak különösen a gyermekek számára biztonságosabb használatát, valamint a jogellenes és a végfelhasználó által nem kívánt tartalom elleni küzdelmet támogató – „biztonságosabb Internet plusz” program keretében tett intézkedéseket;
11. erre vonatkozóan felhívja a Megfigyelő Intézetet, hogy kövesse nyomon a különböző (jogi) eszközöket és dolgozzon ki politikai alternatívákat;
12. támogatja a Megfigyelő Intézet kiadványainak szélesebb körű terjesztését egy intenzívebb kommunikációs politika során a tevékenységével kapcsolatos tájékozottság előmozdítása érdekében;
13. üdvözli a Megfigyelő Intézet honlapjának tervezett felülvizsgálatát, amelynek tükröznie kellene a multimédiás és technológiai fejleményeket, és támogatja annak megjelenése és interaktivitása fejlesztésére irányuló tervezett erőfeszítéseket, amelyek révén a honlap informatívabb és felhasználóbarátabb lesz;
14. elismeri, hogy ugyan bizonyos speciális területek, mint például a médiaműveltség, jelenleg nem képezik a Megfigyelő Intézet tevékenységi körének részét, de tervbe kellene venni az ilyen jellegű kérdések vizsgálatát is;
15. támogatja a Megfigyelő Intézetet, hogy tagjaival együttműködve több adatot szolgáltatson bizonyos audiovizuális szolgáltatások elérhetőségéről, ilyen például a fogyatékkal élő személyeket segítő feliratozás, hangalámondás és jeltolmácsolás;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak és az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetnek.

Az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használata

P6_TA(2009)0073

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról

(2010/C 76 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogokról és alapvető szabadságokról, valamint az önkényes fogva tartás, erőszakos eltűnések és kínzás tilalmáról szóló nemzetközi, európai és nemzeti eszközökre, köztük a polgári és politikai jogok 1966. december 16-i nemzetközi egyezségokmányára, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1984. december 10-i ENSZ egyezményre és annak ide vonatkozó jegyzőkönyveire,
- tekintettel az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló, 2007. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint a kérdést felvető egyéb jelentésekre és állásfoglalásokra, beleértve az Európa Tanács e téren végzett munkáját,
- tekintettel a guantánamói börtönben fogva tartottak visszatéréséről és újbóli letelepedéséről szóló, 2009. február 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 2007. február 14-i parlamenti állásfoglalásnak a tagállamok általi nyomon követéséről szóló, a Parlament elnöke által a nemzeti parlamenteknek küldött levélre,

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 309. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0045.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2007. február 14-i állásfoglalása összesen 46 részletes ajánlást címzett a tagállamoknak, a Tanácsnak és a Bizottságnak,
- B. mivel a 2007. február 14-i állásfoglalásának elfogadása óta számos fejlemény történt a tagországokban, köztük:
- az Egyesült Királyság külügyminiszterének nyilatkozatai két rendkívüli kiadatásban részt vevő, két foglyot szállító egyesült államokbeli repülőjáratról, amelyek 2002-ben az Egyesült Királyság területén szálltak le, valamint arról a gyanús járatokra vonatkozó jegyzékről, amelyet az Egyesült Államok hatóságainak címeznek, egyedi biztosítékokat kérve arra nézve, hogy e járatokat nem használták kiadásra, továbbá a miniszterelnök e tekintetben tett nyilatkozatai; az Egyesült Királyság belügyminisztere által az Egyesült Királyság államügyészéhez intézett beszámoló a Binyam Mohameddel szemben az MI5 és a CIA által elkövetett esetleges „büntetőjogi felelősséget felvető károkozás” kérdése kapcsán; a High Court 2009. február 5-i határozata arról, hogy nem tudta elrendelni a Binyam Mohamed feltételezett megkínzásával kapcsolatos információk közzétételét, mivel az Egyesült Királyság külügyminisztere kijelentette, hogy az Egyesült Államok azzal fenyegette meg az Egyesült Királyságot, hogy akadályozni fogja a terrorizmussal kapcsolatos hírszerzési együttműködést, illetve a határozattal szembeni jogorvoslati kérelem, amely kétségbe vonja e kijelentés megalapozottságát,
  - a lengyel miniszterelnök határozata, mely szerint a CIA-járatokkal és -börtönökkel kapcsolatos dokumentumokat ügyészeknek adják át, valamint a lengyel államügyész azon megállapítása, hogy több mint egy tucat CIA-járat használta a Szymany repülőteret, megerősítve ezáltal a Parlament Ideiglenes Bizottságának megállapításait,
  - a spanyol külügyminiszter nyilatkozatai a spanyol parlamentben az El País által a katonai járatokról közölt információk tisztázásaként,
  - a kiadásokkal kapcsolatos vizsgálatokra vonatkozó információk államtitokká minősítése néhány kormány részéről, amint az Olaszországban is történt, ahol az Abu Omar kiadásával kapcsolatos eljárást jelenleg felfüggesztették és az államtitokra való hivatkozás jogszerűségéről szóló alkotmánybíróági határozatra várnak,
- C. mivel az igazságügy, szabadság és biztonság ügyeiért felelős biztos 2009. február 3-án kijelentette a Parlamentben, hogy számos lépést kezdeményezett a parlamenti ajánlások végrehajtására, többek között írásban felkérték a lengyel és román hatóságokat, hogy teljes mértékben tisztázzák álláspontjukat a területükön lévő titkos börtönök állítólagos létezéséről, valamint közleményben új intézkedésekre tettek javaslatot a polgári repülés terén,
- D. mivel a rendkívüli kiadás és a titkos fogva tartás ellentétes a nemzetközi emberi jogi jogszabályokkal, a kínzás elleni ENSZ-egyezménnyel, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményvel és az Európai Unió Alapjogi Chartával, és mivel az Egyesült Államok hatóságai jelenleg felülvizsgálják e gyakorlatokat,
- E. mivel a rendkívüli kiadási program keretében egyes tagállamokban elrabortak az Egyesült Államok hatóságai az EU területén átrepülő katonai vagy CIA-járatokon szállították Guantánamóra vagy más államokba és néhány esetben ezek meg is álltak bizonyos tagállamokban; mivel a harmadik országokba szállítottakat a helyi börtönökben megkínózták,
- F. mivel néhány tagállam felkérte az Egyesült Államok hatóságait azon személyek szabadon bocsátására és hazatelepítésére, akiket rendkívüli kiadási eljárásnak vetettek alá és az adott ország állampolgárai voltak vagy tartózkodási helyük korábban területükön volt; mivel néhány tagállam tisztviselőinek volt hozzáférése a guantánamói vagy más fogolytáborokban tartott foglyokhoz, és ki is hallgatták őket az Egyesült Államok hatóságai által a foglyok ellen emelt vádak ellenőrzése érdekében, ezáltal legitimálva az ilyen fogva tartási létesítmények létét,

2009. február 19., csütörtök

- G. mivel 2007. február 14-i állásfoglalásában megállapította és a későbbi események megerősítették, hogy számos tagállam érintett, illetve aktívan vagy passzívan együttműködött az Egyesült Államok hatóságával a CIA és az Egyesült Államok katonasága általi törvénytelen fogolyszállításban és/vagy fogva tartásokban Guantánamón és a Bush elnök által elismert „titkos börtönökben” – amint azt a közelmúltban feltárt, az amerikai átrepülési kérelmekre a kormányok által kiadott engedélyek és a titkos börtönökről szóló kormányinformációk bizonyítják –, és hogy részben a tagállamokat terheli a politikai, erkölcsi és jogi felelősség a Guantánamón és a titkos fogva tartási létesítményekben fogva tartottak szállításáért és fogva tartásáért,
- H. mivel az Egyesült Államok szenátusa megerősítette a kiadatásról és kölcsönös jogsegélyről szóló EU–USA megállapodást, amelyet Olaszország kivételével valamennyi tagállam megerősített,
- I. mivel az Obama elnök által 2009. január 22-én kiadott elnöki rendeletek jelentős előrelépést jelentenek, ám úgy tűnik, nem kezelik hiánytalanul a titkos fogva tartás és elbrálás, illetve a kínzás alkalmazásának kérdéseit,
1. elítéli, hogy a tagállamok és a Tanács mindeddig nem tettek lépéseket a rendkívüli kiadatási programmal kapcsolatos igazság feltárása és az Európai Parlament ajánlásainak végrehajtása érdekében; sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács nem tudott kielégítő választ adni a Parlamentnek 2009. február 3-án;
  2. felhívja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy maradéktalanul hajtsák végre a 2007. február 14-i állásfoglalásában szereplő ajánlásokat, és segítsenek kideríteni az igazságot azáltal, hogy vizsgálatokat indítanak vagy együttműködnek az illetékes hatóságokkal, nyilvánosságra hoznak és biztosítanak minden vonatkozó információt, továbbá biztosítják a titkosszolgálatok tevékenységének hatékony parlamenti ellenőrzését; felkéri a Tanácsot, hogy tegyen közzé minden olyan információt, amely foglyok szállítására és illegális fogva tartására vonatkozik, akár a nemzetközi jogi munkacsoport (COJUR) keretében is; felkéri a tagállamokat és az EU-intézményeket, hogy működjenek együtt minden illetékes nemzetközi testülettel, ideértve az ENSZ és az Európa Tanács testületeit is, valamint továbbítsanak a Parlamentnek minden vonatkozó információt, parlamenti vizsgálóbizottsági jelentést vagy ítéletet;
  3. felhívja az Európai Uniót és az Egyesült Államokat, hogy a nemzetközi együttműködés keretében fokozzák a transzatlanti párbeszédet a terrorizmus megfékezéséről és alkalmazandó új közös megközelítésről, amely a demokrácia, a jogállamiság és a nemzetközi emberi jogok tiszteletben tartásának közös értékein alapul;
  4. úgy véli, hogy a kiadatásról és kölcsönös jogsegélyről szóló EU-USA megállapodások megfelelő eszközt jelentenek a jogi szempontból megfelelő bűnüldözés és igazságügyi együttműködés biztosításához a terrorizmus elleni küzdelem során; ezért üdvözli a tényt, hogy az amerikai szenátus ratifikálta azokat, és felhívja Olaszországot, hogy a lehető legrövidebb időn belül cselekedjen hasonlóképpen;
  5. üdvözli Obama elnök három elnöki rendeletét a guantánamói fogolytábor bezárására, a katonai bizottságok eljárásainak leállítására, valamint a kínzás alkalmazásának megszüntetésére és a külföldi titkos börtönök felszámolására vonatkozóan;
  6. hangsúlyozza azonban, hogy továbbra is merülnek fel kétségek néhány kiadatási rendszer és titkos fogva tartási létesítmények további korlátozott alkalmazását illetően, ám bizakodó a tekintetben, hogy pontosabb képet kap majd az Egyesült Államok hatóságai által az Egyesült Államok területén vagy külföldön közvetve vagy közvetlenül működtetett valamennyi titkos fogvatartási létesítmény bezárásával vagy betiltásával kapcsolatosan; emlékeztet arra, hogy a titkos fogva tartás önmagában is súlyosan sérti az alapvető emberi jogokat;
  7. megerősíti, hogy – a kínzás elleni ENSZ-egyezmény 14. cikke értelmében – a kínzás valamennyi áldozata érvényesíthető jogorvoslathoz, valamint méltányos és megfelelő kártérítéshez való joggal rendelkezik;
  8. üdvözli az igazságügy, szabadság és biztonság ügyeiért felelős uniós biztos, a cseh elnökség és az EU terrorizmusellenes koordinátorának közlegő, 2009. március 16–17-i látogatását az Egyesült Államokba, és felhívja az uniós képviselőket, hogy vessék fel a rendkívüli kiadatás és a titkos fogva tartási létesítmények ügyét, mivel ezek súlyosan sértik a nemzetközi és európai emberi jogi törvényeket; felkéri a Bel- és Igazságügyi Tanácsot, hogy 2009. február 26-i ülésén alakítson ki határozott álláspontot e kérdésben, valamint a Parlament 2009. február 4-i, e tárgyban elfogadott állásfoglalásának kellő figyelembe vételével vitassa meg a guantánamói fogolytábor bezárásának és a foglyok újbóli letelepedésének ügyét;

2009. február 19., csütörtök

9. felszólítja az Európai Uniót, a tagállamokat és az Egyesült Államok hatóságait, hogy vizsgálják ki és tisztázzák az emberi jogokat és alapvető szabadságokat garantáló, illetve a kínzást és embertelen bánásmódot, valamint az erőszakos eltüntetések tiltó, a tisztességes tárgyaláshoz való jogot előíró nemzeti és nemzetközi jogszabályoknak a „terrorizmus elleni háború” jegyében történt megsértését, hogy megállapítsák a felelősséget viselők kilétét a titkos fogva tartási létesítmények – ideértve Guantánamót is – és a rendkívüli kiadatási programok vonatkozásában, és garantálják, hogy a jövőben ne történjen több ilyen jogsértés, a terrorizmus elleni harc pedig az emberi jogok, az alapvető szabadságok, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartása mellett folytatódjék;

10. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a terrorizmusellenes EU koordinátort, hogy az uniós küldöttség Egyesült Államokban tett látogatását követően tegyenek jelentést a Parlamentnek a kiadatásról és kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodások alkalmazásáról és a terrorizmus elleni küzdelem területén az emberi jogok teljes tiszteletben tartása mellett folytatott EU-USA együttműködésről, hogy az illetékes bizottság ezekkel a kérdésekkel egy jelentés keretében foglalkozhasson, amely többek között a 2007. február 14-i állásfoglalásának (232) bekezdésén alapul;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőnek, a terrorizmusellenes EU koordinátornak, a tagállamok parlamentjeinek, a NATO főtitkárának, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése főtitkárának és elnökének, az Egyesült Nemzetek főtitkárának és az Amerikai Egyesült Államok elnökének és Kongresszusának.

2007-es éves jelentés a KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről (szavazás) 2007-es éves jelentés a közös kül- és biztonságpolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről

P6_TA(2009)0074

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján az Európai Parlamenthez intézett 2007-es éves tanácsi jelentésről (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU-Szerződés 21. cikkére,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján az Európai Parlamenthez benyújtott tanácsi jelentésre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-13-án elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel a Tanácsnak az Európai Parlamenthez benyújtott, a KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló éves jelentéséről szóló 2005. április 14-i ⁽²⁾, 2006. február 2-i ⁽³⁾, 2007. május 23-i ⁽⁴⁾ és 2008. június 5-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (1) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 573. o.

⁽³⁾ HL C 288. E, 2006.11.25., 59. o.

⁽⁴⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 309. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0254.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0019/2009),
- A. mivel az EU érdekeinek világos meghatározása alapvető fontosságú az EU külső fellépéséhez kapcsolódó célok eléréséhez és különösen a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) céljainak megvalósításához,
- B. mivel minden alkalommal, amikor az EU egységes hangon szólalt meg, jelentős tekintélyre tett szert, kézzelfogható eredményeket ért el és komoly, gazdasági erejének megfelelő befolyást szerzett az események alakulására,
- C. mivel az összehangolt operatív eszközök széles körére támaszkodó KKBP új szakaszba lép, amelyet a hangsúlyozott stratégiai gondolkodás és az egyértelműen meghatározott prioritású fellépések jellemznek,
- D. mivel annak érdekében, hogy javítsa fellépésének hatékonyságát és következetességét a globális szinten, az EU-nak elsősorban a Lisszaboni Szerződésben biztosított külpolitikai eszközökre van szüksége; mivel ugyanakkor erős politikai szándékkal ötvözve a jelenlegi szerződések által kínált összes gyakorlati lehetőséget ki kell használni az EU külső fellépéseivel kapcsolatos intézményi koherencia megerősítésére,
- E. mivel a Tanács és a Bizottság már tettek kezdeményezéseket az egymás közötti nagyobb együttműködés és következetesség kialakítása érdekében; mivel az Európai Parlamentnek ezért hasonló erőfeszítéseket kellene tennie a külső kapcsolatok terén való belső szétaprózódás elkerülése érdekében,

Alapelvek

1. megismétli, hogy a KKBP-t az Európai Unió és tagállamai legfontosabb értékeivel, nevezetesen a demokráciával, a jogállamisággal, valamint az emberi méltóság, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásával, továbbá a béke és a hatékony multilaterális elkötelezettséggel kell alátámasztani és irányítani;
2. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a polgárok közös érdekeiért folyó harc érdekében kell használnia a KKBP-t, beleértve a tiszta környezetben, békés és biztonságos élethez való jogot, valamint az olyan létfontosságú forrásokhoz való változatos hozzáférés jogát, mint az energia;
3. határozott véleménye, hogy az EU csak akkor gyakorolhat hatást a világ történéseire, ha egységes hangon szól meg, ha rendelkezik a megfelelő eszközökkel, ha tovább erősíti az ENSZ-szel való együttműködést, és ha mind az Európai Parlament, mind pedig a nemzeti parlamentek által a saját szintjükön és saját megbízatásukkal összhangban végzett, információkon alapuló ellenőrzéssel biztosított erőteljes demokratikus legitimitással rendelkezik; e tekintetben úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek rendszeresen meg kellene hívnia a nemzeti parlamentek külügyi és védelmi bizottságainak tagjait a KKBP főbb fejleményeinek alapos, megfelelő elemzési eszközök és módszerek alapján történő megvizsgálása érdekében; úgy véli, hogy újabb erőfeszítéseket kell tenni az európai polgárok KKBP-vel kapcsolatos tudatosságának növelése terén;
4. továbbá az a véleménye, hogy az Európai Parlamentnek felül kellene vizsgálnia struktúráit az erők egyesítése érdekében, valamint hogy jobban fel lehessen használni a KKBP-vel kapcsolatos szakértelmet, egy stratégiaileg jobb és demokratikusabb KKBP kialakítása érdekében való hatékonyabb és egységesebb közreműködés biztosítása céljából;

Költségvetési szempontok

5. sajnálatát fejezi ki a KKBP költségvetésének súlyos alulfinanszírozottsága miatt, és emlékeztet, hogy a hitelesség fenntartása, valamint az EU-polgárok elvárásainak teljesítése érdekében a KKBP számára célkitűzéseinek és konkrét céljainak megfelelő forrásokat kell biztosítani;

2009. február 19., csütörtök

6. üdvözli, hogy az említett intézményközi megállapodásnak megfelelően az Európai Parlament és a Tanács elnöksége között rendszeres KKBP konzultációs találkozókat tartanak; hangsúlyozza azonban, hogy e találkozókat lehetőségnek kell tekinteni a jövőbeni igényekkel, a KKBP körébe tartozó tervezett fellépésekkel, illetve a harmadik országokra vonatkozó közép- és hosszú távú uniós stratégiával kapcsolatos eszmecsereére;

7. üdvözlőné, ha a Tanácstól több tájékoztatást kapna a tanácsi költségvetésből vagy az ATHENA-mechanizmuson keresztül finanszírozott fellépésekről, valamint konkrétan arról, hogy ezek az előirányzatok hogyan egészítik ki az uniós költségvetésnek a KKBP fellépéseire szánt összegeket;

8. kéri, hogy a KKBP költségvetését tegyék teljesen átláthatóvá a költségvetési és a mentesítésért felelős hatóság számára; ismételten hangot ad aggodalmának azzal a gyakorlattal kapcsolatosan, hogy a KKBP alcímén belül az el nem költött előirányzatokat átviszik a következő évre, és felszólítja a Bizottságot, hogy megfelelő időben tájékoztassa a Parlamentet a belső átcsoportosításokról, különösen annak ismertetésben, hogy ezeknek a KKBP-fellépéseknek a többsége – az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójáról (EUMM) és a kozovói jogállamiság-misszióról (EULEX) nem is beszélve – politikailag kényes, és a nyilvánosság számára jól ismert válságokhoz kapcsolódik;

A Tanács 2007. évi jelentése a KKBP-ről

9. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Tanács jelentése most első ízben rendszeresen hivatkozik a Parlament által elfogadott állásfoglalásokra; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a Tanács nem bocsátkozik komolyabb párbeszédbe a Parlament véleményével kapcsolatban, és nem hivatkozik a fenti állásfoglalásokra az operatív dokumentumokban, például az együttes fellépésekben és közös álláspontokban;

10. úgy véli, hogy ahelyett, hogy megelégedne az elvégzett tevékenységek kimerítő katalógusának megalkotásával, a Tanácsnak az éves jelentéssel lehetőséget kellene biztosítania a Parlamenttel zajló párbeszéd kialakítására, amelynek célja a KKBP-hez való fokozottabban stratégiai jellegű megközelítés kialakítása a legfontosabb kihívások azonosítása, valamint a jövőbeli fellépések prioritásainak és céljainak meghatározása alapján;

11. sürgeti ezért a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a jelentés általános alapját és sajátos formátumát annak érdekében, hogy az magában foglalja az Unió harmadik országokkal vagy regionális blokkokkal kapcsolatos politikájának és az Unió humanitárius és biztonsági válságok során adott reakcióinak mélyreható elemzését, valamint a jövőbeli fellépésekre vonatkozó konkrét javaslatokat is;

Új transzatlanti napirend

12. úgy véli, hogy az elkövetkező hónapok egyedülálló lehetőséget kínálnak az EU számára egy új transzatlanti napirend kialakítására az új amerikai kormányzattal, amely olyan közös érdeklődésre számot tartó stratégiai kérdéseket is magában foglal, mint az erősebb nemzetközi szervezeteken alapuló új, befogadóbb és hatékonyabb globális kormányzás, a pénzügyi válság, az euroatlanti intézmények új csoportjának létrehozása és egy elmélyült és átfogó transzatlanti piac megteremtése, az éghajlatváltozás leküzdésére irányuló intézkedések, az energiabiztonság, a tartós béke elősegítése a Közel-Keleten, az iráni, az iraki és az afganisztáni helyzet, a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozása és leszerelése, valamint a millenniumi fejlesztési célok;

A KKBP horizontális szempontjai

13. úgy véli, hogy a KKBP-nek továbbra is az emberi jogok védelmére, a béke és a biztonság Európa szomszédságában és globális szinten történő elősegítésére, a hatékony multilaterális támogatására és a nemzetközi jog tiszteletben tartásának védelmére, a terrorizmus elleni küzdelemre, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megállítására és leszerelésére, az éghajlatváltozásra és az energiabiztonságra kell összpontosítania, mivel ezek a kérdések képezik bolygónk legnagyobb kihívásait, és így közvetlenül érintik az európai polgárokat;

14. az iszlám terroristák általi túszejtéssel és a túsok meggyilkolásával kapcsolatban a megerősített együttműködés, és mind az uniós tagállamok, mind pedig az USA és a NATO terrorizmus ellenes politikái összehangolásának szükségét hangsúlyozza, különösen a túsok életének megmentését célzó mentőakciók hatékonyságának javítása céljából;

2009. február 19., csütörtök

15. felkéri a Tanácsot, hogy elszántan kövesse a Parlament azon ajánlásait, amelyek az energiával kapcsolatos közös európai külpolitika kialakítására vonatkoznak, előmozdítva elsősorban az EU egységét az energiaellátó és -továbbító országokkal folytatott tárgyalások alkalmával, védelmezve az Unió közös érdekeit, kialakítva egy hatékony energiadiplomáciát, létrehozva a válsághelyzetekre való hatékonyabb reagálást lehetővé tevő mechanizmusokat, valamint biztosítva az energiaellátás diverzifikálását, a fenntartható energiafelhasználást és a megújuló energiaforrások fejlesztését;

16. üdvözli, hogy az európai biztonsági stratégia jelenleg folyó felülvizsgálata figyelembe veszi az olyan új biztonsági kihívásokat, mint az energiabiztonság, az éghajlatváltozás és az internetes biztonság kérdései, és a stratégia végrehajtásának minőségi javítását célozza; ezzel kapcsolatban tudomásul veszi a Tanács, az Európai Parlament és a tagállamok nemzeti parlamentjei által kezdeményezett, az európai biztonság jövőjéről szóló vitát; hangsúlyozza, hogy ezeknek az EU, Oroszország, az USA és az Unió kívüli EBESZ-tagállamok részvételével zajló vitáknak egy alapvetően új struktúrára való törekvés helyett az Európai Unió eredményeire és értékeire kellene építeniük az EU-Szerződés 11. cikkének, valamint a Helsinkai Záróokmányban és a Párizsi Chartában foglaltaknak megfelelően;

17. úgy véli továbbá, hogy a grúziai háború igazolja, hogy az európai biztonsági stratégia keretein belül szükség van a preventív uniós diplomácia továbbfejlesztésére, amelyet megfelelő válságmegelőző eszközök – többek között a Stabilitási Eszköz, tervezési kapacitások és megbízható hosszú távú finanszírozás – egészítik ki, továbbá hogy teljes mértékben ki kell használni az EU katasztrófa- és válságkezelési képességeit és tapasztalatait;

Az EU legfontosabb biztonsági problémái

A Nyugat-Balkán

18. emlékeztet, hogy Koszovó jogállásának meghatározását követő konszolidációja létfontosságú a Nyugat-Balkán stabilitásának megeremítése szempontjából; ezért üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2008. november 26-i ülésén elért konszenzust, amely lehetővé tette az EULEX bevetését Koszovó egész területén, és sürgeti a Tanácsot, hogy – a koszovói ENSZ ideiglenes igazgatási missziójával (UNMIK) együttműködve – törekedjen a jogállamiság területével kapcsolatos két misszió közötti tiszta munkakapcsolatra és a zökkenőmentes átadásra; felhívja az EULEX-et, hogy érjen el gyors eredményeket a szervezett bűnözés elleni küzdelem és a háborús bűnökkel vádoltak büntetőeljárásainak terén; továbbá támogatásáról biztosítja az EU koszovói különleges képviselőjét munkájában, és ösztönzi, hogy folytassa megbízatásának végrehajtását, és segítse a pragmatikus együttműködés szellemének kibontakozását a priština-i és a belgrádi hatóságok között a Koszovóban élő szerb közösségek érdekében;

19. ismét megerősíti, hogy az EU célja Bosznia-Hercegovinával kapcsolatban továbbra is egy stabil, békés és többnemzetiségű ország biztosítása, amely visszafordíthatatlanul az uniós csatlakozás útján halad; ösztönzi Bosznia-Hercegovina politikai vezetőit, hogy hajtsák végre a 2008. november 8-án elért megállapodást a béke végrehajtási tanács további céljainak és feltételeinek gyors teljesítése érdekében a főképvisező hivatalának 2009 közepéig az EU különleges képviselőjének hivatalává történő átalakulása érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nemzetközi közösség esetlegesen kivonul Bosznia-Hercegovinából; úgy véli, hogy a nemzetközi beavatkozás kizárólag a boszniai hatóságok teljes egyetértésével érhet véget, és csak akkor, ha Bosznia-Hercegovina jól működő intézményrendszerrel rendelkező, stabil állammá válik;

Keleti partnerség

20. ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy meg kell erősíteni az európai szomszédsági politika partnerországainak ösztönzőit a reformok elvégzését illetően, és úgy véli, hogy a Dél-Kaukázusban jelenleg tapasztalható válság nyilvánvalóan megmutatta, hogy erősebb EU-jelenlétre van szükség az unió keleti szomszédságában; támogatja ezért a Bizottságnak a keleti partnerséggel kapcsolatos 2008. december 3-i közleményében kifejtett megközelítését (COM(2008)0823), amely az átfogó és elmélyített szabadkereskedelmi övezet létrehozására, a személyek szabad mozgása útjában álló valamennyi akadály fokozatos megszüntetésére (beleértve végső fokon a vízummentes utazást), valamint a biztonság akadalmennyi területén – elsősorban az energiabiztonság területén – megvalósuló együttműködésre törekszik; úgy véli, hogy a keleti partnerségnek és a fekete-tengeri együttműködésnek erősíteniük kell egymást, a békén, a biztonságon, a stabilitáson és a területi integritás tiszteletén alapuló térséget hozva létre; úgy véli, hogy a partnerséget az EU pénzügyi támogatásainak megkettőzésével és erős politikai dimenzió kialakításával kell ötvözni, amely utóbbinak szerves részévé kell tenni az Európai Parlament és a szomszédos országok parlamentjeinek képviselőiből álló javasolt EURONEST közös parlamenti közgyűlést;

2009. február 19., csütörtök

21. támogatja a Tanács arra vonatkozó határozatát, hogy újra felvegye a kapcsolatot a fehérorosz hatóságokkal, folytatva ugyanakkor a párbeszédet az ország összes demokratikus erejével, feltéve, hogy a fehérorosz hatóságok kedvező választ adnak az erre vonatkozó ajánlatra, és érzékelhető előrelépést tesznek a demokratikus értékek, a jogállamiság és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása terén; úgy véli, hogy ennek alapján fokozatos, szigorú feltételekhez kötött együttműködést lehet kialakítani, fokozatosan bevonva Fehéroroszországot a keleti partnerségbe; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul tegyenek hatékony intézkedéseket a fehérorosz állampolgárokra vonatkozó vízumeljárások megkönnyítésére, a schengeni övezetbe való belépés költségeinek csökkentését is beleértve;

Grúzia

22. méltatja a Tanács francia elnökségét annak biztosításáért, hogy az EU kulcsszerepet játszott a grúziai háború befejezésében; felszólítja az EU-t és különösen annak a grúziai krízissel foglalkozó különleges képviselőjét, hogy tartsa fenn Grúzia területi integritásának elvét és a kisebbségek tiszteletben tartását, és közben törekedjen olyan vitarendezésre, amely hatékony mechanizmusokat szolgáltat az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek és menekültek biztonságos visszatéréséhez, illetve a régió biztonságának hatékony figyelemmel kíséréséhez;

23. sürgeti a Tanácsot, hogy ragaszkodjon a tűzszüneti megállapodás teljes végrehajtásához, és biztosítsa, hogy az EU megfigyelők a konfliktus által érintett valamennyi területet szabadon megközelíthessék az EU megfigyelő missziója megbízatásának megfelelően; nagy fontosságot tulajdonít annak, hogy az EU megfigyelő missziója által készített jelentésekről rendszeresen és teljes mértékben tájékoztatást kapjon;

24. úgy véli, hogy az EU-nak szoros figyelemmel kell kísérnie az EU szomszédságának ezen a részén zajló egyéb potenciális konfliktusokat, illetve el kell köteleznie magát az azok rendezéséhez való hozzájárulás mellett, többek között oly módon, hogy kapcsolatot létesít és kommunikációs csatornákat nyit meg valamennyi érintett regionális szereplő között; hangsúlyozza e tekintetben, hogy szoros együttműködést kell kialakítani Törökországgal;

Oroszország

25. úgy véli, hogy az EU Oroszországgal fenntartott partnerségének következetes stratégián kell alapulnia, valamint egy mindkét fél által vállalt olyan világos kötelezettségen, amely szerint a nemzetközi jog, valamint két- és többoldalú megállapodásaik maradéktalan tiszteletben tartása mellett járnak el; az Európai Tanács elnökségének 2008. szeptember 1-jei és október 15-16-i következtetéseivel összhangban hangsúlyozza, hogy Oroszországnak meg kell felelnie a 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i megállapodásokban általa vállalt kötelezettségeknek; ezért meg van győződve arról, hogy Oroszország hozzájárulása ahhoz, hogy nemzetközi megfigyelők számára lehetővé teszi a dél-oszétiai és abház helyzet megfigyelését, illetve a hat pontos terv feltételeinek való teljes megfelelése szükségesek az EU és Oroszország közötti kapcsolatok normalizálásához; továbbá úgy véli, hogy a stratégiai partnerség nem jöhet létre, amennyiben nem osztják nézeteikben és nem tisztelik teljes mértékben a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság értékeit; felszólítja a Tanácsot, hogy helyezze ezeket az értékeket az új partnerségi és együttműködési megállapodásra vonatkozóan jelenleg zajló tárgyalássorozat középpontjába;

Közel-Kelet

26. sajnálattal tölti el a közel-keleti helyzet romlása és a Gázai övezetben zajló fegyveres konfliktus polgári áldozatainak magas száma, amelyhez az is járul, hogy a békefolyamatban nincs jelentős előrelépés; figyelmeztet a 2007-es annapolisi konferencián megállapodott határidő lejártára, és meg van győződve arról a hozzáadott értékről, amelyet a megerősített transzatlanti együttműködés hozhat az annapolisi folyamathoz; úgy véli, hogy az EU-nak az általa rendelkezésre bocsátott pénzügyi forrásokhoz mérten határozott és látható politikai szerepet kell vállalnia a régióban, különösképp a Gázai övezetben zajló drámai humanitárius válság kezelésében; felszólítja a Tanácsot, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1860(2009) számú határozatának megfelelően folytassa erőfeszítéseit a tartós tűzszünet elérésére a Gázai övezetben annak érdekében, hogy a térség egyéb szereplőivel összehangoltan meg lehessen kezdeni az Izrael és a palesztin nép közötti békétárgyalásokat; sürgeti a Tanácsot, hogy fontolja meg a tartós béke előmozdításának valamennyi módját a régióban, többek között az EBVP (európai biztonsági és védelmi politika) keretében működő misszió bevetését is;

27. üdvözli a Tanács azon szándékát, amely az EU rendőri missziója mandátumának megújítására irányul a palesztin területeken, és úgy véli, hogy továbbra is erőteljes támogatásra van szükség a jogállamiság és a rendőri kapacitás fejlesztéséhez; emellett tudomásul veszi a Tanács azon határozatát, hogy kiterjessze határőrizeti EU-missziójának mandátumát Rafahban, illetve ezen misszió újraindítása iránti eltökéltségét és erre való készségét; úgy véli, hogy ezen eltökéltségnek a palesztin területeken a mozgásszabadság helyreállítására irányuló konkrét kezdeményezéseket kell eredményeznie;

2009. február 19., csütörtök

Unió a földközi tengeri térségért

28. elégedettséggel tölti el a 2008. november 3–i-4-i marseille-i euro-mediterrán miniszteri csúcstalálkozón elért előrelépés az Unió a mediterrán térségért kezdeményezés intézményi keretének további meghatározása terén; úgy véli, hogy a mediterrán régióban fennálló, az emberi jogokkal, békével és biztonsággal kapcsolatos aggodalmak nem kezelhetők elszigetelten; hangsúlyozza, hogy a politikai és kulturális párbeszédnek, a gazdasági kapcsolatoknak, a migrációs mozgások kezelésének, a környezetvédelmi politikának és a biztonságnak – beleértve a terrorizmus elleni harcot is – mind az euro-mediterrán napirend lényeges elemét kell képeznie; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítson jelentős és megfelelő szerepet Törökországnak az Unió a földközi tengeri térségért kezdeményezésben; elengedhetetlennek tartja, hogy az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés beépüljön a Unió a földközi tengeri térségért szerkezetébe annak parlamentáris dimenziójának biztosítása érdekében;

A szélesebb értelemben vett Közel-Kelet

29. úgy véli, hogy az EU-nak meg kell erősítenie kapcsolatát Irakkal, továbbá az iraki kormánnyal és az ENSZ-szel együttműködve támogatnia kell a demokratikus intézmények létrehozásának folyamatát, a jogállamiságot és az emberi jogok tiszteletben tartását, valamint elő kell segítenie a megbékélési folyamatot nemcsak Irakon belül, hanem Irak és szomszédai között is; üdvözli az EU integrált iraki jogállami missziójának (EUJUST LEX) kiterjesztését, valamint az EU és Irak közötti legelső kereskedelmi és együttműködési megállapodás előkészítése terén tapasztalható előrelépést;

30. felhívja az EU-t, hogy fejlesszen ki hatékonyabb és átfogóbb kapcsolatot Iránnal, amelynek a nukleáris kérdés mellett ki kell terjednie a kereskedelmi és energia területén való együttműködésre, a regionális stabilitásra, valamint – végül, de nem utolsósorban – a jó kormányzásra és az emberi jogok tiszteletben tartására;

31. úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell az Afganisztánnal szemben alkalmazott új megközelítést, és együtt kell működnie az Egyesült Államok új kormányzatával annak érdekében, hogy lehetővé tegye az afgán kormány és azon felek közötti tárgyalásokat, amelyek hajlandók elfogadni az alkotmányt és felhagyni az erőszakkal; megállapítja, hogy a segítségnek jobban kellene összpontosítania a jogállamiságra, a jó kormányzásra, az alapvető szolgáltatások nyújtására – különös tekintettel az egészségügyre –, valamint a gazdaság és a vidék fejlődésére, többek között az ópiumtermelés valós alternatíváinak elősegítésén keresztül;

32. aggodalommal tölti el az afganisztáni biztonsági helyzet romlása; megismétli, hogy sürgősen szükség van az intézményi akadályok leküzdésére és az EU és a NATO közötti együttműködés javítására az EU afganisztáni rendőri missziója (EUPOL) műveletének megkönnyítésére; úgy véli, hogy az EU-nak és az USA-nak jobban kellene koordinálnia kezdeményezéseiket a rendőri reform területén; üdvözli a tagállamok azon kötelezettségvállalását, hogy növeljék az EUPOL személyzetének létszámát, és azok gyors kihelyezésére szólít fel; meggyőződése, hogy a művelet sikere nagy jelentőséggel bír a transzatlanti szövetség jövőjét illetően, illetve hogy ezt szem előtt tartva valamennyi tagállamnak nagyobb kötelezettséget kell vállalnia az afganisztáni stabilitás érdekében;

Afrika

33. felszólítja a Tanácsot, hogy bővítse Afrikával kapcsolatos napirendjét, és a politikák jelenleginél szélesebb körét vonja be, továbbá tekintse ezt az Unió külső fellépései egyik prioritásának;

34. úgy véli, hogy EU ENSZ-nek nyújtott támogatása Kelet-Csádban továbbra is fontos Darfur számára egy régiószintű megoldás részeként; megjegyzi, hogy az EU csádi missziója (EUFOR Csád) a terveknek megfelelően zajlik majd le, és átadja műveleteit egy ENSZ vezetés alatt álló missziónak; felhívja a Tanácsot, hogy könnyítse meg a zökkenőmentes átmenetet, és vizsgálja meg koordinált módon, hogyan nyújthatna segítséget az EU a jelenleg túlterhelt békefenntartó műveletként felelős osztálynak az ENSZ misszió kihelyezésében;

35. rendkívüli aggodalommal tölti el a rossz szomáliai humanitárius helyzet; felhívja az EU-t, hogy vizsgálja meg, hogyan nyújthat segítséget az ENSZ-nek az Afrikai Unióval szoros együttműködésben e biztonsági, politikai és humanitárius kihívás eredményes megoldásában; felhívja a figyelmet a szomáliai partok közelében fennálló növekvő kalózfenyvetések veszélyére, és ebben a tekintetben üdvözli az EU azon döntését, hogy tengerészeti EBVP- műveletet indítson;

2009. február 19., csütörtök

36. aggodalommal tölti el az egyre fokozódó erőszak és konfliktus a Kongói Demokratikus Köztársaságban (KDK), ami nagy humanitárius válságba torkollhat; felhívja valamennyi felet, beleértve a kormányzati csapatokat is, hogy vessenek véget a válogatás nélküli erőszaknak és a civil társadalmat érintő emberi jogi jogsértéseknek, hogy újra kapcsolódjanak be a Gomában és Nairoiban megkezdett béketárgyalásokba, és támogassák a KDK Nemzeti Közgyűlés által elfogadott programot; úgy véli, hogy az EU KDK-ban való szerepének túl kell mutatnia az EUSEC (az EU-nak a biztonsági ágazat átalakítását segítő missziója) és az EUROPOL (EU rendőri misszió) RD Congo által biztosított technikai segítségnyújtáson, és kézzelfogható eredményt kell hoznia az ENSZ békefenntartó missziója számára, amely eddig képtelennek bizonyult az erőszak megfékezésére;

Ázsia

37. üdvözlí a Tajvani-szoros területén lévő feszültségek jelentős csökkenését, a Peking és Taipei közötti, a kétoldalú együttműködésről szóló folyamatos párbeszédet valamint Tajvan jelentőségteljes részvételét a nemzetközi szervezetekben; határozottan támogatja a Tanács 2008. szeptember 19-i nyilatkozatát, amely ismételten hangoztatja támogatását Tajvan szakosodott többoldalú fórumokban való részvétele iránt, beleértve a megfigyelő státusz biztosítását azokban az esetekben, amikor Tajvan tagsága nem lehetséges;

38. megjegyzi, hogy az EU és Kína közötti gazdasági kapcsolatok terén folyamatos növekedés volt tapasztalható, és az emberek közötti kapcsolatoknak mind a köre, mind pedig a mértéke nőtt; ugyanakkor rendkívüli módon aggasztja a kínai hatóságok vonakodása számos emberi jogi jogsértés megoldása terén, valamint annak biztosítása terén, hogy a nép élvezze az alapjogokat és szabadságokat; ezzel kapcsolatban mély csalódottságát fejezi ki a kínai hatóságok által a 11. EU–Kína csúcstalálkozó elhalasztásáról hozott döntés indoklásával kapcsolatban; megjegyzi, hogy az új EU–Kína csúcstalálkozót 2009 első felére tervezik, és azt reméli, hogy ez alkalommal minden együttműködési területen előrehaladást érnek el;

39. helyteleníti a kínai hatóságok azon döntését, hogy abbahagyják a Dalai Láva képviselőjével folytatott tárgyalásokat, és emlékezteti őket a tragikus eseményeket követően, még az olimpiai játékok előtt, 2008 márciusában vállalt kötelezettségekre; még egyszer felhívja a Tanácsot, hogy nevezzen ki egy, a tibeti kérdésekkel foglalkozó különleges küldöttet a helyzet pontos nyomon követése és a felek közötti párbeszéd újraindításának elősegítése érdekében;

Latin-Amerika

40. emlékeztet az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatokra vonatkozó globális partnerségről és közös stratégiáról szóló 2001. november 15-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ tett javaslatára, amelyet a bécsi, illetve limai EU-LAC (Latin-Amerika és Karib-térség) csúcstalálkozóra tekintettel elfogadott 2006. április 27-i ⁽²⁾ és 2008. április 24-i ⁽³⁾ állásfoglalásaiban meg is ismételt, miszerint készüljön egy euro–latin-amerikai béke és biztonsági charta az ENSZ Charta mintájára, amely közös politikai, stratégiai és biztonsággal kapcsolatos fellépéseket és kezdeményezéseket tenne lehetővé; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen aktív lépéseket ezen ambiciózus cél elérésére;

41. üdvözlí a Latin-Amerikával kötendő régióközi társulási megállapodások megkötésére irányuló erőfeszítéseket, hiszen ezekhez hasonló megállapodást az EU még nem kötött;

*

*   *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főtitkárának, a NATO főtitkárának, az EBESZ soros elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elnökének.

⁽¹⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 569. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0177.

2009. február 19., csütörtök

Európai biztonsági stratégia és EBVP

P6_TA(2009)0075

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai biztonsági stratégiáról és az EBVP-ről (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” címmel elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló EU-stratégiára,
- tekintettel a 2008. december 11–12-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire, amely jóváhagyta a Tanács főtárgya/közös kül- és biztonságpolitikai (KKBP) főképviselő 2008. december 11-i „Az európai biztonsági stratégia végrehajtása - a biztonság megteremtése a változó világban” című jelentését ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. december 12-én elfogadott, az európai biztonsági és védelmi politikával (EBVP) kapcsolatos következtetéseire,
- tekintettel a főképviselő és a Bizottság által 2008. március 14-én az Európai Tanácshoz intézett „Éghajlatváltozás és nemzetközi biztonság” című dokumentumra ⁽²⁾,
- tekintettel a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről szóló, 2008. november 10-i 2008/851/KKBP tanácsi együttes fellépésre ⁽³⁾ (az ún. „Atalanta” művelet),
- tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló, 2005. április 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiának az EBVP összefüggésében történő végrehajtásáról szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai biztonsági stratégia és az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) végrehajtásáról szóló, 2008. június 5-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a világúrról és a biztonságról szóló, 2008. július 10-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

⁽¹⁾ S407/08.

⁽²⁾ S113/08.

⁽³⁾ HL L 301., 2008.11.12., 33. o.

⁽⁴⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 580. o.

⁽⁵⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 334. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0255.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0365.

2009. február 19., csütörtök

— tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0032/2009),

Általános megfontolások

1. rámutat, hogy az Európai Uniónak határozott és hatékony kül-, biztonsági és védelmi politikán keresztül ki kell alakítania stratégiai autonómiáját ahhoz, hogy előmozdíthassa a békét és a nemzetközi biztonságot, megvédje érdekeit a világban, védje polgárai biztonságát, hozzájáruljon a tényleges multilateralizmushoz, előmozdítsa az emberi jogokat és a demokratikus értékeket szerte a világban, valamint megvédje a világbékét;
2. elismeri, hogy az EU-nak a nemzetközi szervezetekben, elsősorban az Egyesült Nemzetek Szervezetének keretében folytatott multilaterális együttműködés révén, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányával, a Helsinki Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban a többi kulcsszereplővel kialakított partnerségeken keresztül kell e célkitűzések elérésére törekednie;
3. ismételten kijelenti, hogy szükség van az ENSZ reformjára annak érdekében, hogy az képes legyen teljes körűen eleget tenni feladatainak és hatékonyan fellépni a globális kihívások megoldásában és az alapvető fenyegetésekre adandó válaszok keresésében;
4. ismételten hangsúlyozza a transzatlanti kapcsolatok fontosságát, és elismeri, hogy össze kell hangolni az EBVP és a NATO között a fellépéseket, ugyanakkor azonban hangsúlyozza, hogy kiegyensúlyozottabb, versenymentes partnerségre van szükség egymás autonómiájának tiszteletben tartásával és kölcsönös megértéssel ott, ahol eltérő stratégiai megfontolások vannak;
5. úgy véli, hogy számos új fenyegetés nem csupán katonai jellegű, és nem is kezelhető kizárólag katonai eszközökkel;
6. megállapítja, hogy e politika szükségszerűen magában foglalja mind a polgári, mind a katonai eszközök és képességek használatát, és megköveteli az összes szereplő szoros és zökkenőmentes együttműködését;
7. örömmel veszi a „védelem felelőssége” koncepcióját, amelyet az ENSZ fogadott el 2005-ben, valamint a „humán biztonság” koncepcióját, amely az egyén és nem az állam elsőbbségén alapul; hangsúlyozza, hogy e koncepciók nem csupán gyakorlati következményeket, de az európai biztonságpolitika stratégiai orientációjával kapcsolatos erőteljes politikai iránymutatásokat is maguk után vonnak annak érdekében, hogy válságok idején hatékony fellépésre legyen lehetőség; kiemeli ugyanakkor, hogy semmilyen válsághelyzetben nincs szó automatikus kötelezettségről, sem arról, hogy az EU számára rendelkezésre állnának az eszközök EBVP-küldetésekhez, legyenek azok civil vagy katonai természetűek;
8. hangsúlyozza, hogy az erőfeszítések és képességek uniós szintű összevonása döntő jelentőséggel bír azon együttes hatások áthidalásában, amelyek a védelmi felszerelések növekvő költségeiből és a védelmi kiadások jelenlegi korlátaiból adódnak;
9. megállapítja, hogy az európai közös védelmi politika egy integrált európai katonai erőt igényel, amelyet ebből következően közös fegyverrendszerrel kell felszerelni annak érdekében, hogy biztosított legyen az egységesség és az interoperabilitás;
10. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és a költséghatékonyság, a parlamenti elszámoltathatóság, valamint a nemzetközi emberi jogok és a humanitárius jog tiszteletben tartása elengedhetetlen annak biztosítása érdekében, hogy a közvélemény támogassa az európai védelmi politikát; ebben az összefüggésben hangsúlyozza különösen annak a fontosságát, hogy az Európai Parlament és a tagállamok parlamentjeinek szoros együttműködésével hatékony parlamenti ellenőrzés alá vonják az európai biztonsági és védelmi politikát;
11. megállapítja, hogy az aktualizált európai biztonsági stratégiának és a NATO új jövőbeli stratégiai koncepciójának összhangban kell lenniük egymással, és ennek tükröződnie kell abban a nyilatkozatban is, amelyet a NATO megalakulásának 60. évfordulóján a strasbourgi/kehli NATO csúcstalálkozón fogadnak majd el 2009. április 3–4-én;
12. hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú az európai biztonsági stratégia teljes körű és megfelelő idejű végrehajtása;

2009. február 19., csütörtök

13. üdvözlí az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló tanácsi jelentést; megállapítja azonban, hogy – mivel az európai biztonsági stratégia céljai jórészt nem valósultak meg 2003-ban – a Lisszaboni Szerződéssel megerősített EU-nak döntőbb szerepet kell játszania abban, hogy előmozdítsa a globális kormányzás intézményeinek legitimitását, átláthatóságát és hatékonyságát;

14. üdvözlí az EBVP által a Szomália partjainál folytatott kalóztámadások ellen kezdeményezett fent említett Atalanta műveletet; emlékezteti azonban a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a régióban a kalózkodás problémájának okai mélyebben gyökereznek, például a kudarcot vallott államban uralkodó szegénységben, és mélyrehatóbb európai fellépésre van szükség e problémák megoldása érdekében;

15. a túsok muszlim terroristák általi elrablásával és meggyilkolásával kapcsolatban hangsúlyozza, hogy szélesebb körű együttműködésre és a terrorellenes politikák jobb összehangolására van szükség az EU tagállamai, az USA és a NATO között, aminek célja különösen a túsok életének megmentése végett kiszabadításukra indított műveletek hatékonyságának javítása;

16. határozottan megismétli felhívását, hogy az európai biztonsági stratégián és az európai biztonsági és védelmi politikán keresztül minden garanciát meg kell adni annak biztosítása érdekében, hogy eredményesen végrehajtsák az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nők, békéről és biztonságról szóló határozatait, nevezetesen a 2000. október 31-i 1325. sz. (S/RES/1325) és a 2008. június 19-i 1820. sz. (S/RES/1820) határozatokat, amelyek támogatják a nők egyenlő részvételét a békével és biztonsággal kapcsolatos valamennyi ügyben és döntésben, valamint emberiség elleni háborús bűnnek minősítik a konfliktushelyzetekben a nők ellen módszeresen elkövetett szexuális erőszakot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EBVP keretében túlságosan lassú az előrelépés a nemek közötti egyenlőség terén;

Európai biztonsági érdekek

17. rámutat, hogy a tagállamokban még mindig túl gyakran a nemzeti biztonsági érdekek kereteiben gondolkodnak, és ezért elhanyagolják a közös európai érdekek védelme iránti közös felelősségvállalást; úgy véli, hogy ez a megközelítés kontraproduktív, és sürgeti a tagállamokat, hogy szélesítsék ki gondolkodásmódjukat annak érdekében, hogy hatékonyabb európai biztonsági megállapodások bevezetésével az EU-t fontosabb szereplővé tegyék a nemzetközi szinten;

18. ezért szükségesnek véli az Unió közös biztonsági érdekeinek meghatározását; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió csak közös érdekeiről alkotott világos elképzeléssel képes egységesebbé és hatékonyabbá formálni közös politikáját;

19. véleménye szerint az Unió biztonsági érdekei – a 2003. évi európai biztonsági stratégiában azonosított kihívásokon túlmenően – polgárainak és érdekeinek a határain belül és kívül történő védelmét, szomszédságának biztonságát, külső határainak és kritikus fontosságú infrastruktúráinak védelmét, számítógépes biztonságának javítását, energiaellátásának és tengeri útvonalainak biztonságát, valamint világűrbe telepített eszközeinek védelmét, valamint az éghajlatváltozás következményeivel szembeni védelmet foglalják magukban;

Európai biztonsági törekvések

20. megállapítja, hogy az EU elismeri a nemzetközi jogra támaszkodó, tényleges multilateralizmuson alapuló nemzetközi rendet, valamint azt, hogy ez kifejezi az európaiak azon meggyőződését, amely szerint egyetlen nemzet sem szállhat egyedül szembe az új fenyegetésekkel;

21. úgy véli, hogy az EU-nak egyértelműbben meg kell határoznia a világban betöltött szerepével kapcsolatos törekvéseit; véleménye szerint az EU-nak nem arra kell törekednie, hogy az Egyesült Államokhoz hasonló szuperhatalommá váljon, hanem garantálnia kellene saját biztonságát, a stabilitásért kell munkálkodnia szomszédságában és hozzá kell járulnia egy többoldalú, globális biztonsági rendszer kialakításához az Egyesült Nemzetek Szervezetének keretein belül biztosítva a nemzetközi jog tiszteletben tartását és a hatékony válság- és konfliktusmegelőzést, valamint a konfliktus utáni helyzetek kezelését és megoldását;

22. hangsúlyozza, hogy az EU a biztonsági és védelmi politika keretében elsősorban a válságmegelőzést helyezi előtérbe; rámutat, hogy a biztonság és a jogállamiság a fejlődés és a hosszú távú stabilitás elengedhetetlen feltételei;

2009. február 19., csütörtök

Európa biztonsági stratégiájának kidolgozása

23. megállapítja, hogy a 2003-as európai biztonsági stratégia kiemeli az EU érintő fő fenyegetéseket (a terrorizmus, a tömegpusztító fegyverek elterjedése, a regionális konfliktusok, az államok összeomlása és a szervezett bűnözés), továbbá megnevezi a részstratégiák alapjául szolgáló stratégiai célkitűzéseket;

24. gratulál a volt francia EU-elnökségnek az EBVP-vel kapcsolatos kezdeményezéseihez; tudomásul veszi a főképviselő fent említett, az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló 2008. december 11-i jelentését, amelyet az Európai Tanács jóváhagyott, és üdvözli, hogy a Parlament európai biztonsági stratégiáról és EBVP-ről szóló korábbi jelentéseinek számos javaslatát átvették, különösen a következőket:

- számítógépes biztonság;
- energiabiztonság, ideértve Európa ellátását is;
- rendezetlen regionális viták az EU szomszédságában;
- az afrikai kontinenssel kapcsolatos kihívások;
- az éghajlatváltozás következményei;
- versengés a természeti erőforrásokért;
- a polgári és katonai képességek erősítésére irányuló projektek;
- a világűr fontossága közös biztonságunk szempontjából;
- tengerbiztonság;

25. üdvözli a Tanács kötelezettségvállalását azon gondolat mellett, hogy az elkövetkező években EU-nak kitűzött céljai keretében ténylegesen képesnek kell lennie arra, hogy – a 2010-re előírt általános célkitűzés és a 2010-re előírt polgári általános célkitűzés keretében előirányzott műveletek körében – többek között 60 napon belül 60 000 embert vessen be egy nagyobb művelet céljából, amely egyidejűleg a következők tervezésére és lebonyolítására irányul:

- két fontos, legalább két év időtartamú stabilizációs és újjáépítési művelet, megfelelő, legfeljebb polgári elemmel, legfeljebb 10 000 fős támogatással;
- két, korlátozott időtartamú gyorsreagálású művelet, többek között az uniós harccsoportok alkalmazásával;
- európai polgárok sürgősségi evakuálására irányuló (10 napnál rövidebb időtartamú) művelet, az egyes tagállamok saját állampolgáraival szembeni elsődleges szerepének figyelembe vételével, valamint a konzuli vezető állam elvének alkalmazásával;
- tengeri vagy légi megfigyelési/lefogási misszió;
- egy legfeljebb 90 napos, polgári-katonai humanitárius segítségnyújtási művelet;
- körülbelül egy tucat, akár több évig tartó EBVP polgári misszió a legkülönbözőbb formákban (többek között a rendőri, jogállamisági, polgári közigazgatási, polgári védelmi missziók, missziók a biztonsági rendszer reformja terén és megfigyelő missziók), többek között gyors reagálást igénylő helyzetekben, beleértve egy nagy missziót is (amely 3 000 szakértőt is felöllelhet);

2009. február 19., csütörtök

26. helyteleníti azonban, hogy nem egyértelmű formában terjesztették elő az európai biztonsági stratégiával és az EBVP-vel kapcsolatos következtetéseket (négy dokumentum egy helyett); sajnálja, hogy a szöveg gyakran homályos és nem ismertet valós stratégiát; helyteleníti, hogy a Tanács nem tett eleget a Parlament azon kérésének, hogy készítsen fehér könyvet, és ezért valószínűtlen, hogy gyümölcsöző és széles körű nyilvános vitát kezdeményeznek;

27. sajnálja továbbá, hogy a Tanács nem mérlegelte a Parlament európai biztonsági stratégiáról és EBVP-ről szóló korábbi jelentéseiben megfogalmazott kéréseket, mindenekelött

- a közös európai biztonsági érdekek meghatározását;
- az EBVP-missziók elindítására irányadó kritériumok meghatározását;
- az új EU-NATO partnerségre vonatkozó javaslatokat;
- a nemzeti „fenntartások” kérdésének kezelését;

28. javasolja, hogy az európai biztonsági stratégiát az Európai Unió minden egyes új jogalkotási ciklusának elején, ötvenvente vizsgálják felül;

29. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2003 óta nem történt jelentős előrelépés az EU védelmi együttműködésének erősítése terén; ismételten kéri tehát egy, az európai biztonságról és védelemről szóló fehér könyv kidolgozását, amely a széles körű nyilvános vita kezdeményezését és a biztonsági stratégia hatékony megvalósítását biztosító eszközként szolgálna;

30. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai biztonsági stratégia felülvizsgálata– az alapos előkészítés ellenére és a Lisszaboni Szerződés holtpontra kerülése miatt bekövetkező lendületvesztés eredményeképpen – nem vezetett új stratégiai irányvonalhoz, hanem pusztán egy olyan jelentéshez, amely a felmerülő mindennapi politikai aggályoknak ad hangot; megállapítja, hogy a fenyegetések immár a számítógép- és hálózatbiztonságra is kiterjednek, üdvözlő a felülvizsgálat innovatív szempontjait, például az éghajlatváltozásra, az energiabiztonságra (beleértve a nukleáris területen a nukleáris üzemanyagciklus többoldalú megközelítésének támogatására és a nukleáris hasadóanyagokról szóló multilaterális szerződésre), a nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződésre, valamint a többi leszerelési szerződésre, köztük a kazettás bombákról szóló új oslói egyezményre helyezett hangsúlyt;

31. elfogadhatatlannak tarja, hogy csak korlátozott parlamenti vitára került sor az európai biztonsági stratégia felülvizgálatáról szóló jelentés elfogadása előtt, nyilvános vita pedig egyáltalán nem volt;

Az Oroszországgal fennálló kapcsolatok

32. úgy ítéli meg, hogy az eddig elfojtott dél-oszétiai és abháziai konfliktusok erőszakos kiterjedése és az, hogy Oroszország ezt követően elismerte e két tartomány függetlenségét, aláhúzza azt, hogy sürgősen fel kell lépni az ilyen konfliktusok tartós politikai rendezése céljából szomszédságunkban; megismétli véleményét, hogy a kaukázusi konfliktusokra nem lehet katonai megoldást adni, és ismételten határozottan elítéli mindazokat, akik erőszakot alkalmaztak a konfliktusban; hangsúlyozza, hogy EU Oroszországgal folytatott stratégiai partnerségének továbbfejlesztésében szerepet kell kapnia a biztonságról folytatott komoly párbeszédnek, ami mindkét félnek a közös értékek mellett kinyilatkoztatott elkötelezettségén, a nemzetközi jog és a területi integritás tiszteletben tartásán, valamint a Helsinkii Záróokmány melletti elkötelezettségen és az abban foglalt kötelezettségeken alapul;

33. hangsúlyozza, hogy az EU–Oroszország kapcsolatok biztonsági dimenziója, valamint a KKBP és EBVP szerepe nem vizsgálható az átfogóbb európai biztonsági felépítménytől elkülönítve, amely magában foglalja a NATO-t, az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezletet (EBESZ) és a nemzetközi megállapodásokat, például a rakétaelhárító rendszerekről szóló szerződést és az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződést; úgy véli, hogy mind az Oroszországgal, mind az Egyesült Államokkal folytatott párbeszédben foglalkozni kell ezen átfogóbb biztonsági felépítmény fontos fejleményeivel, és felkéri a Tanácsot, hogy tanúsítson nyitott és konstruktív hozzáállást az EU, az Egyesült Államok, Oroszország és a nem EU-tag EBESZ-tagállamok közötti tárgyalásokat illetően a biztonsággal kapcsolatos transzatlanti konszenzus megújítása érdekében, amelynek alapját a Helsinkii Záróokmány képezi;

2009. február 19., csütörtök

34. üdvözlí az EU összehangolt fellépését annak érdekében, hogy közvetítsen Oroszország és Grúzia között, válaszul a grúziai háború által támasztott kihívásra; rámutat, hogy az Európai Unió gyors reakciója és egysége – amely tűzszüneti megállapodás aláírásához vezetett – és az EBVP keretében az ellenőrző misszió gyors bevetése bizonyította válságkezelésre és közös fellépésre való képességét; méltatja az EU volt francia elnökségét a közös európai megközelítés fenntartásában játszott pozitív szerepért;

35. üdvözlí a Tanács 2008. december 2-i határozatát, amelynek értelmében az EU vezetése alatt független bizottság jön létre a grúziai konfliktus okainak vizsgálatára;

36. tudomásul veszi a balti államok által megfogalmazott aggodalmakat, valamint azt, hogy a NATO és tagállamai világosan megerősítették az Észak-Atlanti Szerződés 5. cikke értelmében fennálló kötelezettségeik további érvényességét;

37. üdvözlí a NATO döntését, amely szerint újra a meglévő kommunikációs csatornákat fogja használni, illetve hogy újra kell éleszteni a NATO-Oroszország Tanácsot;

38. úgy véli, hogy mind az EU-nak, mind pedig a NATO-nak nyílt és reális párbeszédet kell folytatnia Oroszországgal többek között a regionális biztonságról, az energiaüggyről, a rakétavédelemről, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról, a fegyveres erők korlátozásáról és az űrpolitikáról;

39. fontosnak ítéli, hogy a többoldalú párbeszédet kiterjesszék a biztonsági kérdésekre az Euro-atlanti Partnerségi Tanácsban;

40. rámutat, hogy geopolitikai helyzete, katonai ereje és politikai súlya, energiavagyonra és gazdasági potenciálja miatt Oroszország stratégiai fontosságú Európa számára;

Európa képességeinek kiépítése

41. hangsúlyozza, hogy az EU-nak eszközökre van szüksége politikai végrehajtásához, valamint hogy az európai stratégiai és védelmi politika megszilárdításához és a világban vállalt feladatai teljesítéséhez a diplomáciai kapacitások megerősítésén túl polgári és katonai képességekre van szüksége;

42. rámutat, hogy létezése óta az európai biztonsági és védelmi politika keretében 22 missziót hajtottak végre, amelyből 16 polgári jellegű volt; hangsúlyozza az európai biztonsági és védelmi politika polgári komponensének fontosságát; ebben az összefüggésben üdvözlí az Európai Unió Tanácsa mellett működő polgári tervezési és végrehajtási szolgálat létrehozását; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket annak érdekében, hogy képzett személyzetet bocsássonak a polgári EBVP-missziók rendelkezésére; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a 2010-re előírt polgári általános célkitűzés fontosságát;

43. kiemeli azt is, hogy – mivel a legnagyobb hangsúlyt az EBVP katonai dimenziójára helyezték – a polgári képességek és a konfliktusmegelőzés terén az előrelépés eddig túlságosan lassú, és ezen a területen sürgősen új lendületre van szükség mind a Tanács, mind a Bizottság részéről;

44. a béketeremtő partnerség Európai Polgári Békehadtestté történő továbbfejlesztésére szólít fel;

45. úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is a polgári és katonai legfőbb célkitűzések alapján kell kiépítenie képességeit; arra kell törekednie, hogy 60 000 főből álló állandó katonai erő álljon az Európai Unió rendelkezésére; ismételten javasolja, hogy e haderők magja az Eurocorps legyen, szükség esetén további tengeri és légi egységekkel megerősítve; üdvözlí a Németország és Franciaország közötti megállapodást a német-francia csapatok közös állomáshelyeken történő fenntartásáról; úgy véli továbbá, hogy az EU-nak megfelelő számú rendőrségi tisztviselőt, bírót és ügyészt kell állandó jelleggel készenlétben tartania; megtevesztőnek tartja, hogy az EU harccsoport-konceptiója és potenciális missziókra vonatkozó forgatókönyvei szemmel láthatóan nem eredményezik a harccsoportok külső műveletekben történő bevetését;

2009. február 19., csütörtök

46. hangsúlyozza, hogy az EU tagállamai évente összesen több, mint 200 000 000 000 eurót fordítanak védelmi kiadásokra, ami több, mint fele az Egyesült Államok védelmi kiadásainak; továbbra is mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy hiányzik a hatékonyság és a koordináció ezen összeg felhasználásában; határozottabb erőfeszítéseket sürget a tagállamok közötti szükségtelen párhuzamosságok elkerülése érdekében, mégpedig a szakosodáson, a meglévő képességek összevonásán és megosztásán, valamint új képességek közös fejlesztésén keresztül; méltatja az Európa Védelmi Ügynökséget az általa eddig végzett kiváló munkáért, és felszólítja az EU tagállamait, hogy fordítsák teljes mértékben hasznukra az Európai Védelmi Ügynökségben rejlő lehetőségeket;

47. hangsúlyozza, hogy a fegyveres erők, a határőrizet és a kritikus fontosságú infrastruktúrák védelme, valamint a katasztrófavédelem műveleteihez szükséges képességekkel kapcsolatos igények technológiai szempontból gyakran nagyon hasonlóak vagy akár teljes mértékben meg is egyeznek; hangsúlyozza, hogy ez új lehetőségeket kínál a szinergiák kihasználására, valamint a fegyveres erők és a biztonsági erők közötti együttműködési képesség javítására;

48. határozottan sürgeti, hogy az EU és a tagállamai azokra a közös képességekre összpontosítsák erőfeszítéseiket, amelyek védelmi és biztonsági célokra egyaránt felhasználhatók; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a műholdas hírszerzés, a megfigyelő és figyelmeztető berendezések, a légénység nélküli légi járművek, helikopterek és távközlési berendezések, valamint a légi és tengeri szállítás döntő jelentőséggel bírnak; közös műszaki szabványt sürget a védett távközlés számára és eszközöket a létfontosságú infrastruktúra védelmére;

49. üdvözli az Európai Védelmi Ügynökség Irányítóbizottságának 2008. november 10-i határozatát egy európai légi szállítási flotta létrehozásáról; tudomásul veszi továbbá az e kezdeményezésben való részvételről szóló szándéknyilatkozatot, amelyet tizenkét tagállam védelmi minisztere írt alá;

50. szükségesnek véli a Galileo és a GMES (Globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés) rendszerek biztonsági és védelmi célokra való felhasználásának engedélyezését;

51. támogatja a nemzeti haderők közötti együttműködés dinamikus, az egyre szorosabb szinkronizálás irányába mutató továbbfejlesztését; javasolja, hogy ezt a folyamatot és a haderőket nevezzék el SAFE-nek (Synchronized Armed Forces Europe – európai szinkronizált fegyveres erők);

52. úgy véli, hogy a SAFE kellő mozgásteret biztosít a semleges, a katonai szövetségekben részt vevő és a már ma is szorosan együttműködő tagállamok számára csakúgy, mint az ettől egyelőre vonakodó tagállamok számára; a SAFE szervezetére egy választáson alapuló modellt javasol, amely az erőteljesebb önkéntes szinkronizáláson alapul;

53. a SAFE keretében támogatja egy európai katonai szabályzat bevezetését, amely a képzési normákat, a bevetési elveket és a művelleti fellépés szabadságát, a jogokkal és köteleességekkel kapcsolatos kérdéseket, valamint a felszerelés minőségi színvonalát, az orvosi ellátást, valamint haláleset, sérülés és szolgálatra való alkalmatlanság esetén a szociális biztosítást szabályozza;

54. a SAFE tekintetében támogatja az európai szintű munkamegosztás elvét a katonai képességekben;

55. a védelmi kiadások hatékonysága fokozásának előfeltételeként támogatja a szorosabb európai együttműködést a kiképzés, a karbantartás és a logisztika területén;

Új struktúrák szükségessége

56. véleménye szerint az Európai Unió kül- és biztonságpolitikai téren végrehajtandó önálló fellépésre való képességét elemzési, tervezési, vezetési és irányítási, valamint hírszerzési képességeinek célorientált fokozása révén kell javítani; ebben az összefüggésben üdvözli az Európai Tanács határozatát, amelynek értelmében egy integrált polgári és katonai stratégiai tervezési struktúra létrehozásán dolgozik az EBVP műveleti és missziói számára;

57. hasonlóképpen üdvözli az Európai Tanács azon döntését is, hogy egy informális EU–NATO magas szintű munkacsoportot hoz létre, amelynek feladata a két szervezet közötti együttműködés pragmatikus erősítése;

2009. február 19., csütörtök

58. kéri egy önálló és állandó uniós operatív főhadiszállás létrehozását, amely képes stratégiai tervezést végezni és EBVP-műveleteket és -missziókat végrehajtani;
59. támogatja a Védelmi Miniszterek Tanácsa felállításának gondolatát a különböző nemzeti védelmi politikák közötti nagyobb összhang megteremtése érdekében, ily módon megerősítve az egyes országok nemzeti hozzájárulását az európai biztonsági és védelmi politikához; hangsúlyozza az EBVP-missziók és műveletek teljes körű parlamenti ellenőrzésének célkitűzését, amelyben az Európai Parlamentnek is részt kell vennie;
60. határozottan támogatja a védelmi és biztonsági termékek európai piacának megerősítését a Bizottság közbeszerzésekre és Közösségen belüli transzferekre vonatkozó jogalkotási javaslatának elfogadása révén, és további kezdeményezéseket javasol e cél elérése érdekében, különösen az ellátásbiztonság és az információbiztonság területén;
61. üdvözli ebben az összefüggésben a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i, 2008/944/KKBP számú tanácsi közös álláspontot ⁽¹⁾, amely jogilag kötelező eszközzé alakítja át a fegyverexportra vonatkozó magatartási kódexet; üdvözli továbbá, hogy az egyes tagállamok továbbra is szabadon dönthetnek szigorúbb intézkedések elfogadásáról;
62. emlékeztet rá, hogy a közös fegyverrendszereket egy erős európai védelmi iparnak kell biztosítania, amely képes lesz megfelelni az európai katonai erő jelenlegi és jövőbeli igényeinek, és képessé teszi Európát arra, hogy önellátóvá és függetlenné váljon;
63. kéri a biztonsági kutatások közösségi támogatásának növelését, valamint közös kutatási programok létrehozását a Bizottság és az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) részvételével;

Új szellemiség szükségessége

64. különösen fontosnak tartja az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola megerősítését és olyan állandó struktúrává történő átalakítását, amely tovább erősíti egy sajátosan európai biztonsági kultúra kialakulását; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy 2009 után is folytassa a képzési tevékenységek uniós szintű finanszírozását a polgári válságkezelés terén;
65. további kezdeményezéseket sürget a közös kiképzés és a közös normák tekintetében a polgári és katonai műveletekben bevetendő és együttműködő személyi állomány számára, fokozottabb kapcsolattartást sürget a fegyveres erők és a tagállamok személyi állománya között, sürgeti a válságokhoz kapcsolódó képzés koordinálását, az európai fegyveres erők közötti csereprogramokat és a hadseregek más tagállamok polgárai számára történő megnyitását;
66. határozottan támogatja az olyan sikeres európai programokat, mint például a Eurofighter, amely vadászpilóta öt európai légierő gerincét képezi majd az elkövetkező évtizedekben; úgy véli ezért, hogy az EU tagállamainak bátorítaniuk és támogatniuk kell az ilyen kezdeményezéseket;

*

* *

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az ENSZ, a NATO és az EBESZ főtítkárnak és az Európa Tanácsnak.

⁽¹⁾ HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

2009. február 19., csütörtök

A NATO szerepe az EU biztonsági struktúrájában

P6_TA(2009)0076

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a NATO szerepéről az Európai Unió biztonsági szerkezetében (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2002. december 16-i EU–NATO közös nyilatkozatra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányára,
- tekintettel az 1949. április 4-én Washingtonban aláírt Észak-atlanti Szerződésre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,
- tekintettel a 2007. december 13-án aláírt, és az EU-tagállamok nagy többsége által ratifikált Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel az EU–NATO állandó kapcsolatainak átfogó keretrendszerére, amelyet az Európai Unió Tanácsának főtitkára/a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője és a NATO főtitkára 2003. március 17-én fogadott el,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára (ESS),
- tekintettel az Észak-atlanti Tanács csúcstalálkozója eredményeképpen létrejött nyilatkozatra, amelyet 2008. április 3-án adtak ki Bukarestben,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa elnökségének az európai biztonsági és védelmi politikáról szóló, 2007. december 11-i és 2008. június 16-i jelentéseire,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló 2005. április 14-i állásfoglalására⁽¹⁾, az európai biztonsági stratégiának az EBVP összefüggésében történő végrehajtásáról szóló 2006. november 16-i állásfoglalására⁽²⁾, a transzatlanti kapcsolatokról szóló 2007. április 25-i állásfoglalására⁽³⁾, az európai biztonsági stratégia és az EBVP végrehajtásáról szóló 2008. június 5-i állásfoglalására⁽⁴⁾, és a soron következő washingtoni EU–USA csúcstalálkozóról szóló 2008. június 5-i állásfoglalására⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0033/2009),

A. mivel az Európai Uniót és a NATO-t közös értékrend – így a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság – alapján hozták létre, és fennállásuk óta az európai területen a háborúk elkerülését szolgálják; mivel az Egyesült Államok új elnökének megválasztása után az Atlanti-óceán mindkét partján egyre nagyobb egyetértés övezi a nukleáris fegyverek csökkenő hasznosságát a jelenlegi fenyegetésekkel szemben, valamint annak új sürgető szükségérzetét, hogy csökkenteni kell a nukleáris arzenál méretét, az atomsorompó-szerződés VI. cikke szerinti kötelezettségvállalásokkal összhangban,

⁽¹⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 580. o.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 334. o.

⁽³⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 670. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0256.

2009. február 19., csütörtök

- B. mivel az ENSZ Alapokmánya értelmében az ENSZ Biztonsági Tanácsa általános felelősséggel tartozik a nemzetközi békéért és biztonságért; mivel az Alapokmány jogalapot biztosít a NATO létrehozására; mivel az Észak-atlanti Szerződés aláírásával a NATO tagállamok megerősítették az Alapokmány céljaiba és elveibe vetett hitüket, és elkötelezték magukat amellett, hogy nemzetközi kapcsolataikban tartózkodnak a haderővel való fenyegetéstől vagy annak az Egyesült Nemzetek céljaival bármely tekintetben összeegyeztethetetlen módon történő alkalmazásától,
- C. mivel az EU tagállamai az ENSZ rendszerében elismerik a nemzetközi kapcsolatok alapvető keretét; mivel az Egyesült Nemzetek Alapokmányának, valamint a Helsinki Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban továbbra is elkötelezettek a béke megőrzése és a nemzetközi biztonság megerősítése, továbbá a demokrácia és a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának fejlesztése és megszilárdítása mellett; mivel az EU-tagállamok prioritást képező intézkedésként határozták meg az Egyesült Nemzetek Szervezetének reformját és megerősítését annak érdekében, hogy elláthassa feladatait és hatékonyan járjon el a globális kihívásokra nyújtott megoldások és a kulcsfontosságú fenyegetésekre való reagálás terén,
- D. mivel a NATO az európai katonai biztonság magját alkotja, valamint az Európai Unió megfelelő kapacitással rendelkezik tevékenységeinek támogatására, így az európai védelmi képesség megerősítése és az együttműködés elmélyítése mindkét szervezet hasznára válik,
- E. figyelembe véve, hogy Európa biztonsági szerkezetébe az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) és olyan nemzetközi eszközök is beletartoznak, mint az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződés,
- F. mivel a NATO demokratikus nemzetek kormányközi szervezete, amelyben az az elv érvényesül, hogy a döntéseket polgári személyek hozzák, a katonaság pedig végrehajtja azokat,
- G. mivel az Európai Unió lakosságának 94 %-a NATO tagállami polgár, és a 27 európai uniós tagállamból 21 NATO-szövetséges, és a 26 NATO-szövetségesből 21 tagja az Európai Uniónak, a régóta NATO-szövetséges Törökország pedig tagjelölt az EU-hoz való csatlakozás tekintetében,
- H. mivel 2007-ben és 2008-ban az Európai Tanács fontos döntéseket hozott az EBVP területén azzal a céllal, hogy tovább javítsa operatív képességeit; mivel a Lisszaboni Szerződés olyannyira várt hatálybalépése jelentős újításokat fog bevezetni az EBVP területén, koherensebbé és hatékonyabbá téve az e területen folytatott európai együttműködést,
- I. mivel az Európai Uniónak és a NATO-nak fokozniuk kell az együttműködést, és lehetővé kellene tenniük mindkét szervezet eszközeinek nagyobb mértékű kihasználását, valamint biztosítaniuk kell a hatékony együttműködést azáltal, hogy véget vetnek az intézmények közötti civakodásnak,
- J. mivel a NATO az európai és amerikai szövetségesek részvételével megvalósítandó közös katonai művelet megvitatásának, valamint az erről hozandó döntések színtere, ugyanakkor a nemzetközi békéért és biztonságért az Egyesült Nemzetek tartozik végső felelősséggel,
- K. mivel az EBVP-missziók számára biztosított csapatok és felszerelések többé-kevésbé azonosak a NATO-műveletek számára biztosítottakkal,
- L. mivel a NATO egésze nem vesz részt EBVP-s műveletekben; mivel az EU az ilyen műveletek vállalása során eldönti, hogy igénybe veszi-e a NATO eszközeit és képességeit az ún. „Berlin plusz” rendszer értelmében,
- M. mivel az EU–NATO „Berlin plusz” rendszer keretébe tartozó együttműködés ez idáig nem működött kielégítően, és ez azzal a megoldatlan problémával kapcsolatos, hogy néhány ország tagja a NATO-nak, az EU-nak viszont nem,

2009. február 19., csütörtök

- N. mivel a „Berlin plusz” rendszeren kívül a NATO-nak és az EU-nak hatékony válságkezelést kell biztosítania, és jobban együtt kell működnie, hogy a lehető legjobb választ tudja adni az afganisztáni és koszovói válsághoz hasonló krízis esetén,
- O. mivel az EU–NATO kapcsolatokat tovább kell javítani mindkét szervezet részéről azáltal, hogy az EU bevonja az EBVP-be azon európai NATO-szövetségeket, amelyek nem tagjai az EU-nak, valamint a NATO bevonja az EU–NATO tárgyalásokba azokat az uniós tagállamokat, amelyek nem tagjai a NATO-nak; mivel az EU–USA kapcsolatokat tovább kell erősíteni,
- P. mivel a NATO és az EU bővítési folyamatainak – noha eltérők – egymást kell erősíteniük az európai földrész stabilitásának és jólétének biztosítása érdekében,
- Q. mivel az EU–NATO kapcsolatok egyik fontos eleme az egymást megerősítő módon végrehajtott válságkezelő katonai képességek fejlesztésére és biztosítására irányuló nemzeti erőfeszítések támogatása, amely előmozdítja a tagállamok területi védelmére és biztonsági érdekeinek biztosítására irányuló elsődleges feladatot,
- R. mivel bizonyos katonai képességek területén az EU és a NATO közötti összhang közös kísérleti projektek révén javítható,
- S. mivel Európa közös védelme hagyományos és nukleáris erők együttesén alapul, amelyet alaposabban hozzá kellett volna igazítani a változó biztonsági helyzethez,
- T. mivel mind az EU, mind a NATO jelenleg saját biztonsági stratégiájának (az európai biztonsági stratégia és a szövetségi biztonságról szóló nyilatkozat) újraértékelését végzi,
- U. mivel a Lisszaboni Szerződés valamennyi tagállam polgári és katonai kapacitását az EBVP-hez rendeli, az államok egy úttörő csoportja között előírja az állandó, strukturált védelmi együttműködést, kötelezi az államokat a katonai kapacitás fokozatos fejlesztésére, kiterjeszti az Európai Védelmi Ügynökség szerepét, kötelezi az államokat, hogy siessenek egy megtámadott másik állam segítségére (egyes államok semlegességének vagy mások NATO-tagságának sérelme nélkül), úgy érvényesíti az EU célkitűzéseit (petersbergi feladatok), hogy azok között szerepeljen a terrorizmus elleni küzdelem, végül pedig ragaszkodik a kölcsönös szolidaritáshoz terrortámadás vagy természeti katasztrófa esetén,

Stratégiai áttekintés

1. rámutathat, hogy az Európai Unió valamennyi politikájának teljes mértékben összhangban kell lennie a nemzetközi joggal;
2. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió létének alapja határain belül és kívül a tényleges többoldalúság, valamint az ENSZ Alapokmányának szövege és szelleme iránti elkötelezettséggel történő béketeremtés; megállapítja, hogy a hatékony biztonsági stratégia elősegíti a demokráciát és az alapvető jogok védelmét; ugyanakkor megállapítja, hogy a nem hatékony biztonsági stratégia fölösleges emberi szenvedéshez vezet; úgy véli, hogy az EU béketeremtő képessége a helyes biztonsági stratégia és biztonsági politika – többek között az önálló fellépés képességének és a NATO-val való hatékony és kiegészítő jellegű kapcsolat – kialakításától függ;
3. ezért felhívja az EU-t, hogy a válságok megakadályozása, a stabilitás előmozdítása és a segítségnyújtás érdekében az európai biztonsági és védelmi politika fokozottabb fenntarthatóságának biztosításával továbbra is küldjön katonai missziókat az EU-tagállamok közötti közös megegyezés függvényében illetve a strukturáltabb együttműködés keretében; úgy véli, hogy az EU-nak és a NATO-nak továbbra is átfogó megközelítést kell kidolgoznia a válságkezelés tekintetében;
4. elismeri, hogy a 27 tagállamból álló Unióban az érdekek különbözősége – más szóval az EU mozaik-szerű összetétele – egyedi jelleget kölcsönöz számára, valamint hogy lehetősége van a világ különböző részeiben a beavatkozásra, a közvetítésre és a segítségnyújtásra; felhív arra, hogy az EU jelenlegi válságkezelési eszközeit fejlesszék tovább, és reméli, hogy az EU meglévő katonai képességei integráltabbá, költségek terén és katonai szempontból és is hatékonyabbá válnak, mivel az Unió csak ekkor fog rendelkezni elegendő erővel, amely lehetővé teszi számára, hogy kiaknázza egyedi képességeit a konfliktusmegelőzés és -rendezés terén, valamint kiegészítse széleskörű polgári válságkezelő mechanizmusait;

2009. február 19., csütörtök

5. nyomatékosan javasolja az EU-tagállamok közötti fokozott szolidaritást a közös biztonsági és védelmi stratégiák kidolgozása terén;
6. meg van győződve arról, hogy egy erőteljes és élénk euroatlanti partnerség a legjobb biztosíték a biztonság és stabilitás tekintetében egész Európában, valamint a demokrácia, az emberi jogok, a jogállamiság és a helyes kormányzás elvének tiszteletben tartására;
7. meggyőződése, hogy a demokratikus szabadságjogok és a jogállamiság jelentik a megoldást az emberek törekvéseire az egész világon; hiszi, hogy egyetlen országot vagy népet sem szabad ebből kizárni, mivel minden embernek joga van demokráciában és jogállamban élni;
8. üdvözli az Európai Uniónak az európai biztonsági érdekek meghatározása és védelme iránti elkötelezettsége részeként az európai biztonsági stratégia aktualizálását, ezáltal megerősítve a tényleges többoldalúságot és ellátva az Uniót a XXI. század veszélyeinek kezelésére irányuló stratégiával; megjegyzi, hogy az Európai Unió és a NATO közötti valós, átfogó és demokratikus konszenzus létfontosságú eleme e stratégia végrehajtásának, amely az EU és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a közös értékeket, célokat és prioritásokat – nevezetesen az emberi jogok és a nemzetközi jog elsőségét – tükröző biztonsági konszenzuson alapszik;
9. hangsúlyozza, hogy a közelmúltbéli kaukázusi események, az Európa NATO-hoz való viszonyulásában tapasztalható új fejlemények, az Amerikai Egyesült Államok vezetőváltása és a NATO stratégiai koncepciójának felülvizsgálatára irányuló munka megkezdése tekintetében ez még inkább fontos;
10. sürgeti, hogy az EU és a NATO biztonsági stratégiáinak egyidejű felülvizsgálata ne csak kiegészítse egymást, hanem közelítsen is egymáshoz oly módon, hogy mindkettő megfelelő súlyt adjon a másik potenciáljának;
11. meggyőződése, hogy az ENSZ Alapokmányának szövegével és szellemével összhangban a NATO-nak és az EU-nak hosszú távú és közös célként a biztonságosabb világot kell megjelölniük tagállamaik lakossága számára és általánosan is, aktívan meg kell akadályozniuk a tömeges atrocitásokat és a regionális konfliktusokat, illetve reagálniuk kell rájuk, mivel ezek továbbra is jelentős emberi szenvedéseket okoznak;
12. ragaszkodik ahhoz, hogy az összes demokrácia az Egyesült Nemzetek égisze alatt egyesüljön a stabilitás és béke megteremtésére irányuló erőfeszítéseikben;
13. elismeri, hogy a biztonság és a fejlődés kölcsönösen függ egymástól, és hogy a konfliktussal érintett területeken nincs egyértelmű sorrendje a fenntartható fejlődés elérését szolgáló eseményeknek; rámutat, hogy a gyakorlatban az összes eszközt párhuzamosan alkalmazzák; ezért felhívja a Bizottságot, hogy végezzen további kutatást a válság sújtotta területeken a katonai és polgári beavatkozások sorrendjének fontosságáról, valamint hogy megállapításait építse be biztonsági és fejlesztési politikáiba;

A NATO és az EU biztonsági szerkezete közötti együttműködés

14. elismeri, hogy a NATO mind a múltban, mind pedig a jelenben fontos szerepet tölt be Európa biztonsági szerkezetében; megjegyzi, hogy a NATO-szövetséges EU-tagállamok nagy része számára a szövetség jelenti a közös védelem alapját, valamint hogy a transzatlanti szövetség fenntartása továbbra is egész Európa – az államai által elfogadott egyéni álláspontoktól függetlenül – biztonságának javát szolgálja; ezért úgy véli, hogy az Unió jövőbeni közös védelmét lehetőség szerint a NATO-val együttműködve kell biztosítani; úgy véli, hogy az USA-nak és az EU-nak fokoznia kell kétoldalú kapcsolatát és ki kell azt terjesztenie a békével és biztonsággal kapcsolatos kérdésekre;
15. megállapítja, hogy a mai világ biztonsági kockázatai között egyre inkább olyan jelenségek tapasztalhatóak, mint a nemzetközi terrorizmus, a tömegpusztító fegyverek terjedése, széthulló államok, kezelhetetlen konfliktusok, szervezett bűnözés, a kibertér fenyegetései, a környezet minőségének romlása és az ezzel összefüggő biztonsági kockázatok, természeti és más katasztrófák, valamint azt, hogy ezek a legfontosabb képességek megerősítésében még szorosabb partnerséget és összpontosítást követelnek meg az EU-tól és a NATO-tól, valamint szorosabb koordinációt a tervezés, a technológia, az ellátás és az oktatás terén;

2009. február 19., csütörtök

16. hangsúlyozza az EBVP egyre növekvő szerepét, amely segíti az EU-t, hogy javítsa a XXI. század biztonsági kockázatainak leküzdéséhez szükséges képességeit, különösen a közös polgári-katonai műveletek és a válságkezelésre irányuló intézkedések terén, a válságmegelőzésre irányuló fellépésektől kezdve a biztonsági ágazat, illetve a rendőrségi és igazságügyi fellépések reformjáig;

17. úgy véli, hogy az EU és a NATO erősíthetné egymást a verseny elkerülésében és a válságkezelő műveletekben a gyakorlatias munkamegosztáson alapuló, nagyobb együttműködés kialakítása révén; úgy véli, hogy egy arra vonatkozó döntésnek, hogy mely szervezetnek kell erőket bevetnie, a két szervezet által kifejtett politikai akaraton, az operatív szükségleteken, a helyszíni politikai legitimitáson, valamint a béke és stabilitás megteremtésére való képességükön kell alapulnia; megállapítja, hogy az új európai biztonsági stratégia és a NATO új stratégiai szerepének kidolgozása során folytatott együttműködés létfontosságú az említett cél eléréséhez;

18. azon a véleményen van, hogy az EU-nak fejlesztenie kell saját biztonsági és védelmi képességeit, ami lehetővé fogja tenni a nem európai szövetségekkel történő jobb tehermegosztást, és megfelelő választ fog adni azokra a biztonsági kihívásokra és fenyegetésekre, amelyek kizárólag az EU-tagállamokat érintik;

19. felszólítja az EU-t, hogy fejlessze biztonsági stratégiai eszközeit a diplomáciai válságmegelőzés, a gazdasági és fejlesztési támogatás, a stabilizáció és az újjáépítés területén meglévő polgári képességek terén, valamint katonai eszközeit; ezen túlmenően úgy véli, hogy stratégiai szempontból kellene felhasználni az EU szomszédságában meglévő „puha hatalmi” eszközöket;

20. megjegyzi, hogy a „Berlin plusz” rendszer – amely lehetővé teszi az EU számára, hogy igénybe vegye a NATO eszközeit és képességeit – megújításra szorul annak érdekében, hogy a két szervezet számára lehetővé tegye, hogy a jelenlegi válságok során közbelépjenek és hatékony segítséget nyújtsanak, ami többfunkciós polgári-katonai válaszadást tesz szükségessé; szükségesnek tartja ezért a NATO és az EU közötti kapcsolatok további fejlesztését, állandó együttműködési szerkezeteket kialakítva, ugyanakkor tiszteletben tartva mindkét szervezet független és autonóm jellegét és nem zárva ki valamennyi olyan NATO-tag és EU-tagállam részvételét, amelyek ebben részt kívánnak venni;

21. felszólítja Törökországot, hogy a továbbiakban ne akadályozza az EU és a NATO közötti együttműködést;

22. felszólítja az EU-t, hogy az európai biztonságról és védelemről szóló fehér könyv kidolgozása során értékelje Európa külső fellépéseinek koherenciáját is, különösen a válsággal sújtott területeken lévő más nemzetközi partnerekkel folytatott együttműködés tekintetében;

A NATO és az EU között a biztonság és védelem kérdéseiben folytatott együttműködés

23. különösen üdvözli a francia kezdeményezést, amely a NATO katonai szerkezetéhez való formális visszatérésre irányul, valamint a francia elnökség erőfeszítéseit az EU Tanácsán belül, hogy az EU-t és a NATO-t még szorosabban összekapcsolja az új biztonsági kihívásokra adandó válaszképpen; üdvözli a francia elnökségnek az európai védelmi képességek egyesítésére irányuló konkrét kezdeményezések elfogadását célzó erőfeszítéseit; szintén üdvözli az Amerikai Egyesült Államoknak az EU védelmi képességeinek megerősítése iránti új, pozitív hozzáállását;

24. sürgeti mindkét szervezet tagállamait, hogy legyenek rugalmasabbak, céltudatosabbak és pragmatikusabbak az EU–NATO partnerség végrehajtása során; ennél fogva támogatja a francia kormánynak a NATO és az EU Tanácsának főtítkárai közötti rendszeres kapcsolatok létrehozására irányuló javaslatát, különösen a zavar elkerülése érdekében olyan esetekben, amikor az EU és a NATO egymás mellett, ugyanazon közös cél érdekében, ugyanazon a helyszínen különféle missziókat lát el, mint ahogy az Koszovóban és Afganisztánban is előfordult;

25. hangsúlyozza, hogy az EU a NATO kulcsfontosságú partnere, a rendelkezésre álló eszközök - polgári műveletek, szankciók, humanitárius segítség, fejlesztési és kereskedelmi politika valamint a politikai párbeszéd - egyedi kombinációja révén; ennél fogva felszólítja EU-t és a NATO-t, hogy – számítva a Lisszaboni Szerződés ratifikálására – fokozzák az integrált együttműködés létrehozását célzó erőfeszítéseiket;

26. elismeri a NATO-szövetségek és az EU partnerei körében a hírszerzési összefogás javításának fontosságát;

2009. február 19., csütörtök

27. megjegyzi, hogy az európai uniós állampolgárok támogatják az emberi szenvedés enyhítésére a válságövezetekben végrehajtott missziókat; megjegyzi, hogy a polgároknak nincs elegendő információjuk az EU és a NATO misszióiról és azok céljairól; ezért felhívja az EU-t és a NATO-t, hogy jobban tájékoztassa az embereket a missziók céljairól és arról a szerepről, amelyet e missziók világszerte a biztonság és a stabilitás megteremtésében betöltenek;

28. megjegyzi, hogy együttműködésük megszilárdítása érdekében mind a NATO-nak, mind az Európai Uniónak alapvető készségei megerősítésére kellene összpontosítania, javítania kellene kölcsönös átjárhatóságukat és össze kellene hangolnia a kiképzéssel kapcsolatos doktrínáit, tervezését, technológiáit, felszereléseit és módszereit;

Az Európai Unió műveleti parancsnoksága

29. támogatja egy állandó, uniós műveleti parancsnokságnak a Bizottság alelnöke/a főképviselő felügyelete alatt történő létrehozását, amelynek megbízatása többek között az EBVP szerinti katonai műveletek megtervezése és lefolytatása;

30. hangsúlyozza, hogy az EU-műveletek tapasztalatai azt mutatják, hogy a műveletek folyamatos tervezési és végrehajtási képessége növelné az európai uniós műveletek hatékonyságát és hitelességét; emlékeztet, hogy tekintve az EU polgári-katonai irányultságát, egy ilyen szerkezet nem vetné fel valamely máshol is meglévő struktúra megkettőzését; továbbá emlékeztet, hogy a NATO-parancsnokság alapján katonai tervezés célját szolgálja, míg az EU is tapasztalatokkal rendelkezik polgári, katonai és polgári-katonai műveletek tervezésében és végrehajtásában is, amelyeket jelenleg más globális szereplő nem képes sikeresen végrehajtani;

31. hangsúlyozza, hogy egy EU műveleti parancsnokságnak ki kellene egészítenie a NATO jelenlegi parancsnoki struktúráját, és nem gyengítené a NATO transzatlanti egységét;

32. javasolja, hogy a NATO-val egyetértésben minden NATO-tag EU-tagállam jelölje ki azokat az erőket, amelyek csak uniós műveletekre vethetőek be, annak megelőzése érdekében, hogy az ilyen bevetést ne akadályozzák meg a NATO nem EU-tagállam tagjai; úgy véli, hogy el kell kerülni az ilyen erők bevetésében a megkétszerezést;

Képességek és katonai kiadások

33. úgy véli, hogy az EU és a NATO számára közös kihívás, hogy ugyanazt a nemzeti erőforráskészletet használják személyzet és képességek tekintetében; felhívja az EU-t és a NATO-t, hogy e korlátozott forrásokat a leginkább megfelelő képességekre költsek, a jelen legnehezebb kihívásainak leküzdésére, elkerülve a párhuzamos munkavégzést és előmozdítva az egységet; úgy véli, hogy a stratégiai légi szállítás, amely a meglehetősen ritka és drága műveletek példája, lehetőséget nyújthatna az EU és a NATO tagállamok közötti együttműködésre; felszólítja az EU-tagállamokat, hogy a pazarlás elkerülése érdekében tömörítsék, osszák meg és közösen fejlesszék katonai képességeiket, teremtsék meg a méretgazdaságosságot és erősítsék meg az európai védelmi technológiai és ipari alapot;

34. úgy véli, hogy a katonai források sokkal hatékonyabb felhasználásának szükségességén túl az EU-tagállamok részéről a szinergia érdekében a védelmi beruházások jobb és hatékonyabb összehangolására van szükség az európai biztonság érdekében; felszólít a NATO és az EU minden egyes katonai műveletében a közös költségek arányának jelentős növelésére; megjegyzi egyrészt az európai NATO-tagállamok, másrészt pedig az Egyesült Államok védelmi kiadásai közötti jelentős, azok léptékében és hatékonyságában megnyilvánuló eltérést felhívja az EU-t, hogy kötelezze el magát tisztességesebb globális tehermegosztás mellett; felhívja továbbá az USA-t, hogy tanúsítson nagyobb hajlandóságot a békével és biztonsággal kapcsolatos kérdésekben az európai szövetségeseivel folytatott konzultációk iránt;

35. elismeri az Európai Védelmi Ügynökségnek a költséghatékony beszerzéshez és a fegyverkezés fokozott interoperabilitásához történő, a Lisszaboni Szerződéssel megerősített, fontos potenciális hozzájárulását;

A NATO-ban és az EU-ban való tagság összeegyeztethetősége

36. ragaszkodik hozzá, hogy az EU-tagállamok diszkrimináció nélkül részt vehessenek a közös EU-NATO találkozókban; hangsúlyozza, hogy az értékekre és a biztonsági rendelkezések egységessége elengedhetetlen tényező az európai béke, stabilitás és jólét biztosításához;

2009. február 19., csütörtök

37. javasolja, hogy az uniós tagjelölt NATO-szövetségeseket fokozottabban vonják be az EBVP és az Európai Védelmi Ügynökség munkájába;
38. megjegyzi annak fontosságát, hogy megfelelően kezelni kell és meg kell oldani a NATO-tagság és az EU-tagság hiánya, illetve az EU-tagság és a NATO-tagság hiánya összeegyeztethetőségének problémáját, hogy ne sérüljön az EU–NATO együttműködés;
39. sajnálatát fejezi ki különösen amiatt, hogy a török-ciprusi vita továbbra is rossz hatással van az EU–NATO együttműködés fejlődésére, mivel egyrészt Törökország elutasítja, hogy Ciprus részt vehessen a NATO hírszerzésének és forrásainak igénybe vételével járó EBVP-missziókban, másrészt pedig Ciprus is elutasítja, hogy Törökország részt vehessen az EBVP Törökország katonai súlyához, valamint Európa és a transzatlanti szövetség számára fennálló stratégiai jelentőségéhez igazodó, átfogó fejlesztésében;
40. arra ösztönzi Ciprust, mint EU-tagállamot, hogy vizsgálja felül a békepartnerségben való tagsággal kapcsolatos politikai álláspontját, és felszólítja a NATO tagállamait, hogy tartózkodjanak attól, hogy vétőjogukat annak megakadályozására használják, hogy EU-tagállamok a NATO tagjává váljanak;
41. üdvözli, hogy a Bukarestben tartott NATO-csúcstalálkozón a szövetségesek elismerték azt a hozzájárulást, amit egy erősebb és jobb képességekkel rendelkező Európa nyújt, és hogy a szövetség továbbra is nyitott marad a jövőbeli bővítésre; megjegyzi, hogy az európai szomszédságpolitikában részt vevő keleti országok számára, valamint a demokratikus és jogállami fejlődés érdekében az európai perspektívára irányuló politika, és ezért az keleti partnerségi projekt igen nagy jelentőséggel bír;
42. azon a véleményen van, hogy a NATO jövőbeli bővítései tekintetében minden egyes esetet a saját érdemei alapján kell megítélni; mindazonáltal az európai biztonsági érdekek alapján ellenezné a szervezet olyan bővítését, hogy abba bármely olyan ország beletartozzon, amelyben a tagság nem élvezi a lakosság támogatását vagy amelyeknek a szomszédos országokkal komoly és megoldatlan területi vitái vannak;
43. megállapítja, hogy az EU sok szomszédja számára – még ha csak hosszú távon is – mind a NATO-tagság, mind az uniós tagság realiztikus és összeegyeztethető cél;
44. úgy véli, hogy az EU-nak és a NATO-nak realista és őszinte párbeszédet kell fenntartania Oroszországgal többek között az emberi jogokról és a jogállamiságról, a regionális biztonságról, az energiaügyről, a rakétavédelemről, a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozásáról, a fegyveres erők korlátozásáról és az űrpolitikáról; úgy véli, hogy ha és amikor Oroszország hiteles demokráciává válik, és elutasítja a katonai fenyegetést, mint a szomszédaira gyakorolt nyomás eszközét, a közte és az EU közötti együttműködés soha nem látott szintet érhet el, beleértve azt a lehetőséget is, hogy Oroszország az összes euroatlanti rendszer tagjává váljon;
45. várja a NATO közelgő 60. évfordulójára Strasbourgban és Kehlben szervezett csúcstalálkozó által a szövetség megfiatalítása, valamint az Európai Unióval meglévő kapcsolatainak megerősítése tekintetében kínált lehetőségeket;

*

* *

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az uniós tagállamok és a NATO országok parlamentjeinek, a NATO parlamenti közgyűlésének, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete, a NATO, az EBESZ, valamint az Európa Tanács főtákarának.

2009. február 19., csütörtök

Az Európai Unió és a földközi-tengeri térség országai közötti kapcsolatok

P6_TA(2009)0077

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az Európai Unió és a földközi-tengeri térség országai közötti kapcsolatokról (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1995. november 27–28-i euro–mediterrán külügyminiszteri konferencián elfogadott Barcelonai Nyilatkozatra, amely létrehozta az euro–mediterrán partnerséget,
- tekintettel a 2008. május 20-i, „A barcelonai folyamat: unió a mediterrán térségért” (COM(2008)0319) című bizottsági közleményre,
- tekintettel arra, hogy a brüsszeli Európai Tanács 2008. március 13–14-én jóváhagyta a Barcelonai folyamat: unió a földközi-tengeri térségért kezdeményezést,
- tekintettel a 2008. július 13-i párizsi csúcstalálkozó a földközi-tengeri térségért tett közös nyilatkozatára,
- tekintettel az Unió a földközi-tengeri térségért külügyminiszterei 2008. november 3–4-i marseille-i ülésének zárónyilatkozatára,
- tekintettel az euro–mediterrán külügyminiszterek 2007. november 5–6-án Lisszabonban tartott értekezletének következtetéseire,
- tekintettel az euro–mediterrán partnerség tizedik évfordulója megünneplése céljából összehívott, 2005. november 27–28-i barcelonai euro–mediterrán csúcstalálkozó következtetéseire,
- tekintettel az euro–mediterrán parlamenti közgyűlés (APEM) elnökségének 2008. július 12-i nyilatkozatára, az APEM közel-keleti békefolyamatról szóló 2008. október 13-i nyilatkozatára, továbbá az APEM 2008. október 13-i a „Barcelonai folyamat – unió a földközi-tengeri térségért” kezdeményezésben részt vevő országok külügyminisztereinek első üléséhez intézett ajánlására,
- tekintettel a Régiók Bizottságának 2008. október 9-i véleményére,
- tekintettel a 2008. október 16-án Rabatban zajló gazdasági és szociális tanácsok euro–mediterrán csúcstalálkozásának nyilatkozatára,
- tekintettel az APEM elnökségének végleges nyilatkozatára és az APEM negyedik plenáris ülészakán, 2008. március 27–28-án, Athénban elfogadott ajánlásaira,
- tekintettel az EuroMedScola első ülésére, amelyet 2008. november 16–17-én Strasbourgban tartottak a partnerállamok és az Európai Unió tagállamainak fiatal polgárai részvételével,
- tekintettel az Európai Unió mediterrán politikájáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2008. június 5-i állásfoglalásra: Barcelonai folyamat: Unió a mediterrán térségért ⁽¹⁾,

(1) Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0257.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a 2003. május 21-i, „Az EU emberi jogokkal és a demokratizálódással kapcsolatos, a mediterrán partnerekkel együttes fellépésének megerősítése – stratégiai orientációk” című bizottsági közleményre (COM(2003)0294),
  - tekintettel a 2006. december 4-i, „Az európai szomszédságpolitika megerősítéséről” című bizottsági közleményre (COM(2006)0726),
  - tekintettel az európai szomszédságpolitika megerősítéséről szóló, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az APEM elnökségi feladatai ellátásának idejére (2008. március–2009. március) szóló prioritásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0502/2008),
- A. tekintettel a Földközi-tenger medencéjének központi szerepére, továbbá arra, hogy az Európai Uniónak és a partnerországoknak egyre több közös érdeke van a globalizáció, a békés egymás mellett élés és következésképp a nagyobb regionális kohézió biztosításának szükségessége, továbbá egy, a térséggel kapcsolatos közös politikai stratégia kialakítása jelentette kihívások terén,
- B. mivel az Unió elkötelezett amellyel – és a jövőben is elkötelezett marad –, hogy megvalósítsa az ENSZ millenniumi fejlesztési céljait,
- C. mivel a Földközi-tenger északi és a déli partja között egyre nagyobb a távolság gazdasági, politikai és kulturális téren, és mivel ezt az egyenlőtlenséget orvosolni kell, hogy tartósan létre lehessen hozni a béke, a biztonság és a jólét közös térségét,
- D. tekintettel az Európai Unió és a mediterrán partnerországok közötti kapcsolatok megújításának és jelentős elmélyítésének, valamint az eredmények figyelembe vételének szükségességére, a partnerek közötti egyenlőség elvéből és az elért eredmények értékeléséből kiindulva, de az eddig megvalósított politikák korlátait és hiányosságait is figyelembe véve, különös tekintettel a barcelonai folyamat kiábrándító mérlegére,
- E. tekintettel a mediterrán országokkal kapcsolatos európai szomszédsági politika korlátaira, amelyek – a kétoldalú kapcsolatokat előnyben részesítve – kiegyensúlyozatlannak és alkalmatlannak bizonyulnak a régióban végrehajtandó közös reformfolyamathoz való hozzájárulásra,
- F. mivel szoros partnerségen, valamint az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásán alapuló kapcsolatokat kell kialakítani az Európai Unió és a mediterrán országok között a Földközi-tenger egész medencéjében,
- G. mivel a barcelonai folyamat elindítása óta egyes partnerországok semmilyen kézzelfogható fejlődést nem mutattak bizonyos közös értékek elfogadása és betartása, sem az általuk aláírt 1995-ös barcelonai nyilatkozatban megfogalmazott közös elvek – különösen a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság – betartása kapcsán,
- H. tekintettel arra, hogy elő kell mozdítani a Földközi-tenger medencéjének országai közötti területi és gazdasági integrációt; tekintettel arra, hogy tényleges területi és gazdasági integráció csak akkor lehetséges, ha konkrét előrelépésre kerül sor a folyamatban lévő konfliktusok megoldása, valamint a demokrácia és az emberi jogok kapcsán,

⁽¹⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 443. o.

2009. február 19., csütörtök

- I. mivel az Európai Unió és a Földközi-tenger medencéjének országai közötti szorosabb kapcsolatok jelentősen növelték az ezen országok közötti forgalmat anélkül, hogy ezt a megfelelő infrastruktúra szükséges javulása és korszerűsítése kísérte volna,
- J. mivel az állam- és kormányfők a földközi-tengeri térséggel foglalkozó 2008. július 13-i párizsi csúcstalálkozójukat követő nyilatkozatukban elismerték, hogy az APEM lesz a „Barcelonai folyamat: unió a mediterrán térségért” folyamat legitim parlamentáris kifejezőeszköze, ugyanakkor nyilatkoztak arról, hogy a mediterrán partnerekkel való kapcsolatokban meg kívánják erősíteni az APEM szerepét,
- K. hangsúlyozva, hogy az euro–mediterrán régió országai közötti komplex politikai kapcsolatok nem korlátozódhatnak kormányközi kapcsolatokra,
- L. hangsúlyozva az APEM szerepének jelentőségét, amely az egyetlen olyan parlamenti közgyűlés, amely lehetővé teszi az euro–mediterrán térségben a párbeszédet és az együttműködést, egyesíti az Unió 27 tagállamát és a közel-keleti békefolyamat összes résztvevőjét,
- M. mivel fontos, hogy biztosítsuk a helyi és regionális közösségek részvételét a Barcelonai folyamat: unió a mediterrán térségért folyamat keretében kidolgozott projekteken és kezdeményezésekben és fontos, hogy figyelembe vegyük a tőlük érkező közelmúltbeli javaslatokat,
- N. tekintettel arra, hogy biztosítani kell a szociális partnerek és a civil társadalom részvételét az euro–mediterrán kapcsolatok újrafelvételében,
- O. emlékeztetvén arra, hogy nem szabad megkettőzni vagy egymásra halmozni az eszközöket, politikákat és a már meglévő intézményi szinteket, és garantálni kell az euro–mediterrán kapcsolatok teljes rendszerének koherenciáját,
- P. mivel gyorsan és békés úton meg kell oldani a mediterrán országokat érintő valamennyi konfliktust, és mivel ezzel kapcsolatban igen fontos a kultúrák közötti párbeszéd fenntartása,
- Q. mivel az izraeli–palesztin konfliktus újbóli fellángolása kihat az euro–mediterrán partnerség keretében folytatott politikai párbeszédre és veszélyeztetheti az új intézmény több céljának megvalósítását,
- R. mivel a nyugat-szaharai térségben fennálló súlyos politikai feszültségek tartós megoldatlansága nem mozdítja elő az euro–mediterrán partnerség újraindítását,

1. úgy véli, hogy az állam- és kormányfők által a 2008. július 13-i párizsi, a földközi-tengeri térségért rendezett csúcstalálkozón elfogadott Barcelonai folyamat - Unió a földközi-tengeri térségért hozzájárul a békéhez és a jóléthez, illetve előrelépést jelent a Földközi-tenger térsége országainak gazdasági és területi integrációja, valamint az ökológiai és éghajlattal kapcsolatos kérdések terén való együttműködés irányában, ha képes betartani saját ígéreteit, valamint konkrét és látható eredményeket produkálni; kiemeli, hogy a partnerségben részt nem vevő országok felé való nyitás megerősíti annak valószínűségét, hogy sikerül egyenrangú kapcsolatokat kialakítani az Európai Unió és a mediterrán partnerek között, illetve sikerül globálisan megoldani a régió problémáit;

2. megismétli a gázai helyzettel kapcsolatos 2009. január 15-i álláspontját⁽¹⁾, és aggodalmának ad hangot az izraeli–palesztin konfliktus újabb fellángolása miatt, amely máris éreztette hatását az euromediterrán partnerség résztvevői közötti politikai párbeszédben; fontosnak tartja, hogy minden további késedelem nélkül folytatódjon a mediterrán térség érdekeit szolgáló unió létrehozásának ezen első szakasza, és reméli, hogy az együttműködés üteme hamarosan újra felgyorsul, és előmozdítja a partnerek közös célját képező közel-keleti békét; hangsúlyozza, hogy az említett 2008. július 13-i párizsi és a 2008. november 3–4-i marseille-i ülésen elfogadott elvekre tekintettel a Mediterrán Unió új intézményeinek egy világos, projektorientált dimenzióra kell összpontosítania, amely elsődleges hozzáadott értékét képezi;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0025.

2009. február 19., csütörtök

3. megjegyzi, hogy a külügyminiszterek 2008. november 3–4-i marseille-i ülése javasolta, hogy a „Barcelonai folyamat: unió a mediterrán térségért” folyamat kapja az „Unió a mediterrán térségért” elnevezést; úgy véli, hogy ez az elnevezés lehetővé teszi az egyenrangú partnerség kiemelését a gazdasági és területi integrációt célzó projektek megvalósítása érdekében; ugyanakkor szükségesnek véli, hogy az euro–mediterrán kapcsolatok stratégiai értéke és a barcelonai folyamat vívmányai, és különösen a civil társadalom bevonása megerősítést nyerjen azokban a politikákban, melyeket az Európai Unió immár mediterrán partnereivel együtt dolgoz ki a kétoldalú együttműködést inspiráló regionális és szubregionális programok és közös orientációk révén;
4. e tekintetben kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsák az uniós fellépés koherenciáját, különösen a lehetséges intézményi fejleményekre (különösen az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének mint a Bizottság alelnökének szerepére) és a közösségi költségvetés felhasználására vonatkozóan;
5. elismerését fejezi ki azért, hogy az Unió a mediterrán térségért kezdeményezést támogatták az Európai Unió intézményeinek keretében;
6. egyetért azzal, hogy a multilaterális keretet részesítik előnyben a „Barcelonai folyamat: unió a földközi-tengeri térségért” új eszközei által megvalósítandó nagy projektek meghatározásán keresztül; hangsúlyozza azonban, hogy a Földközi-tenger medencéjében hiányzik a gazdasági és területi integrációra vonatkozó, magukat a projekteket támogató stratégia;
7. úgy ítéli meg, hogy a projektek megvalósításához el kell fogadni a „programmegállapodások” formáját, amely a szubszidiaritás elvéből táplálkozva egyértelműen meghatározza a pénzügyi, vezetői és ellenőrzési felelősséget különböző intézményi szinteken: Európai Unió, tagállamok, régiók, vállalkozások, szociális partnerek;
8. kiemeli, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért keretében finanszírozott projekteket pénzügyileg támogatnia kellene a Közösségnek, a partnerországoknak és a magánszektornak is; e célból felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy pontosítsák és erősítsék meg az euro–mediterrán beruházási és partnerségi pénzügyi eszköz (FEMIP) szerepét és kezdeményezéseit, amely beruházási programja révén megkönnyíti a földközi-tengeri országok gazdasági nyitását és modernizálását; megismétli egy euro–mediterrán befektetési bank létrehozásával és a nemzetközi befektetők összehangolásával kapcsolatos támogatását; hangsúlyozza a Földközi-tengertől délre található országokból kivándorlók megtakarításai származási országukba való hazatalálásának jelentőségét, és úgy véli, hogy ez a fejlődés mostanáig nem kellően kihasznált motorja;
9. úgy véli, hogy az Európai Unió mediterrán projektekre fordított finanszírozási kvótáját a pénzügyi terv felülvizsgálatára várva a folyamatban vagy tervben lévő euro–mediterrán regionális programok sérelme nélkül kell biztosítani, megerősítését pedig az Európai Parlament már több ízben kérte; hangsúlyozza ebben az összefüggésben az Európai Parlament illetékességét az Európai Unió költségvetési eljárásában; szeretné, ha a Parlamentet rendszeresen tájékoztatnák a projektek előrehaladásáról;
10. úgy véli, hogy a titkárság működési kapacitásának és összetétele politikai értékének köszönhetően jelentős szerepet játszhat az euro–mediterrán kapcsolatok újjálesztésében; kéri, hogy a titkárság sürgősen kezdje meg működését, bizonyítva azt, hogy a kölcsönös együttműködésre irányuló valódi és konkrét projektek előmozdítása révén fel lehet oldani a jelenlegi feszültségeket; örömeinek ad hangot amiatt, hogy egyhangú megállapodással sikerült székhelyet találni a titkárságnak; emlékeztet arra, hogy Barcelona városa az euro–mediterrán partnerség bölcsője;
11. egyetért abban, hogy az EU szempontjából a társelnökségnek a Szerződés hatályos rendelkezéseinek megfelelően összhangban kell állnia az Európai Unió külső képviselőivel; e tekintetben, és feltételezve, hogy a Lisszaboni Szerződés hatályba fog lépni, reméli, hogy az Európai Unió következetességet és folytonosságot biztosít az Unió a földközi-tengeri térségért új intézményeiben történő képvisellete vonatkozásában;

2009. február 19., csütörtök

12. elégedettségének ad hangot a 2008. november 3-i miniszteri konferencia határozata miatt, amely megfelelően figyelembe vette az APEM által Jordániában, 2008. október 13-án elfogadott ajánlást; támogatja azt a határozatot, hogy az „Unió a földközi-tengeri térségért” intézményét határozott parlamenti dimenzióval ruházzák fel, ezzel is megerősítve demokratikus legitimitását, az APEM-re támaszkodva, amelyet tovább kell erősíteni, és amelynek munkáját még inkább össze kellene hangolni a partnerség egyéb intézményei által végzetekkel, továbbá fontolóra kellene venni az alábbi lehetőségeket: jogi személyiség biztosítása, a gazdasági és területi integrációra és a projektekre vonatkozó stratégia javaslatára és értékelésére vonatkozó jogkör, valamint azon jogkör biztosítása, hogy ajánlásokat fogalmazhat meg a külügyminiszterek ülésén; elvárja, hogy az APEM ezen intézményi elismerése a vezetőik, az állam- és kormányfők, a miniszterek és a magas szintű tisztviselők valamennyi ülésén megfigyelőként való részvétel formájában is megnyilvánuljon;

13. üdvözlí az Unió a földközi-tengeri térségért külügyminisztereinek azon határozatát, hogy minden szinten bevonják résztvevőként az Arab Liga államait is az ülésekbe, tekintettel az Arab Liga pozitív hozzájárulására a mediterrán régió békéjének, jólétének és stabilitásának céljához;

14. hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi hatóságokat is be kell vonni az új intézményi keretbe; üdvözlí a Régiók Bizottságának az euro–mediterrán regionális és helyi közgyűlés létrehozására vonatkozó javaslattal kapcsolatos véleményét;

15. úgy véli, hogy a parlamenti dimenzió fokozása mellett párhuzamosan hasonló fejlesztés szükséges a civil társadalom bevonása érdekében az Unió a földközi-tengeri térségért megfelelő intézményi struktúráján belül, egészen pontosan olyan mechanizmusok révén, amelyek szükség esetén biztosítják a civil társadalommal folytatott konzultációt a projektek kiválasztása, végrehajtása és nyomon követése kapcsán; ebben az összefüggésben felkéri az APEM-t, hogy még jobban vonja be a Földközi-tenger északi és déli partjának civil társadalmát a munkálatokba; kéri, hogy egy Euro–mediterrán gazdasági és szociális bizottság létrehozásának reményében értékelje fel a szociális partnerek szerepét;

16. megállapítja, hogy a „Barcelonai folyamat: unió a földközi-tengeri térségért” kezdeményezés részt vevő országai nem mind vettek részt az euro–mediterrán partnerségben; ennek kapcsán felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és az Unió a földközi-tengeri térségért részes államait, hogy hozzák létre a kapcsolatok koherens keretét, melynek alapja a gazdasági és területi integráció az Európai Unió és a Földközi-tenger medencéjének valamennyi országa között; kéri a Tanácstól és a Bizottságtól annak biztosítását, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért összes tagországa hozzáférhessen az euro–mediterrán partnerség által tervezett regionális programokhoz;

17. rámutat, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért nem lép az Európai Unió bővítésének helyébe, és nem hat károsan egyetlen jelenlegi vagy jövődő tagjelölt ország csatlakozási kilátásaira sem; úgy véli, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért nem akadályozza a többi regionális együttműködési kezdeményezést;

18. ragaszkodik az euro–mediterrán politika alapvető megújításának szükségességéhez, a politikai és közös fejlesztési dimenzió megerősítéséhez és emlékeztet arra, hogy a „Barcelonai folyamat: unió az földközi-tengeri térségért” semmi esetre sem gyengíti e politika átfogó hatályát;

19. véleménye szerint az Unió a földközi-tengeri térségért megerősíti az Euromed keretében létező együttműködési formákat, hogy valamennyi partnerországnak felkínálja a részvétel lehetőségét a regionális programokban és az Unió megfelelő politikáiban a közösen megállapított prioritások és célok alapján; emlékeztet arra, hogy fontos a közösségi programok kiterjesztése a partnerországokra is, különösen az oktatás, a kutatás és a szakképzés (diákcsera stb.) területén;

20. úgy véli, hogy a békével, a biztonsággal, az emberi jogokkal és a demokráciával, valamint a kulturális együttműködéssel kapcsolatos problémákkal euro–mediterrán szempontból kell szembenézni; megerősíti, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért célja a területi, infrastrukturális és környezeti problémákkal való szembenézés stratégiai tervek és egyedi projektek révén; szeretné, ha ez a konkrét dimenzió hozzájárulna az euro–mediterrán partnerség felújításához;

2009. február 19., csütörtök

21. emlékeztet a 2008. július 13-án a földközi-tengeri térségért rendezett párizsi csúcstalálkozón javasolt első kezdeményezésekre: a Földközi-tenger megtisztítása, tengeri útvonalak és szárazföldi autószeradák, polgári védelem, mediterrán napenergiaterv, felsőoktatás és kutatás, kezdeményezés a földközi-tengeri térség vállalkozásainak fejlesztéséért;
22. emlékeztet rá, hogy a barcelonai folyamat nagyra törő céljainak eléréséhez gyorsan ki kell terjeszteni az együttműködést a vízkészletek kezelésére, a mezőgazdaságra, az élelmiszerellátás biztonságára, az energiára, a szakképzésre, a kultúrára, az egészségügyre, az idegenforgalomra stb.;
23. határozottan támogatja a Barcelonai folyamat: unió a földközi-tengeri térségért környezetvédelmi dimenzióját és az ehhez kapcsolódó kezdeményezéseket és projekteket, például a Földközi-tenger megtisztításának új mediterrán kezdeményezését és a földközi-tengeri térségbeli napenergia-projektet;
24. úgy véli, hogy valamennyi földközi-tengeri ország bevonása az Unió a földközi-tengeri térségért kezdeményezésbe felkínálja a régióbeli problémák globálisabb kezelésének lehetőségét, valamint hogy hatékonyabban alakítsák és hangolják össze a kezdeményezést a már folyamatban levő egyéb programokkal, például az Egyesült Nemzetek környezetvédelmi programjának (UNEP) mediterrán cselekvési tervével;
25. üdvözli a 2008. március 27–28-i negyedik plenáris ülés elnökségének zárónyilatkozatában szereplő javaslatot, hogy az APEM támogatásával hozzanak létre egy euro–mediterrán energiaközösséget; elismeri, hogy meg kell erősíteni a partnerországok közötti együttműködést az energia területén, és hogy ki kell alakítani egy regionális energiapiacot, melynek célja nagyszabású megújulóenergia- és energetikai infrastruktúra-projektek végrehajtása a Földközi-tenger térségében;
26. reméli, hogy az euro–mediterrán kapcsolatok megerősítése serkenti a béke és jólét térségének megteremtését; hangsúlyozza, hogy a mediterrán régió békéje és politikai stabilitása jóval a határain túlnyúló, döntő fontosságú elem a kollektív és egyéni biztonság szempontjából; kiemeli, hogy csak a régióbeli konfliktusok tárgyalásos és átfogó rendezése révén érhető el ez a cél; úgy véli, hogy az Európai Uniónak valamennyi jelenlévő fél bizalmát elnyerve magára kell vállalnia a faltörő kos szerepét e konfliktusok megoldásában; véleménye szerint fenn kell tartani az együttműködés hivatalos keretét a nemzetközi terrorizmus, a kábítószer-kereskedelem, a szervezett bűnözés és az emberkereskedelem elleni küzdelem terén; üdvözli a marseille-i nyilatkozat érintett felekre vonatkozó azon felhívását, hogy törekedjenek a Közel-Kelet fokozatos demilitarizálásra és leszerelésre, hogy létrejöhsen egy nukleáris és tömegpusztító fegyverektől mentes övezet;
27. úgy véli, hogy a Földközi-tenger környéki feszültségek lecsillapításához javítani kell a népek társadalmi és kulturái közötti megértést, és hogy ennek kapcsán támogatni kell az olyan kezdeményezéseket, mint a Civilizációk Szövetsége, amely a régió stabilizálásához hozzájáruló párbeszéd előnyben részesített tere; kéri, hogy a Tanács és a Bizottság mielőbb mutassák be az ilyen párbeszéd kialakítására irányuló stratégiáikat; ösztönzi az APEM és az Anna Lindh Alapítvány közötti kapcsolatok megerősítését, többek között az Anna Lindh Alapítvány fő hálózata és az APEM kulturális bizottsága közötti találkozók szervezése révén;
28. hangsúlyozza, hogy az euro–mediterrán politika egyik fő célja a jogállamiság, a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartásának és a politikai pluralizmus előmozdítása, és megállapítja, hogy továbbra is komoly jogsértésekre kerül sor; megerősíti az emberi jogok és a jogállamiság előmozdításának fontosságát; kéri az eddig kapott eredmények és a partnerség keretében felhasznált eszközök megfelelőségének értékelését; nyomatékosan felszólítja a Bizottságot, hogy állapítsa meg az eszközökre való jogosultság pontos kritériumait, más szervezetekkel, például az Európa Tanáccsal összehasonlítva is, és hogy vezessen be hatékony ellenőrzési rendszert végrehajtásuk ellenőrzésére; e tekintetben felkéri a kezdeményezés által érintett valamennyi felet, hogy támogassák és mélyítsék el mindenki, különösen a vallási kisebbségek vallásszabadságának tiszteletben tartását; javasolja egy közös politikai-intézményi keret kidolgozását, amely lehetővé teszi a kölcsönösség dimenziójának érvényre jutását a problémák meghatározása és a közös megoldáskeresés szintjén is;

2009. február 19., csütörtök

29. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az emberi jogok és a demokrácia előmozdítását világosan szerepeltessék az új kezdeményezés céljai között, erősítsék a már létező mechanizmusok – például az emberi jogi záradék beillesztése a társulási megállapodásokba – végrehajtását, hozzanak létre egy emberi jogi albizottságot, valamint egy mechanizmust e záradéknak az új generációs megállapodásokban és az európai szomszédságpolitika bilaterális cselekvési terveiben való alkalmazására vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az európai szomszédságpolitika emberi jogok előmozdítására irányuló eszközeit a lehető legjobban kell kihasználni, nagyobb politikai koherenciát biztosítva az európai intézmények között;

30. felkéri a partnerség valamennyi részt vevő országát, a Bizottságot és az Unió a földközi-tengeri térségért eljövendő intézményeit, hogy lendítsék fel a közös migrációs politikák irányítását, hogy érvényre juttassák az emberi erőforrásokat és megerősítsék a térség népei közötti cserét, lemondván minden, kizárólag biztonsági megfontolásról; úgy véli, hogy a bevándorlással kapcsolatos kérdéseknek a legális mobilitás lehetőségére, az illegális beáramlás elleni küzdelemre, a bevándorló népesség jobb beilleszkedésére és a menedéjog gyakorlására kell koncentrálniuk; kiemeli, hogy nagy jelentőséget tulajdonít az Európai Unió tagállamai és a Földközi-tenger déli partjának államai közötti szoros együttműködésnek és a kölcsönös felelősség szellemének; örömeinek ad hangot az Euromed 2007. novemberi, a migrációról szóló miniszteri szintű konferenciájának megrendezése kapcsán, és úgy véli, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért kezdeményezésnek különös figyelmet kellene szentelnie a bevándorlási hullámok rendezett irányításának;

31. tudomásul veszi az állam- és kormányfők a földközi-tengeri térséggel foglalkozó 2008. július 13-i párizsi csúcstalálkozón elfogadott közös nyilatkozatát, amely szerint a Barcelonai folyamat: unió a földközi-tengeri térségért kezdeményezés határozottan kiáll az emberi erőforrások és a foglalkoztatás milleniumi fejlesztési céloknak megfelelő fejlesztése mellett, ideértve a szegénység elleni küzdelmet, és reméli, hogy új kezdeményezésekre, programokra és pénzügyi rendelkezésekre kerül sor e célból;

32. úgy véli, hogy az Unió a földközi-tengeri térségért gazdasági és kereskedelmi kezdeményezéseinek, amelyek egy kölcsönösen előnyös euro–mediterrán szabadkereskedelmi övezet létrehozására irányulnak, elő kell mozdítaniuk a régió gazdasági növekedését, a régió világgazdaságba való jobb beilleszkedését, a Földközi-tenger északi és déli területei közötti fejlettségbeli különbségek csökkentését, egyben erősítve a társadalmi kohéziót;

33. hangsúlyozza, hogy rendszeresen értékelni kell és figyelembe kell venni a liberalizációs folyamat társadalmi hatását, nevezetesen az élelmiszer-biztonság vonatkozásában; kiemeli azt is, hogy ez a hatás ágazatonként és országonként jelentős eltérést mutathat;

34. hangsúlyozza az informális ágazat és az árnyékgazdaság fontosságát a földközi-tengeri térség déli és keleti országaiban; úgy véli, hogy a régió fejlődése érdekében támogatni kell e tevékenységek fokozatos integrálását a formális gazdaságba;

35. megjegyzi, hogy a 2004-es és 2007-es bővítés óta az Unió új tagállamai és mediterrán partnerei közötti kereskedelmi kapcsolatok állandó fejlődést mutatnak; kéri, hogy a partnerség keretében vegyék figyelembe és támogassák ezt a tendenciát;

36. hangsúlyozza, hogy a fiatalokat ösztönözni kell kisvállalkozások létrehozására, többek között a hitelekhez és mikrohitelhez való hozzáférés megkönnyítése révén; úgy véli, hogy az euro-mediterrán beruházási és partnerségi mechanizmus komolyabb támogatást érdemel;

37. tudomásul veszi, hogy az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a földközi-tengeri államok között létrejött megállapodások különböző együttműködési intézkedéseket terveznek a bevándorlás és a politikai menedéjog területén, ideértve a bevándorlók számára kialakított központok finanszírozását, és kéri, hogy Unió és tagállamai mielőbb ellenőrizzék, hogy ezekben a központokban teljes mértékben tiszteletben tartják-e az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat;

38. alapvető fontosságúnak tekinti konkrét és megvalósítható célok kitűzését szociális területen; emlékeztet ebben az összefüggésben arra, hogy egy szabadkereskedelmi övezet célját nem csak a gazdasági növekedés szempontjából kell értékelni, hanem mindenekelőtt munkahely teremtési szempontból; emlékeztet arra, hogy a földközi-tengeri térség országaiban a legsürgetőbb probléma a fiatalok és nők munkanélkülisége;

2009. február 19., csütörtök

39. felkéri a déli partnerországokat, hogy alakítsanak ki olyan déli országok közötti cseréket, mint az Egyiptom, Jordánia, Marokkó és Tunézia által aláírt agadiri gazdasági megállapodás, és hangsúlyozza, hogy az Európai Unió intézményeinek kedvezően kell válaszolniuk a déli országok közötti gazdasági integráció elősegítésére irányuló technikai segítségnyújtási kérésekre;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, továbbá az Unió a földközi-tengeri térségért partnerországai kormányának és parlamentjének.

Az európai szomszédságpolitikai eszköz felülvizsgálata

P6_TA(2009)0078

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai szomszédságpolitikai eszköz felülvizsgálatáról (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz (ENPI) létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Szomszédsági Politika (ESZP) 2004 óta tartó fejlődésére és különösen a Bizottságnak az ESZP végrehajtásáról szóló helyzetjelentésére,
- tekintettel az Örményországgal, Azerbajdzsánnal, Egyiptommal, Grúziával, Izraellel, Jordániával, Libanonnal, Moldáviával, Marokkóval, a palesztin hatósággal, Tunéziával és Ukrajnával közösen elfogadott cselekvési tervekre
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt az Orosz Föderáció közötti partnerséget létrehozó partnerségi és együttműködési megállapodásra, amely 1997. december 1-én lépett hatályba és a megújított partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalások 2008. decemberi újrakezdésére,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külügyek Tanácsa által 2008. szeptemberben és októberben elfogadott határozatokra, amelyek célja a fehérorosz hatóságokkal folytatott párbeszéd helyreállítása és a vezető személyiségek utazási korlátozásának hat hónapra történő felfüggesztése, miután a politikai foglyok bocsátottak szabadon és a parlamenti választások menetében végrehajtott apró javulások érzékelhetők,
- tekintettel a külügyminiszterek Barcelonában, 1995. november 27–28-án tartott euro-mediterrán konferenciáján elfogadott Barcelonai Nyilatkozatra, amely euro-mediterrán partnerséget hozott létre,
- tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, „Barcelonai folyamat: Mediterrán Unió” 2008. május 20-i közleményre (COM(2008)0319),
- tekintettel a Barcelonai folyamat: Mediterrán Unió 2008. március 13–14-i brüsszeli Európai Tanács által történő jóváhagyására,
- tekintettel a Párizsban 2008. július 13-án tartott, a Földközi-tenger térségéről szóló párizsi csúcstalálkozó nyilatkozatára,
- tekintettel a Marseille-ben 2008. november 3–4-én tartott, „Barcelonai folyamat: Mediterrán Unió” tárgyú miniszteri konferencián a kormányzásról, a projektekről és a regionális politikai párbeszédéről elfogadott nyilatkozatra,

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2006. december 4-i, az európai szomszédságpolitika megerősítéséről (COM(2006)0726) szóló, és a 2007. december 5-i, a határozott európai szomszédsági politikáról szóló (COM(2007)0774) bizottsági közleményre,
  - tekintettel a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, 2007. április 11-i, a Fekete-tengeri szinergia – új regionális együttműködési kezdeményezés című bizottsági közleményre (COM(2007)0160) és a 2008. június 19-i bizottsági közleményre (COM(2008)0391), amely az ezen kezdeményezés végrehajtásának első évről szóló jelentés,
  - tekintettel a Bizottság által a „keleti partnerség” elnevezésű kezdeményezésről az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett 2008. december 3-i közleményre (COM(2008)0823),
  - tekintettel a Benita Ferrero Waldner biztos által a Parlament Külügyi Bizottságának címzett, 2006. április 26-i levélre,
  - tekintettel a szomszédsági politikáról és az EU bővítési stratégiájáról szóló állásfoglalásaira,
  - tekintettel az EU szomszédos országairól és szomszédos régióiról szóló korábbi állásfoglalásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0037/2009),
- A. mivel a 2006-os reform és az új külső támogatási keretről szóló megállapodás bizottsági kötelezettségvállalást tartalmazott, hogy a 2009-es európai választások előtt elvégzik az ENPI rendelet végrehajtásának felülvizsgálatát, és amely megállapodás a Parlamentnek kiszélesített vizsgálati jogköröket adott a közösségi támogatás tekintetében,
- B. mivel 2006-ban a Külügyi Bizottság munkacsoportokat hozott létre az ENPI Dél és az ENPI Kelet kapcsán azért, hogy strukturált párbeszédet tartson a Bizottsággal azon dokumentumok végrehajtásáról, amely meghatározta a politikai keretet az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz szerinti támogatás nyújtására,
- C. mivel a jelenlegi pénzügyi terv 2007-es kezdete óta az ENPI célja az volt, hogy támogassa az ESZP végrehajtását, és különösen az ESZP cselekvési terveket, valamint az Orosz Föderációval folytatott stratégiai partnerséget annak a négy közös térre vonatkozó tervek végrehajtásának támogatására,
- D. mivel az európai szomszédsági politika fő célja az Európai Unió legszűkebb környezetében egy barátságos környezet megteremtése; mivel a szomszédos országokat természetes módon két kategóriába osztják: déli és keleti országok, és ezek céljai és az Európai Unióval kapcsolatos megközelítései eltérnek; mivel e megosztás példája két nemrég javasolt kezdeményezés: Mediterrán Unió és keleti partnerség,
- E. mivel az ENPI-t abból a célból is tervezték, hogy határokon átnyúló és több országot magában foglaló programokat finanszírozzon az ENPI területén azzal a céllal, hogy támogatást nyújtson többek között olyan kezdeményezéseknek, mint például a fekete-tengeri szinergia, az Unió a földközi tengeri térségért és a keleti partnerség,
- F. mivel az ESZP továbbra is az Európai Unió külpolitikájának egyik fő prioritása, és az ESZP valamennyi érintett állam számára lehetőséget kínál az EU-val való szorosabb integrációra,
- G. mivel az ESZP független a csatlakozási folyamattól, de nem zárja ki azt, és egy lépést jelent az EU és a szomszédos országok közötti gazdasági és politikai közeledés irányában,

2009. február 19., csütörtök

H. mivel az EU-val szomszédos országok gyors demográfiai növekedése, aminek eredményeként ezek népessége egyre urbanizáltabb, új kihívást jelent az ENPI számára,

Általános megjegyzések

1. úgy véli, hogy összességében az ENPI-rendelet rendelkezései megfelelőek és érvényesek a szomszédos országokkal és más multilaterális szervezetekkel folytatott együttműködés céljából;
2. felhívja a Bizottságot, hogy a partner kormányokkal közösen fejlesszék tovább a konzultációs mechanizmusokat a civil társadalommal és a helyi hatóságokkal annak érdekében, hogy jobban bevonják annak tagjait az ENPI és a nemzeti reformprogramok végrehajtásának tervezésébe és figyelemmel kísérésébe; kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az éves cselekvési programok közzétételét honlapján, és győzze meg a partner kormányokat, hogy rendszeresen tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé nemzeti programozási dokumentumaikat;
3. kéri a Tanácsot, hogy a Parlamenttel együttműködésben alakítson ki rugalmas és átlátható eszközt az e területen történő tájékoztatáshoz, és hogy továbbítsa haladéktalanul az Európai Parlament számára az elfogadott határozatok jegyzőkönyveit;
4. sürgeti a Bizottságot, valamint a nemzeti, a regionális és a helyi hatóságokat a városi és regionális ikerintézményi programok ösztönzésére, és ennek érdekében megfelelő támogatás megadására, a szomszédos országokban a helyi és regionális szintű hivatali háttér megteremtése, valamint a polgárok és a mikroprojektek számára szánt csereprogramok kezdeményezése céljából;
5. üdvözlöi, hogy a Bizottság az ENPI keretében elindította az új CIUDAD (együttműködés a városfejlesztésben párbeszéd) programot, amely lehetővé teszi az európai városok és az ENPI szerinti országok városai közötti egysíntű együttműködési projekteket; rámutat, hogy az ilyen fajta kezdeményezés teljesen megfelelő a párbeszéd előmozdítása és a demokratizálódási folyamat szempontjából; felhív arra, hogy ennek ismeretében – az említett kezdeményezések megerősítése érdekében – bocsássonak rendelkezésre nagyobb összegeket a pénzügyi keret 2008–2009. évi időközi felülvizsgálatának elvégzésekor;
6. úgy véli, hogy a közösségi támogatás láthatóságát növelni kell az érdekelt felekkel és a közvéleménnyel folytatott célzott kommunikáció révén, és ajánlja, hogy e célból fejlesszék a kapcsolatokat a civil társadalommal és a helyi hatóságokkal, mivel ezek közelebb állnak a polgárokhoz, és ezért kompetens, eredményes szintet jelentenek, amelyen cselekedni lehet;
7. felszólít arra, hogy a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok területén az éves cselekvési programokat bátrabban, az ESZP cselekvési terveiben megállapított célokkal összhangban hajtsák végre, a keleti és a mediterrán partnerek közötti jelentős elosztásbeli különbség elkerülése érdekében; úgy véli, hogy többet kellene tenni a partner kormányok meggyőzése érdekében, hogy kötelezzék el magukat ezeken a területeken a cselekvésre;
8. hangsúlyozza valamennyi tárgyalás alatt álló ESZP cselekvési terv keretében egyértelmű, konkrét és mérhető célok meghatározásának szükségességét; hangsúlyozza az említett cselekvési tervek valamennyi fejezete közötti szükséges kölcsönös összefüggést valamennyi fejezeten belül a megkülönböztetéstől mentes előrehaladásra való tekintettel; e tekintetben újólág felhív a terület minden meglévő jogi eszközét felölelő globális emberi jogi és demokráciapolitikára;
9. úgy véli, hogy a közösségi támogatási eszközök megnövelt rugalmassága és egyszerűsége ellenére, amint azt különösen a demokráciáért és emberi jogokért létrehozott európai eszköz⁽¹⁾ bizonyítja, az ENPI szerinti eljárások és időkeretek továbbra is terhesek a civil társadalom szervezetei és a helyi hatóságok számára; felhívja a Bizottságot, hogy folytasson összehasonlító elemzést a többi fontos adományozó által alkalmazott eljárásokról és ennek eredményeit terjessze a Parlament elé;

(1) A demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének (a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze) létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 386., 2006.12.29., 1. o.).

2009. február 19., csütörtök

10. úgy véli, hogy az ENPI szerinti ágazati és általános költségvetési támogatást csak olyan kormányzatok számára kellene hozzáférhetővé tenni, amelyek képesek azt átlátható, hatékony és felelősségteljes módon végrehajtani, amikor az valós ösztönzést jelent; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a költségvetési támogatás szükségességét az olyan országokban, amelyeknek gondjai vannak a költségvetés menedzsmenttel és az ellenőrzési eljárásokkal, illetve ahol magas szintű a korrupció; kéri a Bizottságot, hogy találja meg a megfelelő egyensúlyt a rugalmasság és az átláthatóság között az ESZP programok kiválasztása, végrehajtása és nyomon követése során;

11. hangsúlyozza, hogy országonként kell politikai feltételeket szabni, amelyeknek célja többek között a demokrácia, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás előmozdítása, az emberi jogok és a kisebbségi jogok, valamint a bírói hatalom függetlenségének tiszteletben tartása; ezért úgy véli, hogy a valamennyi, ezen eszközökből finanszírozott „Justice” projekt mélyreható és alapos értékelését nyilvánosságra kell hozni és át kell adni az EP-nek;

12. üdvözli, hogy a szomszédságpolitikai eszközről szóló rendeletbe bekerült a határokon átnyúló együttműködés, amely stratégiai fontosságú eszköz a közös projektek kidolgozása, valamint az ESZP-országok és a tagállamok közötti kapcsolatok megszilárdítása tekintetében; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy a közös operatív programok végrehajtása irányításának és folyamatának rendszeres, pontos nyomon követése érdekében egyedi eszközök létrehozására van szükség az EU határain belül és kívül egyaránt;

13. felkéri a Bizottságot, hogy készítse el a 2007–2013 közötti időszakra jóváhagyott összes közös operatív program részletes áttekintését, valamint egy értékelést arra vonatkozóan, hogy a projektek végrehajtása során milyen mértékben tartották tiszteletben az átláthatóság, a hatékonyság és a partnerség elvét; bátorítja a Bizottságot, hogy készítse el azoknak a leggyakoribb problémáknak a listáját, amelyekkel az EU határ menti régiókban, illetve az ESZP-országokban működő irányító hatóságok szembesülnek, hogy ennek révén a következő programozási időszakra nézve azonosítani lehessen a megfelelő megoldásokat;

14. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy könnyítse meg a határokon átnyúló együttműködéssel kapcsolatos tapasztalatok és legjobb gyakorlatok cseréjét az egyes ESZP-programok és -projektek, illetve az „európai területi együttműködés” cél és a már megvalósított Interreg IIIA közösségi kezdeményezés alatt megvalósuló fellépések között; úgy véli, hogy támogatni kell a köztisztviselőknek szóló képzési (beleértve a szomszédos országok nyelvének elsajátítására irányuló programokat) és ikerintézményi kezdeményezéseket; ezzel összefüggésben azt javasolja, hogy készüljenek időszakos elemzések az uniós határok két oldalán megvalósuló kapacitás- és intézményépítés terén elért eredményekről;

15. hangsúlyozza az ESZP mint keretpolitika és az olyan regionális ESZP kezdeményezések közötti kapcsolat egyértelművé tételének fontosságát, mint például a fekete-tengeri szinergia, az Unió a földközi tengeri térségért és a jövőbeli keleti partnerség, továbbá az említett kezdeményezések és a különböző közösségi támogatási eszközök koordinálásának és kiegészítő jellege növelésének jelentőségét; felhív arra, hogy jobban hangolják össze az ENPI programokat és a tagállamok, valamint a nemzetközi szervezetek által nyújtott pénzügyi együttműködést;

16. hangsúlyozza az ENPI országok részéről az EU ügynökségekkel folytatott megerősített együttműködés, valamint az ENPI országoknak a közösségi programokban való részvételre vonatkozó megnövekedett lehetőségeinek szükségességét, amennyiben az ESZP cselekvési terveinek céljai teljesülnek; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen hatékony intézkedéseket a közösségi programokban részt venni szándékozó harmadik országokat sújtó pénzügyi teher minimalizálására;

17. hangsúlyozza, hogy az ENPI szerinti kifizetéseknek átláthatóknak kell lenniük az ország, a régió és a prioritás tekintetében;

18. felhív arra, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a megnövekedett mobilitásra, különösen az ENPI-országokkal mobilitási partnerségek létrehozása útján, és a népek közötti kapcsolatokra, különösen az oktatás, a kutatás, a fejlesztés, az üzlet és a politikai párbeszéd területén; sürgős intézkedést támogat valamennyi ENPI ország állampolgárainak és lakosainak vízumdíja csökkentése érdekében, aminek végső soron a vízumliberalizáció a célja;

19. támogatja a Bizottság gazdasági integrációval kapcsolatos megközelítését, amelynek része egy mély és átfogó szabadkereskedelmi térség létrehozására vonatkozó cél;

2009. február 19., csütörtök

20. rámutat, hogy bár az ENPI által támogatott országok közül néhányban kísérletet tettek a nemek közötti egyenlőség megvalósítására és a nők politikai, társadalmi és gazdasági életben való részvételének előmozdítására, ezek az intézkedések nem vezettek kézzelfogható eredményekhez sem a mediterrán térségben, sem a szomszédos keleti országokban; felhívja a Bizottságot, hogy módszeresebben foglalkozzon a nemek közötti egyenlőtlenségekkel az európai szomszédságpolitikai eszköz tervezése és végrehajtása során;
21. támogatja a Bizottság energiabiztonsággal kapcsolatos megközelítését, amelynek célja középtávon egy kölcsönösen előnyös összekapcsolt és diverzifikált energiapiac létrehozása az EU és a szomszédos országok között; hangsúlyozza azonban, hogy a partnerek energiapolitikáinak és jogszabályainak az EU gyakorlatával és a közösségi vívmányokkal való további harmonizálása mellett különös figyelmet kell szentelni a partnerországokban az energiainfrastruktúra modernizálására;
22. üdvözli, hogy a Bizottság keleti partnerségre irányuló javaslata magában foglalja tematikus platformok létrehozását (demokrácia, felelősségteljes kormányzás és stabilitás, gazdasági integráció és konvergencia az EU politikáival, energiabiztonság, emberek közötti kapcsolatok), ami megfelel a főbb együttműködési területeknek;
23. hangsúlyozza az ENPI pénzügyi tervének növelését annak érdekében, hogy az ESZP képessé váljék annak egyre ambíciózusabb céljainak elérésére és új regionális kezdeményezéseinek támogatására; kéri, hogy amikor ez bekövetkezik, az egyaránt szolgálja a mediterrán országok és a kelet-európai országok javát;
24. felszólít a jelenlegi kiadások hatékonyságának és hatásának szélesebb kontextusban történő értékelésére, mint például a harmadik országok támogatási tevékenységei;
25. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen hatástanulmányt a harmadik országok ESZP országokban folytatott külföldre juttatott támogatásokra vonatkozó politikáiról, különösen Kína és Oroszország tekintetében, valamint a pénzügyi válság valamennyi ENPI országra gyakorolt hatásáról;
26. felhívja a Bizottságot, hogy szigorúan mérje fel azon országok tényleges igényeit, amelyek számára jelenleg tengeren túli fejlesztési támogatást nyújt, különös tekintettel a GDP mértékére és a kedvezményezett országokban a gazdasági növekedés ütemére;
27. felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak pénzügyi támogatást a megnövelt kétoldalú támogatásokhoz, az ESZP cselekvési tervekben meghatározott reformnapirendhez a szomszédsági beruházási eszköznek és hasonló ENPI kezdeményezéseknek juttatott további hozzájárulásokon keresztül;
28. emlékeztet arra, hogy az ENPI jogalapjáról folytatott tárgyalások során a Parlament jogos aggodalmának adott hangot a gyakran indikatív pénzügyi határértékeket tartalmazó közép- és rövid távú stratégiai dokumentumok és országdokumentumok parlamenti felügyeletének kivitelezésével kapcsolatban; felszólít az említett indikatív pénzügyi kötelezettségvállalások elmúlt két évben történt végrehajtási módjának értékelésére;
29. ezzel összefüggésben aggodalmának ad hangot a 1908 költségvetési alcímhez tartozó magas költségvetési utalások igénylésével kapcsolatban, amelyek a 2007–2008-as évekre kötelezettségvállalási oldalon már mintegy 410 millió euró, kifizetési oldalon pedig mintegy 635 millió euró összegű halmozott növekedést mutatnak;
30. meglepéssel veszi tudomásul, hogy az ENPI által érintett országok jogosultak az Európai Beruházási Bank (EBB) által kínált hitelek felvételére⁽¹⁾, és hogy a finanszírozási műveleteknek összhangban kell lenniük és támogatniuk kell az Unió külpolitikáját, beleértve a különböző regionális célokat; emlékeztet arra, hogy az ENPI által érintett országoknak az EBB által kínált finanszírozási műveletek jelenlegi maximális összege a 2007–2013-ig terjedő időszakra vonatkozóan 12,4 milliárd euró, két indikatív alösszege lebontva: 8,7 milliárd euró a mediterrán országokra, 3,7 milliárd euró pedig a keleti országokra és Oroszországra vonatkozó összeghatár; az említett hitelek végrehajtási módjának az EBB-vel összehangolt értékelésére szólít fel;

(1) A Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló, 2006. december 19-i 2006/1016/EK tanácsi határozat (HL L 414., 2006.12.30., 95. o.).

2009. február 19., csütörtök

31. meglepéssel veszi tudomásul, hogy az Európai Bíróság, a Parlament által benyújtott keresetet ⁽¹⁾ követően, nemrég hatályon kívül helyezte az ilyen hitelekre vonatkozó jogalapot és úgy rendelkezett, hogy ezekben az esetekben az EK-Szerződés 179. és 181a. cikke értelmében az együttdöntési eljárást kell alkalmazni; hangsúlyozza, hogy az ENPI felülvizsgálatát és az EBB-nek nyújtott közösségi garanciáról szóló hatályon kívül helyezett tanácsi határozat helyébe lépő szabályozás elfogadását egyidejűleg kell végrehajtani, mivel azok az Unió szomszédos országokkal kapcsolatos politikájának egymást kiegészítő eszközei, ezért az ellentmondásos vagy egymás ellen ható intézkedéseket el kell kerülni;

32. ismételten aggodalmának ad hangot az elszámoltathatóság hiányosságaival, illetve a közösségi alapok jogszerűtlen felhasználásának kockázatával kapcsolatban abban az esetben, amikor az uniós támogatás többoldalú adományozói vagy kezelői alapon keresztül történik; hangsúlyozza az átláthatóságon és demokratikus elszámoltathatóságon alapuló szilárd közfinanszírozási rendszer fontosságát; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy kerülje az alapok közvetítőkön keresztüli elosztását, amennyiben lehetséges és amennyiben az elosztásnak jobb és átláthatóbb csatornái is rendelkezésre állnak;

Ország és régió specifikus észrevételek

33. megjegyzi az Unió a földközi tengeri térségért kezdeményezés keretében tapasztalt fejlődést; hangsúlyozza azonban, hogy:

- az egyes déli vagy keleti ESZP-kezdeményezéseknek nyújtott ENPI finanszírozást nem szabad egymás kárára felhasználni,
- a Parlamentet megfelelően tájékoztatni kell az ENPI-ből finanszírozott Unió a földközi tengeri térségért projektekről;
- az ENPI alapok felhasználása során különösen fontos a magánfinanszírozást magukban foglaló egyéb források átláthatósága;

34. újólág megismétli, hogy az ESZP földközi-tengeri összetevőjének ki kell egészítenie a barcelonai folyamatot, és hogy az ESZP céljait egyértelműbben kell meghatározni a barcelonai folyamatnak egy többoldalú regionális megközelítés előnyben részesítésével való megerősítése érdekében;

35. úgy ítéli meg, hogy az ENPI keretében a regionális, multilaterális és határon átnyúló projektek eredményességének megerősítése érdekében rendelkezni kell arról, hogy az említett programokban az Unió a földközi-tengeri térségért valamennyi új partnere részt vegyen;

36. úgy véli, hogy az EU keleti szomszédságában közelmúltban zajló fejlemények aláhúzzák az ESZP fejlesztésének fontosságát azáltal, hogy azt még inkább hozzáigazítják a partnerek szükségleteihez, beleértve a megerősített uniós részvételt az fekete-tengeri régióban, valamint egy ambíciózus keleti partnerségben; hangsúlyozza egy szabadkereskedelmi zóna létrehozása felgyorsításának szükségességét, különösen Örményország, Azerbajdzsán, Grúzia, Moldova és Ukrajna kapcsán, amint a partnerországok készen állnak, illetve hangsúlyozza az EU-val szembeni vízumentességre irányuló lehető leggyorsabb lépések véglegesítésének szükségességét, valamint a regionális együttműködés fokozásának szükségességét az európai szomszédságon belül a stabilitás és a prosperitás előmozdítása érdekében;

37. javasolja az „Euromed” és „Eurolat” közgyűlésekhez hasonlóan az Európai Parlament részvételével a keleti szomszédos országok közgyűlése, az „Euroeast” megalakítását, ami az európai szomszédsági politika kelet-európai országokban, vagyis Örményországban, Azerbajdzsánban, Grúziában, Moldovában, Ukrajnában és Fehéroroszországban való megvalósítására szolgál;

38. rámutat, hogy a befagyott konfliktusok akadályt jelentenek az ESZP teljes körű fejlődése előtt a Dél-Kaukázus tekintetében, és felhívja a Tanácsot, hogy vegyen részt aktívabban a konfliktusrendezésben;

⁽¹⁾ 2008. november 6-i ítélet a C-155/07 sz., Európai Parlament kontra Tanács ügyben (HL C 327., 2008.12.20., 2. o.).

2009. február 19., csütörtök

39. hangsúlyozza, hogy a Fekete-tenger térségében az erőteljesebb kötelezettségvállalás előfeltétele annak, hogy az EU segíthessen egyes megoldatlan konfliktusok rendezésében, illetve a régió országai közötti együttműködés fokozásában; úgy véli, hogy a fekete-tengeri régióban megvalósuló fokozott regionális együttműködésnek kell az ENP, valamint az EU által indított különböző regionális kezdeményezések egyik kulcsfontosságú prioritásának lennie; számít arra, hogy folytatódik a fekete-tengeri szinergia végrehajtása; felszólít a Törökországgal a fekete-tengeri térségben történő fokozott együttműködésre, tekintettel Törökország stratégiai jelentőségére és esetleges jövőbeni szerepére a közös kül- és biztonságpolitikában, felszólít továbbá az Oroszországgal való fokozott együttműködésre, hangsúlyozva, hogy ezeknek az országoknak teljes mértékben részt kell venniük az Európával szomszédos régiók regionális konfliktusainak megoldásában, valamint a béke és a stabilitás elősegítésében; úgy véli, hogy több közös érdekű projektet végre lehetne hajtani ebben a keretben;

40. üdvözli a tényt, hogy a keleti partnerség jelentősebb ösztönzőt biztosít olyan ambiciózus partnerországoknak, mint Ukrajna; üdvözli különösen az új átfogó intézményépítési programot az együttműködés szempontjából fontos ágazatokban az adminisztratív kapacitás fejlesztése érdekében;

41. úgy ítéli meg, hogy a keleti partnerség nem lehet akadálya az EU-tagságnak azon szomszédos országok esetében, amelyek az EU-Szerződés 49. cikke alapján kívánnak csatlakozni;

42. támogatja a Bizottság keleti partnerségre irányuló javaslatát, ami azt feltételezi, hogy az új kapcsolatokat országok szerint kiigazított társulási megállapodásokra alapozzák, mivel ez megfelelőbb reagálási lehetőséget biztosít a partnerek szorosabb kapcsolat iránti törekvéseire;

43. üdvözli, hogy az energiabiztonság szerves eleme a kelet partnerségre irányuló javaslatnak a keleti partnerek összefüggésében; támogatja a keleti partnerségről szóló 2008. december 3-i bizottsági közlemény főbb céljait, ideértve az Ukrajna és Moldova energiaközösségben való tagságára vonatkozó tárgyalások gyors befejezését is, illetve az Azerbajdzsánnal kapcsolatos politikai kötelezettségvállalás fokozását, amelynek célja az EU energiapiacával való konvergencia és az infrastrukturális integráció; rámutat, hogy az összes ENP-országot be kell vonni az energiaügyi együttműködéssel kapcsolatos intézkedésekbe;

44. támogatja a közösségi költségvetés szerinti gazdasági helyreállítási és stabilitási csomagot, amely mintegy 500 millió eurót nyújt 2008-2010 között Grúzia újjáépítésére a pusztító háborút követően, és az országon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült emberek gazdasági rehabilitációjának biztosítására, az otthonukba és tulajdonaik közé történő visszatérésük felfüggesztésével; hangsúlyozza, hogy annak garantálása érdekében, hogy a támogatást Grúzia legsürgetőbb szükségleteire fordítsák, a közösségi finanszírozáshoz megfelelő feltételrendszert és nyomon követő mechanizmusokat kell csatolni; hangsúlyozza, hogy a támogatást az ESZP cselekvési tervben és az ENPI programozási dokumentumokban meghatározott reformnapi-rend támogatására kell fordítani, ami továbbra is rendkívül szükséges;

45. hangsúlyozza, hogy a Fehéroroszországra vonatkozó pénzügyi keret felül kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy az együttműködést lehet-e szélesíteni az energia, a környezetvédelem és a migráció területein túlra történő kiterjesztéssel a Tanács által 2008. szeptemberben kezdeményezett újbóli bevonásra irányuló politika folytatása érdekében; emlékeztet arra, hogy az EU és Fehéroroszország közötti viszony nagymértékben függ a fehérorosz kormány demokratikus értékek melletti kötelezettségvállalásától; hangsúlyozza a hatékony politikai feltételrendszer és azon garanciák szükségességét, miszerint a támogatásnak azonnali pozitív hatása lesz a polgároknak, és nem élnek vele vissza a hatóságok politikai ellenfeleikkel szemben; hangsúlyozza, hogy az EU-nak eredményesebb támogatást kell biztosítania a civil társadalom és a demokráciát védő politikai pártok számára;

46. nézete szerint az EU-nak a következő kérdésekre kell összpontosítania az új EU–Oroszország partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalások során:

— nagyobb orosz együttműködés a világos pénzügyi prioritások meghatározása során, amelyek a támogatás jobb tervezéséhez és többéves programozásához vezetnének;

2009. február 19., csütörtök

- biztosítékok nyújtása, hogy az orosz hatóságoknak nyújtott bármilyen pénzügyi támogatás hozzájárul az Orosz Föderációban a demokratikus szabályok megerősítéséhez;
- finanszírozásra kijelölt, megnövelt közös tulajdonú projektek;

*

* *

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagországok és az ENPI-országok kormányainak és parlamentjeinek, az Európa Tanácsnak, az OECD-nek és az euro-mediterrán parlamenti közgyűlésnek.

Az Alzheimer-kór elleni küzdelem

P6_TA(2009)0081

Az Európai Parlament nyilatkozata az Alzheimer-kór elleni küzdelem prioritásairól

(2010/C 76 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 116. cikkére,
  - A. mivel az Alzheimer-kór jelenleg 6,1 millió európaít érint és mivel a népesség elöregedésével ez a szám 2050-ig kétszeresére vagy háromszorosára fog növekedni,
  - B. mivel ez a betegség a másoktól való függőség elsődleges oka,
  - C. mivel a kutatás, a megelőzés és a szociális védelem területén kiemelt fontosságú a politikai elkötelezettség,
1. felkéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamok kormányait, hogy az Alzheimer-kórt tekintsék az európai közegészségügy egyik kiemelt kérdésének és dolgozzanak ki európai cselekvési tervet
- az Alzheimer-kór okaival, megelőzésével és kezelésével kapcsolatos páneurópai kutatás előmozdítására,
  - a betegség korai felismerésének javítására,
  - az ügyintézés egyszerűsítésére a betegek és segítők számára és életminőségük javítására,
  - az Alzheimer szövetségek szerepének elősegítésére és a számukra nyújtott rendszeres támogatás biztosítására;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen nyilatkozatot, az aláírók nevével együtt a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és az érintett nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak.

2009. február 19., csütörtök

Aláírók

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnock, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Klač, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

2009. február 19., csütörtök

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raúl Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

---

2009. február 19., csütörtök

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Társbizottsági eljárás és a határozatképesség megállapítása (az eljárási szabályzat 47. és 149. cikkének értelmezése)

P6_TA(2009)0080

Az Európai Parlament 2009. február 19-i határozata az eljárási szabályzat 47. cikkének és a 149. cikke (4) bekezdésének értelmezéséről: társbizottsági eljárás és a határozatképesség megállapítása

(2010/C 76 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Alkotmányügyi Bizottsága elnökének 2009. január 27-i és 2009. február 13-i levelére,
- tekintettel eljárási szabályzata 201. cikkére,

1. úgy határoz, hogy a 47. cikkhez az alábbi értelmezést csatolja:

„A 47. cikk szerinti társbizottság eljárás, nemzetközi megállapodás 83. cikk szerinti vizsgálata esetén, nem alkalmazható a 75. cikk szerinti hozzájárulási eljárás vonatkozásában.”;

2. úgy határoz, hogy a 149. cikk (4) bekezdéséhez az alábbi értelmezést csatolja:

„Azoknak a képviselőknek, akik a határozatképesség megállapítását kérelmezik, e kérelem előterjesztésekor jelen kell lenniük az üléssteremben.”;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak tájékoztatásul.
-

2009. február 19., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi kerete *

P6_TA(2009)0058

Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi keretéről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0467),

— tekintettel az EK-Szerződés 171. cikkére és 172. cikkének (1) bekezdésére, amelyek értelmében a Tanács konzultált a Parlammal (C6-0306/2008),

— tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A6-0007/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamenti, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlammal való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat
3 preambulumbekzdés

(3) Az európai kutatási infrastruktúrák használatának és fejlesztésének hagyományos támogatása eddig főként a tagállamok meglévő kutatási infrastruktúráinak támogatásában nyilvánult meg, az utóbbi években azonban nyilvánvalóvá vált, hogy olyan erőfeszítésekre is szükség van, amelyek új struktúrák kifejlesztésére ösztönöznek, mégpedig olyan jogi keret megteremtése révén, amely alkalmas e struktúrák közösségi szintű megteremtésének és működtetésének előmozdítására.

(3) Az európai kutatási infrastruktúrák használatának és fejlesztésének hagyományos támogatása eddig főként a tagállamok meglévő kutatási infrastruktúráinak támogatásában nyilvánult meg, az utóbbi években azonban nyilvánvalóvá vált, hogy olyan erőfeszítésekre is szükség van, amelyek új struktúrák kifejlesztésére – **vagy használatuk optimalizálása érdekében a meglévő struktúrák frissítésére** – ösztönöznek, mégpedig olyan jogi keret megteremtése révén, amely alkalmas e struktúrák közösségi szintű megteremtésének és működtetésének előmozdítására.

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat
4 preambulumbekzdés

(4) Ez az igény számos alkalommal kifejezésre jutott, mind politikai szinten a tagállamok és a közösségi intézmények részéről, mind az európai kutatóközösség különböző szereplői, köztük vállalkozások, kutatóközpontok és egyetemek részéről.

(4) Ez az igény számos alkalommal kifejezésre jutott, mind politikai szinten a tagállamok és a közösségi intézmények részéről, mind az európai kutatóközösség különböző szereplői, köztük vállalkozások, kutatóközpontok, egyetemek **és különösen a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI)** részéről.

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat
6 a preambulumbekzdés (új)

(6a) **Az e rendelet által európai kutatási infrastruktúráként (ERI) létrehozott kutatási infrastruktúrának a páneurópai érdekeltsgű kutatás könnyítését és előmozdítását kell céloznia. Mindezt nem gazdasági alapon kell végeznie, vagyis nem vállalhat olyan munkát vagy eszközök és/vagy szolgáltatások nyújtását, amelyek a versenyt torzíthatják. Az innováció, valamint az ismeret- és technológiaátadás elősegítése érdekében azonban indokolt, hogy az ERI bizonyos feltételek mellett folytathasson korlátozott mértékű gazdasági tevékenységet.**

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat
7 preambulumbekzdés

(7) Ellentétben a közös technológiai kezdeményezésekkel, amelyeket a Közösség tagságával és pénzügyi hozzájárulásával működő közös vállalkozásként alapítottak meg, az **európai kutatási infrastruktúrát (European Research Infrastructure, a továbbiakban: ERI)** nem a költségvetési rendelet 185. cikkének értelmében vett közösségi testületként célszerű megalkotni, hanem olyan jogalanyként, amelynek a Közösség nem **szükségszerűen** tagja, és amelynek nem nyújt a költségvetési rendelet 108. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében vett pénzügyi hozzájárulást.

(7) Ellentétben a közös technológiai kezdeményezésekkel, amelyeket a Közösség tagságával és pénzügyi hozzájárulásával működő közös vállalkozásként alapítottak meg, **egy ERI-t** nem a költségvetési rendelet 185. cikkének értelmében vett közösségi testületként célszerű megalkotni, hanem olyan jogalanyként, amelynek a Közösség nem tagja, és amelynek nem nyújt a költségvetési rendelet 108. cikke (2) bekezdésének f) pontja értelmében vett pénzügyi hozzájárulást. **E rendelkezést nem kell alkalmazni abban az esetben, ha a Közösség egy ERI tagja lesz, és a költségvetési rendelet 185. cikkének (1) bekezdése szerinti költségvetési hozzájárulást tesz. Az ERI-nek nyújtott közösségi támogatásokra minden esetben alkalmazni kell a költségvetési rendelet vonatkozó rendelkezéseit.**

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat
8 preambulumbekzdés

(8) Mivel a tagállamok és a Közösség – a Szerződés 164. és 165. cikkének megfelelően – szorosan együttműködnek kutatási tevékenységeik egymást kiegészítő tervezésében és végrehajtásában, indokolt, hogy kutatási infrastruktúrák létrehozására vonatkozó szükségleteiket az érdekelt tagállamok – **egyedül vagy más minősített szervezetek bevonásával** – maguk határozzák meg, saját kutatási-technológiafejlesztési tevékenységeik és a Közösség követelményei alapján. Ugyanezért indokolt az ERI tagságát megnyitni az érdekelt tagállamok előtt, és lehetővé tenni bizonyos feltételeknek megfelelő harmadik országok és szakosított kormányközi szervezetek részvételét.

(8) Mivel a tagállamok és a Közösség – a Szerződés 164. és 165. cikkének megfelelően – szorosan együttműködnek kutatási tevékenységeik egymást kiegészítő tervezésében és végrehajtásában, indokolt, hogy kutatási infrastruktúrák létrehozására vonatkozó szükségleteiket az érdekelt tagállamok maguk határozzák meg, saját kutatási-technológiafejlesztési tevékenységeik és a Közösség követelményei alapján. Ugyanezért indokolt az ERI tagságát megnyitni az érdekelt tagállamok előtt, és lehetővé tenni bizonyos feltételeknek megfelelő harmadik országok és szakosított kormányközi szervezetek részvételét.

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat
9 preambulumbekzdés

(9) **Indokolt, hogy az e rendelettel létrehozott európai kutatási infrastruktúra (a továbbiakban: ERI) egy kutatási infrastruktúra létrehozását és működtetését kapja feladatául. A verseny torzulásának elkerülésére indokolt, hogy e feladatát ne gazdasági alapon végezze. Az innováció, valamint az ismeret- és technológiaátadás elősegítésére indokolt, hogy az ERI bizonyos feltételekkel mégis folytathasson korlátozott mértékű gazdasági tevékenységet.** Az olyan kutatási infrastruktúrák létrehozása, mint az ERI, nem zárja ki, hogy a más jogi formával bíró páneurópai érdekeltsgű kutatási infrastruktúrákról is elismerhető legyen, hogy hozzájárulnak a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI) által kidolgozott útiter végrehajtásához és az európai kutatás fejlődéséhez. A Bizottság biztosítani fogja, hogy az **ESFRI-tagok és egyéb** érdekelt felek értesüljenek az ilyen alternatív jogi formákról.

(9) Az olyan kutatási infrastruktúrák **e rendelettel történő** létrehozása, mint az ERI, nem zárja ki, hogy a más jogi formával bíró páneurópai érdekeltsgű kutatási infrastruktúrákról is elismerhető legyen, hogy hozzájárulnak a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI) által kidolgozott útiter végrehajtásához és az európai kutatás fejlődéséhez. A Bizottság biztosítani fogja, hogy az érdekelt felek értesüljenek az ilyen alternatív jogi formákról.

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat
10 preambulumbekzdés

(10) A kutatási infrastruktúráknak indokolt európai kutatási tevékenységek támogatása révén előmozdítaniuk a közösségi kutatás tudományos kiválóságának és az uniós gazdaság versenyképességének közép- és hosszú távú előrejelzéseken alapuló fenntartását. Ennek eléréséhez **indokolt** a teljes európai kutatóközösség számára nyitva állniuk és arra törekedniük, hogy a jelenleginél jobban kiépítsék a tudományos erőforrásokat, ezáltal hozzájárulva az Európai Kutatási Térség bővítéséhez.

(10) A kutatási infrastruktúráknak indokolt európai kutatási tevékenységek támogatása révén előmozdítaniuk a közösségi kutatás tudományos kiválóságának és az uniós gazdaság versenyképességének közép- és hosszú távú előrejelzéseken alapuló fenntartását. Ennek eléréséhez – **az alapszabályuknak megfelelően** – a teljes európai kutatóközösség előtt nyitva kell állniuk, és arra **kell** törekedniük, hogy a jelenleginél jobban kiépítsék az európai tudományos képességeket, ezáltal hozzájárulva az Európai Kutatási Térség fejlesztéséhez, **különösen az EU kohéziós politikájával való szinergiák támogatása révén.**

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat
10a preambulumbekendés (új)

(10a) *Az új kutatási infrastruktúráknak adott esetben különösen figyelembe kell venniük a konvergenciaregiókban a tudományos kiválóság lehetővé tételének jelentőségét, mint az EU hosszú távú teljesítményének fokozását szolgáló eszközt a kutatás, az innováció és a gazdasági versenyképesség terén.*

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat
12 preambulumbekendés

(12) Az átláthatóság érdekében **az ERI** létrehozásáról szóló határozatot közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Ugyanezért indokolt az alapszabály alapvető elemeit tartalmazó kivonatot mellékelni az említett határozathoz.

(12) Az átláthatóság érdekében **egy kutatási infrastruktúra ERI-ként való** létrehozásáról szóló határozatot közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Ugyanezért indokolt az alapszabály alapvető elemeit tartalmazó kivonatot mellékelni az említett határozathoz.

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat
14 preambulumbekendés

(14) Az ERI tagságának legalább három tagállamból kell állnia, és magában foglalhat bizonyos feltételeknek megfelelő harmadik országokat és szakosított kormányközi szervezeteket. Az ERI-t ezért az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak megfelelően a hozzáadottértékadó-rendszer működéséről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi rendelet, a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi rendelet és az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv *értelmében* nemzetközi szervezetnek kell tekinteni. Az ERI kutatási tevékenységének hatékonyabb támogatása érdekében a tagállamoknak és a részt vevő harmadik országoknak minden intézkedést meg kell hozniuk annak érdekében, hogy a szóban forgó ERI-nek minél szélesebb körű mentességet biztosítsanak az egyéb adók alól.

(14) Az ERI tagságának legalább három tagállamból kell állnia, és magában foglalhat bizonyos feltételeknek megfelelő harmadik országokat és szakosított kormányközi szervezeteket. Az ERI-t ezért **e rendelet egy lényeges rendelkezése értelmében** az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak megfelelően a hozzáadottértékadó-rendszer működéséről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi rendelet, a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi rendelet és az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv *alkalmazásában* nemzetközi szervezetnek kell tekinteni. Az ERI kutatási tevékenységének hatékonyabb támogatása, **és ezzel a tevékenység globális versenyképességének fokozása** érdekében a tagállamoknak és a részt vevő harmadik országoknak minden intézkedést meg kell hozniuk annak érdekében, hogy a szóban forgó ERI-nek minél szélesebb körű mentességet biztosítsanak az egyéb adók alól.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 11**Rendeletre irányuló javaslat
17 preambulumbekendés**

(17) Biztosítani kell, hogy egyrészt az ERI rugalmasan módosíthassa saját alapszabályát, másrészt **az ERI létrehozójaként** a Közösség egyes alapvető elemeket saját ellenőrzése alatt tartson. Olyan módosítás esetén, amely érinti az ERI-t létrehozó határozathoz csatolt alapszabály-kivonat tartalmát, a szóban forgó módosítás csak azután léphet hatályba, hogy a Bizottság határozatban jóváhagyta, mégpedig ugyanazon eljárás szerint, mint az ERI létrehozásakor, mivel a határozat alapvetőnek minősülő információt tartalmaz. Indokolt, hogy minden egyéb módosítást kötelező legyen bejelenteni a Bizottságnak, az pedig kifogással élhessen ellene, ha ezzel a rendelettel ellentétesnek ítéli meg. Kifogás hiányában indokolt ennek megfelelő közleményt közzétenni, a módosítás tömör összefoglalójával együtt.

(17) Biztosítani kell, hogy egyrészt az ERI rugalmasan módosíthassa saját alapszabályát, másrészt, **mint valamely kutatási infrastruktúra ERI-kénti létrehozója**, a Közösség egyes alapvető elemeket saját ellenőrzése alatt tartson. Olyan módosítás esetén, amely érinti az ERI-t létrehozó határozathoz csatolt alapszabály-kivonat tartalmát, a szóban forgó módosítás csak azután léphet hatályba, hogy a Bizottság határozatban jóváhagyta, mégpedig ugyanazon eljárás szerint, mint az ERI létrehozásakor, mivel a határozat alapvetőnek minősülő információt tartalmaz. Indokolt, hogy minden egyéb módosítást kötelező legyen bejelenteni a Bizottságnak, az pedig kifogással élhessen ellene, ha ezzel a rendelettel ellentétesnek ítéli meg. Kifogás hiányában indokolt ennek megfelelő közleményt közzétenni, a módosítás tömör összefoglalójával együtt.

Módosítás 12**Rendeletre irányuló javaslat
20 preambulumbekendés**

(20) Az ERI-k az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1083/2006/EK rendeletnek megfelelően társfinanszírozásban részesülhetnek a kohéziós politika pénzügyi eszközeiből.

(20) Az ERI-k az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2006. július 11-i 1083/2006/EK rendeletnek **és a Kohéziós Alap létrehozásáról szóló, 2006. július 11-i 1084/2006/EK tanácsi rendeletnek** ⁽¹⁾ megfelelően társfinanszírozásban részesülhetnek a kohéziós politika pénzügyi eszközeiből.

⁽¹⁾ HL L 210, 2006.7.31., 79. o.

Módosítás 13**Rendeletre irányuló javaslat
22 preambulumbekendés**

(22) Az ERI-t a közösségi jog alapján hozzák létre, ezért működését – azon ország joga mellett, amelyben az alapszabály szerinti székhely található – a közösségi jognak kell szabályoznia. Az ERI azonban más **országban** is rendelkezhet **telephellyel**. Ebben az esetben a lakosság és a foglalkoztatottak egészségvédelme és biztonsága, a környezetvédelem, a veszélyes anyagok kezelése és a szükséges engedélyek kiállítása tekintetében ez utóbbi **ország** jogát indokolt alkalmazni. Indokolt, hogy az ERI-t ezenkívül a fenti jogforrásokkal összhangban elfogadott alapszabály és az alapszabállyal összhangban lévő végrehajtási szabályok is szabályozzák.

(22) Az ERI-t a közösségi jog alapján hozzák létre, ezért működését – azon ország joga mellett, amelyben az alapszabály szerinti székhely található – a közösségi jognak kell szabályoznia. Az ERI azonban más **országokban** is rendelkezhet **telephelyekkel**. Ebben az esetben a lakosság és a foglalkoztatottak egészségvédelme és biztonsága, a környezetvédelem, a veszélyes anyagok kezelése és a szükséges engedélyek kiállítása tekintetében ez utóbbi **országok** jogát indokolt alkalmazni. Indokolt, hogy az ERI-t ezenkívül a fenti jogforrásokkal összhangban elfogadott alapszabály és az alapszabállyal összhangban lévő végrehajtási szabályok is szabályozzák.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 14**Rendeletre irányuló javaslat
23 preambulumbekkezdés**

(23) Az e rendeletnek való megfelelés kielégítő ellenőrzésének biztosítására indokolt, hogy az ERI a Bizottságnak megküldje éves jelentését és minden olyan körülményre vonatkozó információt, amely **az ERI feladatainak ellátását** súlyosan veszélyezteti. A Bizottságnak magyarázatot és/vagy intézkedéseket kell követelnie az ERI-től és/vagy ennek tagjaitól, ha az éves jelentésből vagy más forrásból arról értesül, hogy az ERI súlyosan megsérti ezt a rendeletet vagy más alkalmazandó jogi rendelkezést. Szükséges esetben, és ha nem hoznak orvosló intézkedéseket, a Bizottság hatályon kívül helyezheti az ERI-t létrehozó határozatot;

(23) Az e rendeletnek való megfelelés kielégítő ellenőrzésének biztosítására indokolt, hogy az ERI a Bizottságnak megküldje éves jelentését és minden olyan körülményre vonatkozó információt, amely **az célkitűzéseinek megvalósítását** súlyosan veszélyezteti. A Bizottságnak magyarázatot és/vagy intézkedéseket kell követelnie az ERI-től és/vagy ennek tagjaitól, ha az éves jelentésből vagy más forrásból arról értesül, hogy az ERI súlyosan megsérti ezt a rendeletet vagy más alkalmazandó jogi rendelkezést. Szükséges esetben, és ha nem hoznak orvosló intézkedéseket, a Bizottság hatályon kívül helyezheti az ERI-t létrehozó határozatot;

Módosítás 15**Rendeletre irányuló javaslat
23 a preambulumbekkezdés (új)**

(23a) A Bizottság a rendes ESFRI ütemtervének rendszeres frissítési gyakorlata alapján rendszeres időközönként tájékoztatja az Európai Parlamentet az Európai Kutatási Térség ERI-jeinek fejlődéséről, annak értékelésével, és ajánlásaival együtt.

Módosítás 16**Rendeletre irányuló javaslat
24 preambulumbekkezdés**

(24) ez az ERI felszámolását vonja maga után. Mivel a tervezett intézkedés célkitűzései, azaz a tagállamok **közötti európai kutatási infrastruktúra** keretének létrehozása nem valósítható meg hatékonyan a tagállamok nemzeti alkotmányos rendszerének keretében, ezek a célkitűzések – a probléma transznacionális jellegéből fakadóan – közösségi szinten könnyebben valósíthatók meg. A Közösség tehát a Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritási elvvel összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(24) ez az ERI felszámolását vonja maga után. Mivel a tervezett intézkedés célkitűzései, azaz a tagállamok **által közösen létrehozott** ERI-k keretének létrehozása nem valósítható meg hatékonyan a tagállamok nemzeti alkotmányos rendszerének keretében, ezek a célkitűzések – a probléma transznacionális jellegéből fakadóan – közösségi szinten könnyebben valósíthatók meg. A Közösség tehát a Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritási elvvel összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

Módosítás 17**Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk**

(1) Ez a rendelet megteremti **az** európai kutatási **infrastrukturák** (European Research Infrastructure, a továbbiakban: ERI) létrehozására vonatkozó követelmények és eljárások, **valamint ezek hatásainak** keretét.

(2) **Ezt a rendeletet a páneurópai érdekeltségű kutatási infrastruktúrákra kell alkalmazni.**

(1) Ez a rendelet megteremti **a** **pán-európai érdekeltségű kutatási infrastruktúrák** európai kutatási **infrastrukturaként** (European Research Infrastructure, a továbbiakban: ERI) **való** létrehozására vonatkozó követelmények és eljárások keretét.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – 2 a bekezdés (új)

(2a) A pán-európai érdekeltégű kutatási struktúra olyan létesítmény, – beleértve az erőforrásokat és kapcsolódó szolgáltatásokat – amelyet a tudományos közösség az adott területtel kapcsolatos élvonalbeli kutatásához használhat. Ez a meghatározás magában foglalja a következőket: legfontosabb tudományos felszerelések és eszköztárak; a tudományos kutatásban használt tudásalapú erőforrások, például gyűjtemények, archívumok, strukturált tudományos információk; olyan IKT-alapinfrastruktúrák, mint a Grid, számítástechnikai eszközök, szoftverek és távközlési eszközök; a kiemelkedő szintű kutatás megvalósításához szükséges bármilyen más egyedi eszköz. E kutatási infrastruktúrák lehetnek egy helyszínre telepítettek vagy szétszórta (hálózatba szervezett erőforrások);

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – cím

Feladat és tevékenységek

Az ERI-k célkitűzése és tevékenységei

Módosítás 20

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 1 bekezdés

(1) Az ERI **feladata** az, hogy **kutatási infrastruktúrát hozzon létre és működtessen**.

(1) Az ERI **célkitűzése** az, hogy **könnyítse és előmozdítsa a pán-európai érdekeltégű kutatást – vagy egy már meglévő európai infrastuktúra vagy több ország által közösen létesített új infrastruktúra felhasználásával**.

Módosítás 21

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 2 bekezdés

(2) Az ERI nem gazdasági **alapon látja el feladatát**. Mindazonáltal végezhet a **tevékenységével** szorosan összefüggő korlátozott gazdasági tevékenységet, ha ez nem veszélyezteti súlyosan **feladata ellátásában**.

(2) Az ERI **tevékenységei** nem gazdasági **természetűek**. Mindazonáltal végezhet a **céljával** szorosan összefüggő korlátozott gazdasági tevékenységet, ha ez nem veszélyezteti súlyosan **célja megvalósításában, és e tevékenységből származó bevételeit kivétel nélkül e cél megvalósításra használja fel**.

Módosítás 22

Rendeletre irányuló javaslat
2 cikk – 3 a bekezdés (új)

(3a) Az ERI a tevékenysége során létrejött szabadalmakat és egyéb szellemi tulajdonjogokat és érdekeket különös figyelemmel kezel, és e szellemi tulajdonjogokról éves jelentésében tájékoztatást küld a Bizottságnak.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 23**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – cím***Az infrastruktúrával kapcsolatos* követelmények*Általános* követelmények**Módosítás 24****Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés – bevezető rész***Az ERI által* létrehozandó kutatási infrastruktúrának meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:*Az ERI-ként* létrehozandó kutatási infrastruktúrának meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:**Módosítás 25****Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés – b pont**

b) hozzáadott értéket képvisel az Európai Kutatási Térség fejlesztésében, és jelentős mértékben hozzájárul az érintett tudományos és technológiai **területek** nemzetközi szintű fejlesztéséhez;

b) hozzáadott értéket képvisel az Európai Kutatási Térség fejlesztésében, **beleértve a kutatási képességeknek az EU valamennyi régiójában történő felszabadítását, és a kutatási módszerek fejlesztése révén** jelentős mértékben hozzájárul az érintett tudományos és technológiai **szakterületek** nemzetközi szintű fejlesztéséhez;

Módosítás 26**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés – c pont**

c) ténylegesen hozzáférhető a tagállamok és a közösségi kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs programokhoz társult országok kutatóiból álló európai kutatóközösség számára; **továbbá**

c) ténylegesen hozzáférhető a tagállamok és a közösségi kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs programokhoz társult országok kutatóiból álló európai kutatóközösség számára, **összhangban az ERI alapszabályával;**

Módosítás 27**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés – c a pont (új)**

ca) hozzájárul a fiatal kutatók képzéséhez; továbbá

Módosítás 28**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 bekezdés – d a pont (új)**

da) lehetővé teszi az interdiszciplináris kutatások hatékonyságának növelését e kutatások időbeli összpontosítása révén.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 29**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 a bekezdés (új)**

Az ERI-ként létrehozni kívánt kutatási infrastruktúrák kérelmekkel együtt hatásvizsgálatot is benyújtanak.

Módosítás 30**Rendeletre irányuló javaslat
3 cikk – 1 b bekezdés (új)**

Az ERI-ként létrehozni kívánt kutatási infrastruktúra tagjai rendelkezésre bocsátják a létrehozáshoz és működéshez szükséges emberi erőforrásokat és pénzügyi forrásokat.

Módosítás 31**Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – cím***ERI létrehozására vonatkozó kérelem*

Kérelem

Módosítás 32**Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 1 bekezdés – bevezető rész**

(1) **Az ERI** létrehozását kérelmező jogalanyoknak (a továbbiakban: kérelmezők) kérelmet kell benyújtaniuk a Bizottsághoz. A kérelmet a Közösség hivatalos nyelveinek egyikén, írásban kell benyújtani, és a következőket kell tartalmaznia:

(1) **Egy adott kutatási infrastruktúra ERI-ként való** létrehozását kérelmező jogalanyoknak (a továbbiakban: kérelmezők) kérelmet kell benyújtaniuk a Bizottsághoz. A kérelmet a Közösség hivatalos nyelveinek egyikén, írásban kell benyújtani, és a következőket kell tartalmaznia:

Módosítás 33**Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 1 bekezdés – a pont**

a) **az ERI** létrehozására irányuló, a Bizottsághoz intézett kérelem;

a) **egy adott kutatási infrastruktúra ERI-ként való** létrehozására irányuló, a Bizottsághoz intézett kérelem;

Módosítás 34**Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 1 bekezdés – c pont**

c) **az ERI által** létrehozni és működtetni kívánt kutatási infrastruktúráról készült – különösen a 3. cikk szerinti követelményekre kitérő – műszaki és tudományos leírás;

c) **az ERI-ként** létrehozni kívánt kutatási infrastruktúráról készült – különösen a 3. cikk szerinti követelményekre kitérő – műszaki és tudományos leírás, **valamint a társadalmi-gazdasági hatások és az EU konvergencia-célkitűzéseihez való hozzájárulás bemutatása;**

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 35

Rendeletre irányuló javaslat
4 cikk – 2 bekezdés

(2) A kérelmet a Bizottság bírálja el. A Bizottság az elbírálás során független szakértők véleményét is kikérheti, különösen az ERI tervezett tevékenységeinek tárgykörében. Az elbírálás eredményéről értesítik a kérelmezőket, szükség esetén felkérve őket arra, hogy ésszerű időn belül egészítsék ki vagy módosítsák a kérelmet.

törölve

Módosítás 36

Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – cím

Határozat a kérelemről

Értékelés és a kérelemre vonatkozó határozat

Módosítás 37

Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – -1 bekezdés (új)

-1. A kérelmet a Bizottság bírálja el. A Bizottság az elbírálás során független szakértők véleményét is kikéri, különösen az ERI tervezett tevékenységeinek tárgykörében. Az elbírálás eredményéről értesítik a kérelmezőket, szükség esetén felkérve őket arra, hogy ésszerű időn belül egészítsék ki vagy módosítsák a kérelmet.

Módosítás 38

Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – 1 bekezdés – bevezető rész

(1) A Bizottság az elbírálás eredményének függvényében és összhangban a 4. cikk (2) bekezdésével és a 21. cikkben említett eljárással

(1) A Bizottság az 5. cikk (-1) bekezdésében említett elbírálás eredményének és a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fórumának (ESFRI) ütemterve által meghatározott szükségletek függvényében, valamint összhangban a 21. cikkben említett eljárással:

Módosítás 39

Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – 1 bekezdés – a pont

a) határozatot fogad el az ERI létrehozásáról, miután meggyőződött a rendeletben foglalt követelmények teljesüléséről; vagy

a) határozatot fogad el a kutatási infrastruktúra ERI-ként történő létrehozásáról, miután meggyőződött a rendeletben foglalt követelmények teljesüléséről; vagy

Módosítás 40

Rendeletre irányuló javaslat
5 cikk – 2 bekezdés

(2) A kérelmezőket értesíteni kell a kérelem tárgyában hozott határozatról. Az ERI-t létrehozó határozatot ezenkívül közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában.

(2) A kérelmezőket értesíteni kell a kérelem tárgyában hozott határozatról. A kutatási infrastruktúrát ERI-ként létrehozó határozatot ezen kívül közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában. Elutasítás esetén biztosítani kell, hogy a kérelmezők betekinthesse az értékelő jelentésbe.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 42**Rendeletre irányuló javaslat
6 cikk – 1 a bekezdés (új)**

(1a) *A más jogi formában működő infrastruktúrák esetén az (1) bekezdésben említett időpontban az eredeti jogi személy megszűnik, az ERI pedig jogfolytonossággal, annak jogutódjaként működik tovább;*

Módosítás 43**Rendeletre irányuló javaslat
7 cikk – 2 bekezdés**

(2) Az ERI nevének tartalmaznia kell az „európai kutatási infrastruktúra” szavakat vagy az „ERI” rövidítést.

(2) Az ERI nevének tartalmaznia kell az „európai kutatási infrastruktúra” szavakat vagy az „ERI” rövidítést, **valamint a kutatási terület megjelölését.**

Módosítás 44**Rendeletre irányuló javaslat
8 cikk – 2 bekezdés**

(2) Az ERI tagsága mindig legalább három tagállamot számlál. További tagállamok bármikor csatlakozhatnak az alapszabályban rögzített méltányos és ésszerű feltételek mellett.

(2) Az ERI tagsága mindig legalább három tagállamot számlál. További tagállamok, **harmadik országok és kormányközi szervezetek** bármikor csatlakozhatnak az alapszabályban rögzített méltányos és ésszerű feltételek mellett.

Módosítás 45**Rendeletre irányuló javaslat
8 cikk – 4 bekezdés**

(4) Bármelyik tagállamot vagy harmadik országot az ERI tagjaként való bizonyos jogok gyakorlásában és bizonyos kötelezettségek alóli mentesítésben egy vagy több közintézmény képviselheti, beleértve régiókat vagy közfeladat teljesítésére kijelölt magánintézményeket is.

(4) **A taggyűlésben** bármelyik tagállamot vagy harmadik országot az ERI tagjaként való bizonyos jogok gyakorlásában és bizonyos kötelezettségek alóli mentesítésben egy vagy több közintézmény képviselheti, beleértve régiókat vagy közfeladat teljesítésére kijelölt magánintézményeket is.

Módosítás 46**Rendeletre irányuló javaslat
8 cikk – 5 bekezdés**

(5) Az ERI-tagságot kérelmező országok és kormányközi szervezetek elismerik, hogy az ERI a 6. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban jogi személyiséggel és jogképességgel rendelkezik, és hogy a 16. cikk alapján megállapított szabályok alkalmazandók rá.

(5) Az ERI-tagságot kérelmező országok és kormányközi szervezetek elismerik, hogy **saját területükön és szervezeteikben** az ERI a 6. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban jogi személyiséggel és jogképességgel rendelkeznek, és hogy a 16. cikk alapján megállapított szabályok alkalmazandók rá.

Amennyiben az ERI közösségi pénzeszközöket használ, a nemzetközi, illetve kormányközi ERI-tagok csak akkor tartják fenn ERI jogállásukat, amennyiben vállalják, hogy belső ellenőrzésük és külső könyvvizsgálatuk eredményeit megküldik a Számvevőszéknek és a Bizottság belső ellenőrének.

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 47**Rendeletre irányuló javaslat
8 cikk – 6 a bekezdés (új)**

(6a) Amennyiben a Közösség akár közvetlenül, akár közvetítő útján egy ERI tagja lesz, a Bizottság azonnal értesíti a költségvetési hatóság két ágát.

Módosítás 48**Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 1 bekezdés – b pont**b) az ERI *feladatai* és tevékenységei;b) az ERI *célkitűzése* és tevékenységei;**Módosítás 49****Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 1 bekezdés – e pont**

e) a tagok jogai és kötelezettségei, beleértve a kiegyensúlyozott költségvetéshez való hozzájárulás kötelezettségét;

e) a tagok jogai és kötelezettségei, beleértve a kiegyensúlyozott költségvetéshez való hozzájárulás kötelezettségét **és a szavazati jogot**;**Módosítás 50****Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 1 bekezdés – h pont – i pont**

i. a felhasználókra vonatkozó hozzáférési politika;

i. a felhasználókra vonatkozó, **tudományos kiválóságon alapuló** hozzáférési politika;**Módosítás 51****Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 1 bekezdés – h pont – i a pont (új)****ia. beruházási politika;****Módosítás 52****Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 1 bekezdés – h pont – vi a pont (új)****via. megkülönböztetésmentes politika, amely különös figyelmet fordít a nemek közötti egyenlőségre és a fogyatékkal élők esélyegyenlőségére;****Módosítás 53****Rendeletre irányuló javaslat
9 cikk – 1 bekezdés – j a pont (új)****ja) megállapodás az ERI tevékenysége során létrejött szabadalmak és egyéb szellemi tulajdonjogok és érdekek jogosultjának személyéről, az ilyen jogokból származó bevételek felhasználásáról;**

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 54**Rendeletre irányuló javaslat
13 cikk – 6 bekezdés**

(6) Az ERI köteles megkötni **a** működésével kapcsolatos kockázatok fedezésére alkalmas biztosításokat.

(6) Az ERI köteles megkötni **az infrastruktúra létrehozásával és** működésével kapcsolatos kockázatok fedezésére alkalmas biztosításokat.

Módosítás 55**Rendeletre irányuló javaslat
14 cikk**

Az ERI-nek kizárólag az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet VI. címével összhangban ítéltetű oda közösségi finanszírozás. A kohéziós politika forrásaiból származó finanszírozás, összhangban a vonatkozó közösségi szabályozással, szintén lehetséges.

Az ERI-nek kizárólag az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet VI. címével összhangban ítéltetű oda közösségi finanszírozás. A kohéziós politika forrásaiból származó finanszírozás, összhangban a vonatkozó közösségi szabályozással, szintén lehetséges.

Amennyiben a Közösség akár közvetlenül, akár közvetítő útján bármikor az ERI tagja lesz, az ERI-t a költségvetési rendelet 185. cikke szerinti jogi személyiséggel rendelkező szervezetnek kell tekinteni. Ez arra az ERI-re is vonatkozik, amely a költségvetési rendelet 185. cikke szerinti hozzájárulásban (működési támogatásban) részesül.

Módosítás 56**Rendeletre irányuló javaslat
16 cikk – 1 bekezdés – a pont**

a) a közösségi jog, különösen ez a rendelet, valamint az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 10. cikk (1) bekezdésében említett határozat;

a) a közösségi jog, különösen ez a rendelet, valamint az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 10. cikk (1) bekezdésében említett határozat, **és alkalmazhatósága esetén a költségvetési rendelet;**

Módosítás 57**Rendeletre irányuló javaslat
18 cikk – 5 bekezdés**

(5) Ha nem kerül sor orvosló intézkedésekre, a Bizottság hatályon kívül helyezheti **az ERI-t** létrehozó határozatot. A vonatkozó határozatot megküldik az ERI-nek és közlést az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában. Ez az ERI felszámolását vonja maga után.

(5) Ha nem kerül sor orvosló intézkedésekre, a Bizottság hatályon kívül helyezheti **a kutási infrastruktúrát ERI-ként** létrehozó határozatot. A vonatkozó határozatot megküldik az ERI-nek és közlést az Európai Unió Hivatalos Lapjának L sorozatában. Ez az ERI felszámolását vonja maga után.

Módosítás 58**Rendeletre irányuló javaslat
18 cikk – 5 a bekezdés (új)**

(5a) A Bizottság az éves jelentést és a (3) bekezdésben említett körülményre való tekintettel hozott valamennyi határozatot továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

2009. február 19., csütörtök

Az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezmény módosításai *

P6_TA(2009)0059

Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezménynek a vitarendezési eljárások létrehozását, az egyezmény hatályának kiterjesztését és az egyezmény célkitűzéseinek felülvizsgálatát lehetővé tévő módosításai elfogadásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2008)0512),
  - tekintettel az Ek-Szerződés 37. cikkére és 300. cikke (2) bekezdésére,
  - tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0338/2008),
  - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére és 83. cikke (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0009/2009),
1. jóváhagyja az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményhez fűzött módosításokat;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciók ***I

P6_TA(2009)0069

Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0249),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 63. cikke (3) bekezdésének b) pontjára, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0143/2007),

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0026/2009),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát ⁽¹⁾, annak 2009. február 4-én módosított formájában;
2. jóváhagyja a mellékelt közös nyilatkozatot;
3. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek: P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. február 19-én került elfogadásra az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal: 2009/52/EK irányelv).

MELLÉKLET**Az Európai Parlament és a Tanács közös nyilatkozata**

A Parlament és a Tanács kijelentik, hogy a jelen irányelv 8. cikkében [korábbi 9. cikkében] az alvállalkozásra vonatkozóan megállapított szabályok nem érintik a jövőbeni jogszabályokban ezen a területen elfogadandó egyéb rendelkezéseket.

Növénytermelési statisztikák ***I

P6_TA(2009)0070

Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a növénytermelési statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Együttöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0210),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 285. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamentnek (C6-0179/2008),

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0472/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2008)0079

Az európai parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. február 19-én került elfogadásra a növénytermelési statisztikákról valamint a 837/90/EGK és a 959/93/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal: 543/2009/EK rendelet).

Ízesített bor, ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok ***I

P6_TA(2009)0071

Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerezésére vonatkozó általános szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Együttdöntési eljárás – átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0848),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 37. és 95 cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0006/2008),
- tekintettel arra, hogy 2009. február 2-i levelében a Tanács képviselője vállalta, hogy az EK-Szerződés 251. cikke (2) bekezdése második albekezdésének első francia bekezdésével összhangban elfogadják a módosított javaslatot,
- tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 80a. és 51. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0216/2008),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a korábbi jogszabályok és az említett módosítások változatlanul hagyott rendelkezései tekintetében a javaslat a meglévő szövegek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak megfelelően kiigazított formában;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0287

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. február 19-én került elfogadásra az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerezésére vonatkozó általános szabályokról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozott változat)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal: .../EK rendelet).

Kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó *

P6_TA(2009)0072

Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0428),
- tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0299/2008),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A6-0047/2009),

2009. február 19., csütörtök

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy ennek megfelelően változtassa meg javaslatát az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése értelmében;
3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, ha az általa jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 6

**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
4 preambulumbekendés**

(4) Az említett közlemény szerint a **belső piac zavartalan működését hátrányosan nem befolyásolják** a helyben nyújtott szolgáltatásokra alkalmazott eltérő hea-mértékek. Ezért helyénvaló lehetővé tenni minden tagállam számára, hogy kedvezményes hea-mértéket alkalmazzon olyan szolgáltatásokra, mint a 2010 végéig alkalmazandó átmeneti rendelkezések alá tartozó munkaerő-igényes szolgáltatások, a lakáságazathoz és a testápoláshoz kapcsolódó szolgáltatások és az éttermi szolgáltatások. **Ezek a változtatások lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a fokozott energiamegtakarításra és –hatékonyságra irányuló felújítási és javítási munkálatokra** kedvezményes hea-mértéket alkalmazzanak.

(4) Az említett közlemény szerint a helyben nyújtott szolgáltatásokra alkalmazott eltérő hea-mértékek **nem jelentenek komoly kockázatot a belső piac zavartalan működésére nézve, sőt, előnyös hatásai is lehetnek a munkahelyteremtés és a feketegazdaság elleni küzdelem vonatkozásában.** Ezért helyénvaló lehetővé tenni minden tagállam számára, hogy kedvezményes hea-mértéket alkalmazzon olyan szolgáltatásokra, mint a 2010 végéig alkalmazandó átmeneti rendelkezések alá tartozó munkaerő-igényes szolgáltatások, a lakáságazathoz és a testápoláshoz kapcsolódó szolgáltatások és az éttermi szolgáltatások. **A kedvezményes hea-mértékek számos szolgáltatási ágazat átalakítása révén pozitív hatást gyakorolnának, hiszen csökkentenék a be nem jelentett foglalkoztatás mértékét. A tagállamoknak egyértelmű és hozzáférhető iránymutatást kell biztosítaniuk a vállalkozások számára a kedvezményes hea-mértékek hatálya vonatkozásában.**

Módosítás 7

**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály
4 a preambulumbekendés (új)**

(4a) **A lakáságazat tekintetében az irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a fokozott energiahatékonyságra és energiamegtakarításra irányuló felújítási és javítási munkálatokra kedvezményes hea-mértéket alkalmazzanak.**

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály

Melléklet – 5a pont (új)

2006/112/EK irányelv

III. melléklet – 11 pont

(5a) A 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. az általában a mezőgazdasági termelésben történő használatra szánt termékértékesítések és szolgáltatások, beleértve a gépeket, de az olyan tárgyi eszközök, mint például az épületek kivételével;”

2009. február 19., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 5**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****Melléklet – 7 pont**

2006/112/EK irányelv

III melléklet – 16 pont

(16) temetkezési vállalkozói szolgáltatások és hamvasztási szolgáltatások nyújtása, beleértve az ezzel kapcsolatos termékértékesítéseket is;

(16) temetkezési vállalkozói szolgáltatások és hamvasztási szolgáltatások nyújtása, beleértve az ezzel kapcsolatos termékértékesítéseket is, **mint a síremlékek és sírkövek, valamint azok gondozása;**

Módosítás 4**Irányelvre irányuló javaslat – módosító jogszabály****Melléklet – 7a pont (új)**

2006/112/EK irányelv

III. melléklet – 18a pont (új)

(7a) A melléklet a következő 18a. ponttal egészül ki:

„18a. gyermekruházat és gyermekcipő;”

Az Európai Unió Kiadóhivatalának szervezeti felépítése és működése

P6_TA(2009)0079

Az Európai Parlament 2009. február 19-i határozata az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága határozattervezetéről az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezéséről és működéséről (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel elnöke 2008. október 1-i levelére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék, a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottságának határozattervezetére az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezéséről és működéséről (SEC(2008)2109 - C6-0256/2008),
- tekintettel az EK-Szerződés 254. cikkének (1) és (2) bekezdésére,
- tekintettel a Nizzai Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 10. cikkéről szóló 3. nyilatkozatra,
- tekintettel a Tanács 2009. január 26-i levelére, amelyben tájékoztatja a Kiadóhivatal létrehozásáért felelős többi intézményt és szert a Kiadóhivatal irányítóbizottsága által 2001. január 9-én jóváhagyott, valamint a Tanács által 2009. január 19-én elfogadott határozattervezet⁽¹⁾ bizonyos módosításairól,
- tekintettel eljárási szabályzata 120. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ 14485/1/08 REV 1 és REV 2. sz. dokumentum

2009. február 19., csütörtök

- A. mivel az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalát (OPOCE, a továbbiakban: „a Hivatal”) 1969-ben az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottság 69/13/ESZAK, EGK, Euratom határozata hozta létre ⁽¹⁾,
- B. mivel ezt a határozatot 1980-ban módosították ⁽²⁾, 2000-ben pedig egy új határozat hatályon kívül helyezte és a helyébe lépett ⁽³⁾,
- C. mivel a Parlament a 2001-es költségvetési év mentesítésére vonatkozó 2004. január 29-i állásfoglalásának ⁽⁴⁾ (45) bekezdésében a következő megjegyzést tette: „[a Parlament...] úgy véli, az OPOCE példája is azt bizonyítja, hogy intézményközi testületekben rendkívül nehéz az egyértelmű politikai felelősség azonosítása; felhívja ezért a Parlamentet, hogy vizsgálja meg újra a fennálló intézményközi testületekre vonatkozó jogszabályokat, de eközben ne kérdőjelezze meg az intézményközi együttműködés elvét, amely jelentős megtakarításokat tesz lehetővé az európai költségvetésben; kéri ezért az európai intézményeket, hogy az intézményközi testületek jogalapjait oly módon módosítsák, amely lehetővé teszi az igazgatási és a politikai felelősség megosztásának egyértelmű azonosítását”,
- D. mivel a Bizottság határozat tervezetét terjesztett elő a jelenleg hatályban levő 2000/459/EK, ESZAK, Euratom határozatot hatályon kívül helyező és annak helyébe lépő új határozatra vonatkozóan,
- E. mivel a határozattervezet célja annak részletes meghatározása, hogy melyek az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatala illetékességei és feladatai, milyen felelősséget viselnek az egyes intézmények, és milyen szerepet tölt be az irányítóbizottság és a Hivatal igazgatója,
- F. mivel a Hivatal az intézmények közös megegyezésével felállított testület, és ezáltal kielégíti az intézményközi megállapodásra vonatkozó feltételeket,
- G. mivel az érintett intézmények főtitkárságai 2008. április 18-án elfogadták a határozat tervezetét, amelyhez 2008. szeptember 3-án az Európai Parlament Elnöksége is jóváhagyását adta,
- H. mivel eljárási szabályzata 120. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az intézményközi megállapodásokat az elnöknek kell aláírnia az Alkotmányügyi Bizottság által lefolytatott vizsgálatot és a Parlament által adott jóváhagyást követően,
1. elfogadja a határozattervezetet a Tanács által javasolt, a melléklet szerinti módosításokkal együtt;
  2. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.

⁽¹⁾ HL L 13., 1969.1.18., 19. o.

⁽²⁾ Az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalát létrehozó 1969. január 16-i határozatot módosító amending the Decision of 1980. február 7-i 80/443/EGK, ESZAK, Euratom határozat (HL L 107, 1980.4.25., 44. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék, a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottságának 2000/459/EK, ESZAK, Euratom határozata (2000. július 20.) az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezéséről és működéséről.(HL L 183., 2000.7.22., 12. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2004. január 29-i állásfoglalása az Európai Unió 2001-es költségvetési évére vonatkozó mentesítésről szóló határozatot kísérő állásfoglalásban szereplő észrevételeket követő bizottsági intézkedésekről (HL C 96 E., 2004.4.21., 112.o.).

2009. február 19., csütörtök

MELLÉKLET

Tervezet

**AZ EURÓPAI PARLAMENT, A TANÁCS, A BIZOTTSÁG, A BÍRÓSÁG, A SZÁMVEVŐSZÉK, A
GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK HATÁROZATA**

(...)

az Európai Unió Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezéséről és működéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

A TANÁCS,

A BIZOTTSÁG,

A BÍRÓSÁG,

A SZÁMVEVŐSZÉK,

A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG,

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre,

mivel:

- (1) A tagállamok kormányai képviselőinek a Közösségek bizonyos intézményeinek és szervezeti egységeinek ideiglenes helyéről szóló 1965. április 8-i határozata ⁽¹⁾ 8. cikke előírta az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának (a továbbiakban: „a Hivatal”) Luxembourgban történő elhelyezését. A nevezett rendelkezést legutóbb a 2000/459/EK, ESZAK, Euratom határozattal ⁽²⁾ hajtották végre.
- (2) A Hivatal alkalmazottaira az Európai Közösségek tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó szabályok és rendeletek vonatkoznak. Figyelembe kell venni azok legutóbbi módosításait is.
- (3) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽³⁾ (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) különös rendelkezéseket állapít meg a Hivatal működésével kapcsolatban.
- (4) Jelentős technikai fejlődés ment végbe a kiadványok közzététele területén, amelyet a Hivatal működésénél figyelembe kell venni.

⁽¹⁾ HL 152., 1967.7.13., 18. o.

⁽²⁾ HL L 183., 2000.7.22., 12. o.

⁽³⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- (5) Az érthetőség érdekében hatályon kívül kell helyezni és e határozattal kell felváltani a 2000/459/EK, ESZAK, Euratom határozatot,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZTAK:

1. cikk

A Kiadóhivatal

- (1) Az „Európai Unió Hivatalos Kiadványai Hivatala” (a továbbiakban: a Hivatal) olyan intézményközi hivatal, amelynek feladata az Európai Közösségek és az Európai Unió intézményei kiadványainak a lehető legkedvezőbb feltételekkel történő közzététele.

A Hivatal e célból egyrészt lehetővé teszi az intézmények számára, hogy eleget tegyenek a jogszabályszovegek közzétételére vonatkozó kötelezettségeiknek, másrészt pedig a hatáskörébe tartozó területeken hozzájárul a tájékoztatási és kommunikációs politikák technikai részének kialakításához és végrehajtásához.

- (2) A Hivaltat az irányítóbizottság által meghatározott stratégiai iránymutatásoknak megfelelően az igazgató irányítja. A Hivatal – az intézményközi szerepére vonatkozóan a jelen határozatban előírt egyedi rendelkezések kivételével – a Bizottság adminisztratív és pénzügyi eljárásait alkalmazza. A Bizottság az említett eljárások megállapításakor figyelembe veszi a Hivatal sajátos jellegét.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „közzététel”: bármilyen alakban vagy formában, bármilyen eszközzel, a jelenben vagy a jövőben történő valamennyi szükséges eljárás kiadványok tervezése, ellenőrzése, szabványos nemzetközi azonosítószámokkal és/vagy katalógusszámokkal való ellátása, előállítása, katalógusba vétele, jelzettel való ellátása, terjesztése, hirdetése, értékesítése, tárolása, archiválása céljából;
2. „kiadvány”: bármely formátumban vagy információhordozón közzétett, nemzetközi azonosítószámmal és/vagy katalógusszámmal ellátott valamennyi szöveg;
3. „kötelező kiadványok”: a szerződések vagy más jogszabályszovegek alapján közzétett kiadványok;
4. „nem kötelező kiadványok”: az egyes intézmények saját jogkörében közzétett valamennyi kiadvány;
5. „szerzői jogok kezelése”: annak megerősítése, hogy a szervezeti egységek a szerzői jogok és a többszöröségi jog birtokosai és az említett jogokat a közzététel céljából a Hivatalra ruházták át;
6. „az értékesítésből származó nettó bevétel”: az összes kiszámlázott értékesítésnek a kapott kereskedelmi kedvezményekkel a kezelési, a beszédési és a banki költségekkel csökkentett összege;
7. „intézmények”: a szerződésekkel vagy azok alapján létrehozott intézmények, szervek és szervezetek.

3. cikk

A Hivatal hatásköre

- (1) A Hivatal hatásköre az alábbi területekre terjed ki:

- a) az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* (a továbbiakban: Hivatalos Lap) közzététele és hitelességének garانتálása;

2009. február 19., csütörtök

- b) egyéb kötelező kiadványok közzététele;
  - c) az egyes intézmények jogai keretében – különösen azok kommunikációs tevékenységével összefüggően – a Hivatalnak átadott nem kötelező kiadványok közzététele vagy közös közzététele;
  - d) kiadványok saját kezdeményezésre történő közzététele vagy közös közzététele, beleértve a saját szolgáltatásainak népszerűsítésére szolgáló kiadványokat; ebből a célból a Hivatal szolgáltatási szerződések keretében is fordításokhoz juthat;
  - e) a nagyközönség számára történő elektronikus közzétételi szolgáltatások kidolgozása, karbantartása és frissítése;
  - f) a teljes joganyag és más hivatalos szövegek hozzáférhetővé tétele a nagyközönség számára;
  - g) az intézmények valamennyi kiadványának megőrzése és elektronikus formában a nagyközönség számára való hozzáférhetővé tétele;
  - h) az intézmények kiadványainak nemzetközi azonosítószámmal és/vagy katalógusszámmal való ellátása;
  - i) az intézményi kiadványok sokszorosítási és fordítási jogainak kezelése;
  - j) a szolgálatok nagyközönség számára kínált kiadványainak népszerűsítése és értékesítése.
- (2) A Hivatal az alábbiakkal kapcsolatosan tanácsot és támogatást nyújt az intézmények számára:
- a) kiadványaik programjainak megtervezése;
  - b) közzétételi programjaik megvalósítása bármely közzétételi formában;
  - c) közzétételi projektjeik arculattervezése és megjelenítési tervezése;
  - d) tájékoztatás a tagállami kiadványpiacok tendenciáiról és azokról a témákról, amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a legszélesebb közönséghez eljuttassák őket;
  - e) a példányszám meghatározása és a terjesztési tervek összeállítása;
  - f) a kiadványok árának a meghatározása és értékesítésük;
  - g) ingyenes vagy eladásra kínált kiadványaik népszerűsítése, terjesztése és értékelése;
  - h) a nagyközönségnek szánt honlapok és internetes szolgáltatások elemzése, értékelése, és létrehozása;
  - i) a közzétételi tevékenységre vonatkozó keretszerződések kidolgozása;
  - j) a közzétételi rendszerek technológiai szempontú nyomon követése.

2009. február 19., csütörtök

4. cikk

Az intézmények hatásköre

- (1) A közzétételről való döntés az intézmények kizárólagos hatáskörébe tartozik.
- (2) Az intézmények a Hivatal szolgáltatásainak igénybevételével teszik közzé kötelező kiadványaikat.
- (3) Nem kötelező kiadványaikat a Hivatal szolgáltatásainak igénybevétele nélkül is közzétehetik. Az utóbbi esetben szabványos nemzetközi azonosítószámokat és/vagy katalógusszámokat igényelnek a Hivataltól, valamint átadják számára a kiadvány tetszőleges formátumú elektronikus változatát, továbbá – adott esetben – két papír alapú példányát.
- (4) Az intézmények vállalják annak garantálását, hogy az adott kiadvány összes alkotóeleme tekintetében birtokában vannak a sokszorosításra, fordításra és a terjesztésre vonatkozó valamennyi jognak.
- (5) Az intézmények vállalják, hogy kiadványaik számára – a Hivatal által jóváhagyott – terjesztési tervet készítenek.
- (6) Az intézmények – együttműködésük keretrendszerének meghatározása céljából – szolgáltatási megállapodásokat köthetnek a Hivatallal.

5. cikk

A Hivatal feladatai

- (1) A Hivatal feladatainak végrehajtása a következőket foglalja magában:
  - a) dokumentumok összegyűjtése a közzétételhez;
  - b) bármely formátumban vagy hordozón megjelenő szövegek és egyéb elemek elkészítése, arculattervezése, korrektúrája, elrendezése és ellenőrzése, az intézmények által adott útmutatások szerint és az intézményekkel együttműködve kialakított nyomdai és nyelvi megjelenítési szabályokkal összhangban;
  - c) a kiadványok jelzettel való ellátása és katalógusba vétele;
  - d) a Hivatalos Lapban közzétett szövegek, valamint egyéb hivatalos szövegek dokumentumelemzése;
  - e) jogszabályszovegek egységes szerkezetbe foglalása;
  - f) az Eurovoc többnyelvű szókincstár kezelése, fejlesztése, frissítése és terjesztése;
  - g) nyomtatás alvállalkozói segítségével;
  - h) a munkálatok végrehajtásának nyomon követése;
  - i) minőségellenőrzés;
  - j) minőségi és mennyiségi jóváhagyás;

2009. február 19., csütörtök

- k) a Hivatalos Lap, egyéb hivatalos szövegek és más nem kötelező kiadványok hagyományos és elektronikus terjesztése;
- l) raktározás;
- m) hagyományos és elektronikus archiválás;
- n) elfogyott kiadványok újbóli kinyomtatása, valamint megrendelésre történő nyomtatás;
- o) az intézményi kiadványok egyesített katalógusának elkészítése;
- p) értékesítés beleértve a számlák kibocsátását, a bevételek beszédését és befizetését, a követeléskezelést;
- q) népszerűsítés;
- r) az intézmények levelezőlistáinak létrehozatala, megvásárlása, kezelése, frissítése, nyomon követése és ellenőrzése, valamint célzott levelezőlisták létrehozatala.

(2) A Hivatal saját hatáskörében vagy az intézmények által átruházott engedélyezési hatáskör alapján elvégzi:

- a) a közbeszerzéseket, beleértve a jogilag kötelező kötelezettségvállalásokat,
- b) a szerződéses megbízottak szerződéseinek pénzügyi felügyeletét;
- c) a kiadások érvényesítését, ideértve különösen a „kifizethető” jelzéssel ellátott aláírással érvényesített minőségi és mennyiségi jóváhagyást;
- d) a kiadások engedélyezését;
- e) a bevételi műveleteket.

6. cikk**Az irányítóbizottság**

(1) Irányítóbizottság jön létre, amelyben az aláíró intézmények képviseltetik magukat. Az irányítóbizottság a Bíróság hivatalvezetőjéből, a Tanács főtitkárhelyetteséből, valamint a többi intézmény főtitkárából vagy azok képviselőiből áll. Az Európai Központi Bank megfigyelőként vesz részt az irányítóbizottság tevékenységében.

(2) Az irányítóbizottság a tagjai közül két éves időtartamra elnököt választ.

(3) Az irányítóbizottság az elnök kezdeményezésére vagy az intézmények kérésére évente legalább négyszer ülésezik.

(4) Az irányítóbizottság eljárási szabályzatot fogad el, amelyet közléstesznek a Hivatalos Lapban.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában az irányítóbizottság a döntéseit egyszerű többséggel hozza meg.

2009. február 19., csütörtök

- (6) Az e határozatot aláíró minden intézmény egy szavazattal rendelkezik az irányítóbizottságban.

7. cikk

Az irányítóbizottság feladatai és hatásköre

(1) A 6. cikk rendelkezéseitől eltérve az irányítóbizottság – az intézmények közös érdekét szem előtt tartva és a Hivatal hatáskörén belül – az alábbiakat egyhangú döntéssel határozza meg:

- a) az igazgató javaslatára a stratégiai célkitűzéseket és a Hivatal működését irányító szabályokat fogad el;
- b) meghatározza a Hivatal általános politikáira – különösen az értékesítésre, a terjesztésre és a közzétételre – vonatkozó iránymutatást, valamint biztosítja, hogy a Hivatal hozzájáruljon a hatáskörébe tartozó területekkel kapcsolatos tájékoztatási és kommunikációs politikák kialakításához és megvalósításához;
- c) a Hivatal igazgatója által elkészített tervezet alapján elfogadja az intézményeknek címzett, és a stratégia végrehajtásáról, valamint a Hivatal által nyújtott szolgáltatásokról szóló éves irányítási beszámolót. Minden év május 1-ig eljuttatja az intézményeknek az előző pénzügyi évről szóló jelentést;
- d) a Hivatal működési költségvetésével kapcsolatos költségvetési eljárás keretében elfogadja a Hivatal várható bevételeire és kiadásaira vonatkozó előirányzatot;
- e) jóváhagyja a Hivatal, igazgató által megállapított költségkönyvelési előrejelzési kritériumait;
- f) a Hivatal megfelelő működésének elősegítésére vonatkozó valamennyi javaslatot az intézmények elé terjeszt.

(2) Az irányítóbizottság figyelembe veszi az intézményközi szervek tájékoztatásra és kommunikációra vonatkozó, e célból megfogalmazott iránymutatásait. A bizottság elnöke évente megbeszéléseket folytat ezekkel a szervekkel.

(3) A Hivatal hatáskörébe tartozó stratégiai döntések ügyében a mentesítést végző hatósággal – intézményközi együttműködési képviselői minőségében – az irányítóbizottság elnöke tartja a kapcsolatot.

(4) Az irányítóbizottság elnöke és a Hivatal igazgatója közös megegyezéssel állapítják meg a kapcsolataiknak hivatalos keretet biztosító kölcsönös tájékoztatási és kommunikációs szabályokat. Az irányítóbizottság tagjainak tájékoztatásul megküldik ezt a megállapodást.

8. cikk

A Hivatal igazgatója

Az irányítóbizottság felügyelete alatt, annak hatáskörén belül a Hivatal igazgatója felel a Hivatal megfelelő működésért. Az adminisztratív és pénzügyi eljárások tekintetében a Bizottság felügyelete alatt jár el.

9. cikk

A Hivatal igazgatójának feladatai és hatásköre

(1) A Hivatal igazgatója titkári szolgáltatásokat nyújt az irányítóbizottságnak, és részére feladatainak teljesítéséről negyedévente jelentést tesz.

2009. február 19., csütörtök

- (2) A Hivatal igazgatója benyújtja az irányítóbizottságnak a Hivatal zavartalan működésének javítására szolgáló valamennyi javaslatát.
- (3) Az irányítóbizottsággal folytatott véleményadó konzultációt követően a Hivatal igazgatója meghatározza, hogy a Hivatal milyen jellegű visszerthes szolgáltatásokat nyújthat az intézmények számára, és megállapítja azok díját.
- (4) A Hivatal igazgatója – az irányítóbizottság jóváhagyását követően – megállapítja a Hivatal által alkalmazott költségkönyvelési előrejelzési kritériumokat. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjével egyetértésben meghatározza a Hivatal és az intézmények közötti számviteli együttműködés szabályait.
- (5) A Hivatal igazgatója – a Hivatal működési költségvetésével kapcsolatos költségvetési eljárás keretében – összeállítja a Hivatal várható bevételeire és kiadásaira vonatkozó előirányzat-tervezetet. Az irányítóbizottság jóváhagyását követően e javaslatot benyújtják a Bizottságnak.
- (6) A Hivatal igazgatója határozza meg, hogy harmadik felektől származó kiadványok közzétehetőek-e, és ha igen, akkor milyen eljárásokkal összhangban.
- (7) A Hivatal igazgatója részt vesz a Hivatal hatáskörébe tartozó területeken folytatott intézményközi tájékoztatási és kommunikációs tevékenységben.
- (8) A Hivatal igazgatója a jogszabályok és a törvényalkotási eljárással kapcsolatos hivatalos dokumentumok – így a Hivatalos Lap – tekintetében:
- biztosítja, hogy az egyes intézmények illetékes szervei meghozzák a közösen alkalmazandó alapvető döntéseket;
  - a Hivatalos Lap és a hivatalos jogszabályszövegek szerkezetének és megjelenítésének javítására vonatkozó javaslatokat terjeszt elő;
  - a közzétételre kerülő szövegek megjelenítésének összehangolására vonatkozó javaslatokat nyújt be az intézményeknek;
  - megvizsgálja a mindennapi tevékenységek során felmerülő nehézségeket, a Hivatallal összefüggésben megszövegezi a szükséges utasításokat, valamint az ilyen nehézségek megoldása céljából megfelelő ajánlásokat terjeszt elő az intézmények részére.
- (9) A Hivatal igazgatója – a költségvetési rendelettel összhangban – éves tevékenységi jelentést készít, amely kitér a Bizottság és a többi intézmény által a költségvetési rendelet alapján juttatott pénzeszközök kezelésére. A jelentést a Bizottságnak és az érintett intézményeknek nyújtják be, továbbá tájékoztatásul megküldik az irányítóbizottságnak.
- (10) A Hivatallal való kapcsolattartásért felelős Biztos és a Hivatal igazgatója közös megegyezéssel állapítja meg a Bizottság által juttatott pénzeszközökkel és a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos kölcsönös tájékoztatás és konzultáció szabályait.
- (11) A Hivatal igazgatója felelős az irányítóbizottság által megállapított stratégiai célkitűzések megvalósításáért, valamint a Hivatal és annak tevékenysége megfelelő irányításáért, továbbá költségvetésének kezeléséért.
- (12) A Hivatal igazgatójának távolléte vagy akadályoztatása esetén a besorolási fokozaton és szolgálati időn alapuló helyettesítési szabályokat kell alkalmazni, kivéve ha az irányító bizottság – elnökének vagy a Hivatal igazgatójának javaslata alapján – más sorrendet határoz meg.

2009. február 19., csütörtök

(13) A Hivatal igazgatója negyedéves jelentésekben tájékoztatja az intézményeket a tervezett és igénybe vett forrásokról, valamint a tevékenységek előrehaladásáról.

10. cikk

Személyzet

(1) A főigazgatói és az igazgatói típusú álláshelyeket betöltő tisztviselőket – az irányítóbizottság egyhangú kedvező véleményét követően – a Bizottság nevezi ki. A vezető tisztviselők mobilitására és értékelésére vonatkozó bizottsági szabályok a főigazgatókra és az igazgatókra vonatkoznak (AD16 / AD15 / AD14 besorolási fokozat). Ha egy ilyen állást betöltő tisztviselő esetében közeledik az irányadó szabályokban szokásosan előírt mobilitási határidő, akkor a Bizottság tájékoztatja az irányítóbizottságot, hogy egyhangú véleményt nyilváníthat az ügyben.

(2) Az irányítóbizottságot szorosan be kell vonni minden olyan eljárásba, amelyet a Hivatal főigazgatói (AD16 / AD15 besorolási fokozat) és igazgatói (AD15 / AD 14 besorolási fokozat) típusú álláshelyeket betöltő tisztviselőinek vagy egyéb alkalmazottainak kinevezése előtt le kell folytatni, különös tekintettel az álláshirdetések kiírására, a pályázatok elbírálására és az ilyen típusú állásokkal kapcsolatos versenyvizsga felvételi bizottságok kinevezésére.

(3) A Hivatalnál szolgálatot teljesítő tisztviselők és egyéb alkalmazottak vonatkozásában a Bizottság gyakorolja a kinevezéssel megbízott hatóság és a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság hatásköreit. A Bizottság a saját szervezetén belül, illetve a Hivatal igazgatójára átruházhatja bizonyos hatásköreit. E hatáskörátruházásra azonos feltételek vonatkoznak, mint a Bizottság főigazgatóinak esetében.

(4) A (2) bekezdésre is figyelemmel, a Bizottság által az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek végrehajtása céljából elfogadott rendelkezések és eljárások a Bizottság Luxemburgban szolgáló tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozóknak megfelelő feltételekkel alkalmazandók a Hivatalnál szolgálatot teljesítő tisztviselőkre és egyéb alkalmazottakra.

(5) A Hivatalon belül megüresedett valamennyi meghirdetendő álláshelyről értesíteni kell az összes intézmény személyzetét, amint a kinevezéssel megbízott hatóság vagy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság dönt az álláshely betöltéséről.

(6) A Hivatal igazgatója negyedévente tájékoztatja az irányítóbizottságot a személyzeti irányításról.

11. cikk

Pénzügyi vonatkozások

(1) A Hivatal költségvetési előirányzatait, amelyek teljes összegét a Bizottságra vonatkozó költségvetési fejezeten belül külön címben kell feltüntetni, az adott fejezet mellékletében határozzák meg részletesen. Ezt a mellékletet a bevétel-és költségkimutatással azonos formában, a költségvetési fejezetekkel megegyező felbontásban kell elkészíteni.

(2) A Hivatal létszámterve a Bizottság létszámtervének mellékletében található.

(3) Valamennyi intézmény engedélyezésre jogosult tisztviselőként jár el költségvetésében a „közzétételi kiadások” címben szereplő költségvetési összegek tekintetében.

(4) A költségvetési fejezetében szereplő előirányzatok kezelése céljából valamennyi intézmény átruházhat engedélyezésre jogosult tisztviselői hatáskört a Hivatal igazgatójára, illetve a költségvetési rendelet alapján meghatározza a hatáskör átruházásának korlátait és feltételeit. A Hivatal igazgatója negyedévente tájékoztatja az irányítóbizottságot ezekről a hatáskörátruházásokról.

2009. február 19., csütörtök

(5) A Hivatal költségvetési és pénzgazdálkodását – beleértve a Bizottságtól eltérő intézmények által juttatott előirányzatok kezelését – a költségvetési rendelet, annak végrehajtási szabályai, és a Bizottság hatályos költségvetési keretének tiszteletben tartásával kell végezni.

(6) A Hivatal elszámolását a Bizottság számviteléért felelős tisztviselője által jóváhagyott számviteli szabályokkal és módszerekkel összhangban állítják össze. A Hivatal külön elszámolást vezet a Hivatalos Lap és a kiadványok értékesítésére vonatkozóan. Az értékesítésből befolyó nettó bevételt visszautalják az intézmények számára.

12. cikk**Ellenőrzés**

(1) A költségvetési rendelettel összhangban a Bizottság belső auditora gyakorolja a Hivatal belső auditori feladatait. A Hivatal belső audit egységet hoz létre a Bizottság főigazgatóságai és szolgálatai számára előírt szabályoknak megfelelő előírások szerint. Az intézmények felkérhetik a Hivatal igazgatóját, hogy egyedi auditokat is vegyen fel a Hivatal belső audit egységének munkaprogramjába.

(2) A Hivatal megválaszol minden hatáskörébe tartozó kérdést az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) feladatkörébe tartozó területeken. Az Európai Unió érdekei védelmének biztosítása céljából az irányítóbizottság elnöke és az OLAF igazgatója a kölcsönös tájékoztatási előírásokra vonatkozó megállapodást kötnek.

13. cikk**Panaszok és kérelmek**

(1) A Hivatal hatáskörébe tartozó területeken a Hivatal felelős az európai ombudsman és az európai adatvédelmi biztos kérdéseinek megválaszolásáért.

(2) A Hivatal hatáskörébe tartozó területre vonatkozó valamennyi keresetet a Bizottság ellen kell benyújtani.

14. cikk**A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés**

(1) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkében említett döntéseket a Hivatal igazgatója hozza meg. Elutasítás esetén a Bizottság főtitkára hozza meg a megerősítő kérelmekkel kapcsolatos döntéseket.

(2) A Hivatal – az 1049/2001/EK rendelet 11. cikkének megfelelően – a dokumentumairól nyilvántartást vezet.

15. cikk**Hatályon kívül helyezés**

A 2000/459/EK, ESZAK, Euratom határozat hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett határozatra vonatkozó hivatkozásokat az e határozatra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.

16. cikk**Hatálybalépés**

En az határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

2009. február 19., csütörtök

Kelt Brüsszelben és Luxembourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Bizottság részéről
az elnök

a Számvevőszék részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

a Bíróság részéről
az elnök

a Gazdasági és Szociális Bizottság részéről
az elnök

a Régiók Bizottsága részéről
az elnök

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 76 E/16	Az európai szomszédságpolitikai eszköz felülvizsgálata Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása az európai szomszédságpolitikai eszköz felülvizsgálatáról (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Az Alzheimer-kór elleni küzdelem Az Európai Parlament nyilatkozata az Alzheimer-kór elleni küzdelem prioritásairól	90

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2008–2009

2009. február 18–19-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: [HL C 202 E, 2009.8.27.](#)

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2009. február 19., csütörtök

2010/C 76 E/18	Társbizottsági eljárás és a határozatképesség megállapítása (az eljárási szabályzat 47. és 149. cikkének értelmezése) Az Európai Parlament 2009. február 19-i határozata az eljárási szabályzat 47. cikkének és a 149. cikke (4) bekezdésének értelmezéséről: társbizottsági eljárás és a határozatképesség megállapítása	93
----------------	--	----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2008–2009

2009. február 18–19-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: [HL C 202 E, 2009.8.27.](#)

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2009. február 19., csütörtök

2010/C 76 E/19	Az európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi kerete * Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi keretéről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 76 E/20	<p>Az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezmény módosításai *</p> <p>Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezménynek a vitarendezési eljárások létrehozását, az egyezmény hatályának kiterjesztését és az egyezmény célkitűzéseinek felülvizsgálatát lehetővé tévő módosításai elfogadásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS)) ..... 107</p>	107
2010/C 76 E/21	<p>A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciók ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD)) ..... 107</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0094</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. február 19-én került elfogadásra az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel ..... 108</p> <p>MELLÉKLET ..... 108</p>	107
2010/C 76 E/22	<p>Növénytermelési statisztikák ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a növénytermelési statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD)) ... 108</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0079</p> <p>Az európai parlamenti álláspontja amely első olvasatban 2009. február 19-én került elfogadásra a növénytermelési statisztikákról valamint a 837/90/EGK és a 959/93/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel ..... 109</p>	108
2010/C 76 E/23	<p>Ízesített bor, ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerezésére vonatkozó általános szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD)) ..... 109</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0287</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2009. február 19-én került elfogadásra az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszerezésére vonatkozó általános szabályokról szóló 2009/.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozott változat) ..... 110</p>	109
2010/C 76 E/24	<p>Kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó *</p> <p>Az Európai Parlament 2009. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)) ..... 110</p>	110
2010/C 76 E/25	<p>Az Európai Unió Kiadóhivatalának szervezeti felépítése és működése</p> <p>Az Európai Parlament 2009. február 19-i határozata az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága határozat-tervezetéről az Európai Községek Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezéséről és működéséről (2008/2164(ACI)) ..... 112</p> <p>MELLÉKLET ..... 114</p>	112

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU